

ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ

นางนุช เพ็ญวงศ์

คณานิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
บริหารธุรกิจคณิบัณฑิต
ปีการศึกษา 2561
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

THE PERFORMANCE OF REAL ESTATE BUSINESSES LISTED
ON THE STOCK EXCHANGE IN THE CONTEXT OF
MANAGEMENT BY BUSINESS AGENTS

NONGNUCH FUANGWONG

A DISSERTATION PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF DOCTOR OF BUSINESS ADMINISTRATION

2018

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องคุณิพนธ์ ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ

ชื่อผู้เขียน นางสาวนงนุช เพ็ญวงศ์

คณะกรรมการที่ปรึกษาคุณิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ระพีพรรณ เพ็ญกุล)

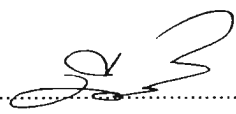

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นรพล จินันท์เดช)

มหาวิทยาลัยรามคำแหงอนุมัติให้คุณิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาบริหารธุรกิจคุณิพนธ์

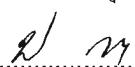

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สืบพงษ์ ปราบใหญ่)

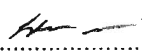

..... ประธานกรรมการบริหารโครงการ
(อาจารย์ ดร. นรพล จินันท์เดช) บริหารธุรกิจคุณิพนธ์

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปิยานุช อภิณัฐ โยภาส)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ระพีพรรณ เพ็ญกุล)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วงศ์ธีรา สุวรรณ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. นรพล จินันท์เดช)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องคุณูปนิพนธ์ ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียน
ในตลาดหลักทรัพย์ ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ
ชื่อผู้เขียน นางสาวนงนุช เพ็ญวงศ์
ชื่อปริญญา บริหารธุรกิจคุณูปบัณฑิต
ปีการศึกษา 2561
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ระพีพรรณ พิริยะกุล ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. นรพล จินันท์เดช

การศึกษาเรื่องผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ และ
เสริมด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพจากผู้บริหารบริษัท การวิจัยเชิงปริมาณใช้ข้อมูลทุติยภูมิจาก
บริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยข้อมูลประกอบด้วย
จำนวน 40 บริษัท ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2559 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย
กลยุทธ์ธุรกิจ สัดส่วนของหุ้นที่ถือครองโดยผู้บริหาร จำนวนผู้บริหาร จำนวนผู้บริหาร
สตรี เงินทุนจดทะเบียน ส่วนผลประกอบการวิเคราะห์จาก กำไรสุทธิ สินทรัพย์และ
หนี้สิน โดยวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย ผลการวิเคราะห์ด้วยแบบเพื่อตอบ
วัตถุประสงค์หลักคือ ปัจจัยอิสระคือ กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วน
การถือหุ้นโดยผู้บริหาร (shareholder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหาร
ที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ถึงอิทธิพลต่อผล
ประกอบการธุรกิจ (business performance) โดยใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ 3 วิธี คือ
Least Square, GLM และ NN พบว่า ทั้ง 3 วิธีให้ผลสนับสนุนตรงกัน คือ กลยุทธ์ธุรกิจ
จำนวนเงินทุนจดทะเบียน จำนวนผู้บริหาร (ในปีที่ t) และผลประกอบการในปีที่ $t-1$
ส่งผลเชิงบวกต่อผลประกอบการใน ปีที่ t ในส่วนของการถือครองหุ้นโดยผู้บริหาร

พบว่า อัตราส่วนการถือครองหุ้นในปีที่ t ที่เพิ่มขึ้นจาก ปีที่ $t-1$ ส่งผลเชิงลบ ส่วนจำนวน
สตรีที่เป็นผู้บริหารไม่มีนัยสำคัญ โดยตัวแบบ Least Square และ GLM ได้ค่า R^2
ใกล้เคียงกันคือ ร้อยละ 73 ส่วนเทคนิค NN ได้ค่า MSE คือ 0.063 ผลจากสัมพัทธ์
ผู้บริหารสรุปผลได้ในทิศทางเดียวกับการวิจัยเชิงปริมาณ ยกเว้นจำนวนการถือครองหุ้น
ที่ผู้ให้สัมภาษณ์ในภาพรวมให้ผลเชิงบวก แต่ไม่ได้ระบุขนาดที่เหมาะสม และเทียบเคียง
ในการเพิ่มขึ้นหรือลดลงในแต่ละปี ผลการวิจัยนี้มีประโยชน์ต่อการบริหารธุรกิจในฐานะ
ตัวแทนโดยผลประกอบการทางธุรกิจคือภาพการสะท้อนของความสำเร็จ

ABSTRACT

Dissertation Title The Performance of Real Estate Businesses Listed on the
Stock Exchange in the Context of Management by
Business Agents

Degree Sought Doctor of Business Administration

Academic Year 2018

Advisory Committee

1. Assoc. Prof. Dr. Rapeepun Piriyaikul	Chairperson
2. Dr. Norapon Jinandad	

In this dissertation, the researcher employs a quantitative research approach in conjunction with a qualitative research approach in studying company executives.

In the quantitative phase of research, secondary data were collected from forty real estate business companies listed on the Stock Exchange between 2007 and 2016. Variables used in the study consisted of business strategies; proportion of shares owned by executives (shareholders); the quantity of executives; the quantity of female executives; and registered capital. Performance was analyzed on the basis of net profits, assets, and debt. Factor analysis was conducted. The model developed by the researcher was used to satisfy the major objectives of this research investigation. Independent variables consisted of business strategies, shareholders, executives, female

executives, and registered capital insofar as they influenced business performance.

The quantitative phase of analysis was conducted using three methods: least squares, general linear modeling (GLM), and neural networks (NN). It was found that all three methods yielded the same supporting results. Business strategies, the amount of registered capital, the quantity of executives (in the first year) and performance in the year of $t-1$ showed positive effects on performance in the first year.

In regard to executive shareholders, it was found that the shareholding ratio in the first year increased from year $t-1$, thereby showing negative effects. The quantity of female executives did not yield results showing statistical significance. The least squares model and GLM showed R^2 at more or less the same, *viz.*, 73 percent. The NN method yielded a mean of squared errors (MSE) at .063.

In the qualitative phase of research, interviews with executives yielded results flowing in the same direction as the findings of the quantitative phase of research except for the amount of shareholding. The interviewees overall provided positive results, but did not identify appropriate sizes or compared increases or decreases for each year.

These research findings are beneficial to representatives of business administration. After all, business performance can well be a reflection of success.

กิตติกรรมประกาศ

ดุยฉินิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยความอนุเคราะห์จากนายกสมาคมธุรกิจ
บ้านจัดสรร ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ศุภาลย์ จำกัด(มหาชน) ผู้ช่วยกรรมการ-
ผู้จัดการ สายงานโครงการภูมิภาค 3 บริษัท ศุภาลย์ จำกัด (มหาชน) ผู้บริหาร บริษัท
เอพี (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน) และผู้บริหาร บริษัทอนันดา ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด
(มหาชน) ที่เสียสละเวลาและให้ข้อคิดเห็นจากประสบการณ์ในการทำธุรกิจ
เพื่อสนับสนุนในส่วนของการทำวิจัยเชิงคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. ระพีพรรณ
พิริยะกุล และอาจารย์ ดร. นรพล จินันท์เดช ซึ่งได้เสียสละเวลาอันมีค่าทุ่มเท อบรม
สั่งสอนและให้คำแนะนำตลอดจนปรับปรุงเพื่อให้ได้รับความรู้ ทำให้ดุยฉินิพนธ์ฉบับนี้
เสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนคณาจารย์โครงการดุยฉินิพนธ์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงทุกท่าน
ที่ได้ให้การอบรม ทำให้เข้าถึงระดับความรู้ความสามารถขั้นสูงนี้ ขอกราบขอบพระคุณ
ผู้ทรงคุณวุฒิรองศาสตราจารย์ ดร. ปรียานุช อภิบุณโยภาสและรองศาสตราจารย์
ดร. สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ ที่ให้เกียรติในการเป็นประธานกรรมการสอบดุยฉินิพนธ์
ชี้แนะแนวทางจนประสบผลสำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา นาย ธนกฤต ภูธนโชคทวีซึ่งเป็น
ผู้สนับสนุนทุนการศึกษา และรองศาสตราจารย์ ดร. เวทิน ปิยะรัตน์ รวมถึงบุคคล
ในครอบครัวอันเป็นที่รักทุกท่าน ซึ่งเป็นคนที่ให้กำลังใจกับผู้วิจัยเสมอมาและเป็นพลังใจ
ที่สำคัญในการสนับสนุน

นางนุช เฟื่องวงศ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(8)
สารบัญตาราง	(11)
สารบัญภาพประกอบ.....	(14)
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	13
สมมติฐานของการวิจัย	14
ขอบเขตของการวิจัย	14
นิยามศัพท์เฉพาะ	15
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	16
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	17
การทำหน้าที่เป็นผู้บริหารในการบริหารธุรกิจ.....	18
ผลประกอบการทางธุรกิจ	28
กลยุทธ์ระดับธุรกิจ	35
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	50
จำนวนผู้บริหาร	53
จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี	55
เงินทุนจดทะเบียน	63
ตัวแบบในการศึกษา	71

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	73
รูปแบบการวิจัย	73
แหล่งข้อมูล	73
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ.....	74
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ	75
แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ	76
4 ผลการวิจัย	79
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1.....	80
ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2	125
ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในส่วนของงานวิจัยคุณภาพ.....	141
5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	144
สรุปผลการวิจัย	144
การอภิปรายผล.....	146
ข้อจำกัดในการวิจัย	151
ข้อเสนอแนะ	151
ภาคผนวก	
ก รายชื่อผู้บริหารธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	154
ข แบบสัมภาษณ์	156
บรรณานุกรม.....	158
ประวัติผู้เขียน	172

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง.....	3
2 รายงานทางการเงิน	33
3 ราคาหน่วยลงทุนและผลประโยชน์	34
4 รายการข้อมูลที่ศึกษา.....	44
5 สรุปผลการทบทวนวรรณกรรมตัวแปรที่ศึกษา	66
6 สถิติของบริษัท POLAR	80
7 สถิติของบริษัท KC.....	81
8 สถิติของบริษัท GREEN.....	82
9 สถิติของบริษัท CGD.....	83
10 สถิติของบริษัท MK.....	84
11 สถิติของบริษัท S.....	85
12 สถิติของบริษัท GOLD	86
13 สถิติของบริษัท EVER.....	87
14 สถิติของบริษัท GLAND	88
15 สถิติของบริษัท AMAN.....	89
16 สถิติของบริษัท ESTAR.....	90
17 สถิติของบริษัท LH.....	91
18 สถิติของบริษัท PREECHA	92
19 สถิติของบริษัท CI	93
20 สถิติของบริษัท J.....	94
21 สถิติของบริษัท PRIN	95
22 สถิติของบริษัท PSH.....	96
23 สถิติของบริษัท JCK	97

ตาราง	หน้า
49 สถิติของบริษัท AQ.....	123
50 ผลการวิเคราะห์ปัจจัย.....	125
51 ค่า Variance จากการวิเคราะห์ปัจจัย.....	126
52 ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรจากการวิเคราะห์ปัจจัยด้วยวิธี PCA.....	127
53 การวิเคราะห์ตัวแบบที่ 1.2.....	128
54 ผลการวิเคราะห์ตัวแบบที่ 1.3.....	130
55 ค่าคำนวณ VF ของตัวแปรอิสระในตัวแบบ 1.3 โดยคำนวณจาก แต่ละสมการที่มีตัวแปรเพียงตัวเดียว.....	131
56 ค่าคำนวณ VF ของตัวแปรอิสระในตัวแบบ 1.3 โดยคำนวณจาก สมการที่มีตัวแปรทั้งหมด	132
57 ผลการวิเคราะห์สมการที่ 2.1.....	135
58 ผลการวิเคราะห์สมการที่ 2.2.....	136
59 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย NN.....	138
60 ผลการวิเคราะห์ด้วย GLM	139
61 ผลการเปรียบเทียบทั้งสามวิธี	140

ตาราง	หน้า
24 สถิติของบริษัท PRINC.....	98
25 สถิติของบริษัท KWG	99
26 สถิติของบริษัท SPALI.....	100
27 สถิติของบริษัท MID	101
28 สถิติของบริษัท SIRI	102
29 สถิติของบริษัท QH.....	103
30 สถิติของบริษัท RICHY	104
31 สถิติของบริษัท SC.....	105
32 สถิติของบริษัท SENA	106
33 สถิติของบริษัท APEX	107
34 สถิติของบริษัท BLAND	108
35 สถิติของบริษัท AP.....	109
36 สถิติของบริษัท U.....	110
37 สถิติของบริษัท NOBLE	111
38 สถิติของบริษัท A.....	112
39 สถิติของบริษัท BROCK.....	113
40 สถิติของบริษัท ORI.....	114
41 สถิติของบริษัท LALIN.....	115
42 สถิติของบริษัท CPN	116
43 สถิติของบริษัท LPN	117
44 สถิติของบริษัท PF	118
45 สถิติของบริษัท SAMCO.....	119
46 สถิติของบริษัท RML	120
47 สถิติของบริษัท NUSA.....	121
48 สถิติของบริษัท PACE	122

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
1 ทฤษฎีที่สนับสนุนการจัดการองค์การ	22
2 กลยุทธ์ค่อยเติบโต (incremental strategy)	40
3 กลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value-Singered strategy).....	40
4 กลยุทธ์แบบมาตรฐาน (standardization strategy).....	41
5 รูปแบบกลยุทธ์การแข่งขัน (competitive advantage).....	42
6 ตัวแบบกลยุทธ์แบบผสมสำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์.....	43
7 ตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา	71
8 รูปแบบของเครือข่ายใยประสาทเทียมแบบย้อนรอย.....	78
9 ค่าของเศษเหลือในเวลา t	129
10 ความสัมพันธ์ระหว่างเศษเหลือในเวลา t และ $t-1$	129
11 รูปแบบของเครือข่ายใยประสาทเทียมแบบย้อนรอย.....	137

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีการจัดโครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรมของบริษัทจดทะเบียน เพื่อให้บริษัทที่ประกอบธุรกิจใกล้เคียงกันได้อยู่ในหมวดเดียวกัน เพื่อความเหมาะสมในการเปรียบเทียบระหว่างกันและเป็นข้อมูลด้านการลงทุนได้อย่างเหมาะสม โดยแนวทางการจัดกลุ่มนั้นให้สามารถสะท้อนประเภทธุรกิจของบริษัทจดทะเบียนได้ชัดเจน และสะท้อนให้เห็นถึงอุตสาหกรรมของประเทศได้มากขึ้น โดยสรุปเกณฑ์สำคัญดังนี้

จัดการเฉพาะบริษัทจดทะเบียน (หุ้นสามัญ) หน่วยลงทุนของกองทุนรวม อสังหาริมทรัพย์ หน่วยลงทุนของกองทุนรวม โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Fund--IF) และกองทรัสต์เพื่อการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment Trusts--REITs) โดยตราสารทางการเงินอื่น ๆ ยังคงแยกไว้ต่างหาก หมวดบริษัทจดทะเบียนที่แก้ไขการดำเนินงานไม่ได้ตามกำหนด (Non-Performing Group--NPG) ไม่รวมอยู่ในการจัดกลุ่ม รวมกลุ่มของหมวดธุรกิจที่มีลักษณะธุรกิจใกล้เคียงกัน หรือมีแนวโน้มที่จะเคลื่อนไหวไปในแนวทางเดียวกันไว้ด้วยกัน โดย หลักเกณฑ์การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ พิจารณาจัดบริษัทตามประเภทธุรกิจที่สร้างรายได้ให้บริษัทเกินร้อยละ 50 เป็นสำคัญ หากไม่มีธุรกิจใดสร้างรายได้ให้บริษัทเกินร้อยละ 50 จะใช้เกณฑ์ด้านกำไรพิจารณาเป็นเกณฑ์รอง ทั้งนี้ ตลาดหลักทรัพย์อาจพิจารณาใช้หลักเกณฑ์อื่น ๆ ประกอบตามที่เห็นสมควร ในกรณีที่บริษัทจดทะเบียนดำเนินธุรกิจโดยผ่านการถือหุ้นในบริษัทย่อยหลายแห่ง (holding company) บริษัทจะถูกจัดตามประเภทธุรกิจของบริษัทย่อยที่สร้างรายได้หลักให้แก่บริษัท ปัจจุบัน ตลาดหลักทรัพย์จัดบริษัทจดทะเบียนใน SET ตามกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ โดยในปี พ.ศ. 2558

เป็นต้นไป จะมีการจัดบริษัทจดทะเบียนใน mai ตามกลุ่มอุตสาหกรรมด้วย โดยแบ่งกลุ่มเป็น โครงสร้างกลุ่มอุตสาหกรรม 8 กลุ่มและหมวดธุรกิจ 28 หมวด โดยใน 8 กลุ่มแบ่งได้ดังนี้

1. กลุ่มเกษตรและและอุตสาหกรรมอาหาร (AGRO) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มธุรกิจการเกษตร (AGRI) และธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD)
 2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (COMSUMP) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มสินค้าแฟชั่น (FASHION) ของใช้ในครัวเรือนและสำนักงาน (HOME) และธุรกิจของใช้ส่วนตัว (PERSON)
 3. กลุ่มธุรกิจการเงิน (FINCIAL) แบ่งออกเป็น หุ้นในกลุ่มธนาคาร (BANK) สถาบันทางการเงินหรือโบรกเกอร์ (FIN) และธุรกิจประกันภัย (INSUR)
 4. กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (INDUS) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ (AUTO) ธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร (IMM) ธุรกิจกระดาษและวัสดุการพิมพ์ (PAPER) ธุรกิจปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ (PETRO) ธุรกิจการทำบรรจุภัณฑ์ (PKG) และหุ้นในกลุ่มเหล็ก (STEEL)
 5. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (PROPCON) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มวัสดุอุปกรณ์ก่อสร้าง (CONMAT) ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (PROP) และ กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์ (PFUND)
 6. กลุ่มทรัพยากร (RESOURC) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มพลังงานและสาธารณูปโภค (ENERG) และหุ้นในกลุ่มเหมือง (MINE)
 7. กลุ่มบริการ (SERVICE) แบ่งออกเป็นหุ้นในกลุ่มการค้าพาณิชย์ (COMM) ธุรกิจโรงพยาบาล (HEALTH) สื่อและสิ่งพิมพ์ (MEDIA) บริการเฉพาะกิจ (PROF) ธุรกิจท่องเที่ยว (TOURISM) และธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์ (TRANS)
 8. กลุ่มเทคโนโลยี (TECH) แบ่งออกเป็นธุรกิจชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ (ETRON) และธุรกิจเทคโนโลยีสื่อสารและสารสนเทศ (ICT) (จาตุรนต์ อธิธิประภากุล, 2554)
- ในกลุ่มธุรกิจที่ศึกษา คือ อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป.) มีสาระสำคัญดังตาราง 1

ตาราง 1

กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

กลุ่มอุตสาหกรรม	หมวดธุรกิจ	คำอธิบายธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง (property & construction)	วัสดุก่อสร้าง (construction materials)	ผู้ผลิตและตัวแทนจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง วัสดุตกแต่งต่าง ๆ ที่มีใช้เหล็ก รวมถึง สุขภัณฑ์
กลุ่มอุตสาหกรรม ที่เกี่ยวกับผู้ผลิตวัสดุ ก่อสร้าง ผู้พัฒนาและ บริหารอสังหาริมทรัพย์ รวมถึงบริการก่อสร้าง และงานวิศวกรรม	บริการรับเหมาก่อสร้าง (construction services)	ผู้ให้บริการและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับ การก่อสร้างที่อยู่อาศัยและสิ่งปลูกสร้าง อื่น ๆ เช่น บ้านจัดสรร อาคารชุด นิคม- อุตสาหกรรม ศูนย์การค้า ถนน สะพาน รวมถึงการให้บริการรับเหมาก่อสร้าง ภายใน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับโครงการ ก่อสร้าง ระบบวิศวกรรม และงาน ออกแบบที่เกี่ยวกับบริการรับเหมา ก่อสร้าง
	พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ (property development)	ประกอบด้วย ผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขายหรือให้เช่ารวมถึงบริหารจัดการ เกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ เช่น นิคมอุตสาหกรรม อาคารชุด หมู่บ้าน ที่ดิน เป็นต้น ตัวแทนหรือนายหน้าขาย หรือให้เช่า อสังหาริมทรัพย์
	กองทุนรวม	กองทุนรวมหรือกองทรัสต์ที่มีวัตถุประสงค์
	อสังหาริมทรัพย์และ	ประสงค์นำเงินไปลงทุนใน
	กองทรัสต์เพื่อการลงทุน	อสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ รายได้มาจาก
	ในอสังหาริมทรัพย์	ค่าเช่า ดอกเบี้ย และกำไรจากการซื้อขาย อสังหาริมทรัพย์

ที่มา. จาก การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ, โดย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป., ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html

ในกลุ่มของอุตสาหกรรมของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ หลังเศรษฐกิจวิกฤต ปี พ.ศ. 2540 ส่งผลให้มีบริษัทออกจากธุรกิจนี้จำนวนมาก จนมาถึงปัจจุบันเหลือแต่ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพเท่านั้น สามารถแบ่งกลุ่มธุรกิจนี้ออกเป็น 3 กลุ่มคือ (1) ผู้ประกอบการขนาดใหญ่ (2) ผู้ประกอบการขนาดกลาง และ (3) ผู้ประกอบการขนาดเล็ก โดยภาพรวมธุรกิจส่วนใหญ่เป็นผู้พัฒนาโครงการเพื่ออยู่อาศัยเพื่อขายเป็นหลัก โดยมีบางรายที่ทำธุรกิจรูปแบบอื่น ๆ เช่น พัฒนาโครงการห้างค้าปลีก โดยรับรายได้จากค่าเช่า

หลังเศรษฐกิจกลับมาฟื้นฟู ประชาชนมีรายได้มากขึ้นและความต้องการที่อยู่อาศัยที่ยังมีมาก ส่งผลให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเนื่องจากเป็นธุรกิจที่สามารถสร้างผลตอบแทนสูง แต่ในขณะเดียวกันธุรกิจประเภทนี้ก็ต้องมีการลงทุนสูงด้วยเช่นกัน การที่มีผู้เข้ามาแข่งขันมากขึ้นและต้องอาศัยความเป็นมืออาชีพ ต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำธุรกิจพัฒนาที่ดินและแนวทางในการบริหารการตลาดยุคใหม่ ส่งผลให้ต้องอาศัยการสร้าง จุดแข็งของธุรกิจ ใน 3 ประเด็นหลักคือ (1) ความน่าเชื่อถือขององค์กรในด้านความมั่นคง เพราะด้วยความเป็นสินค้ามูลค่าสูง จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องสร้างความน่าเชื่อถือของ “องค์กร” (2) การเลือกทำเลที่ตั้งในการพัฒนาที่ดิน โดยแต่ละบริษัทต่างเลือกที่ดินที่มีการเดินทางสะดวกอันเนื่องจากปัญหาการจราจรในเขตเมือง รวมทั้งการเลือกที่ดินที่จะขยายไปตามถนนเส้นต่าง ๆ เช่น ถนนวงแหวนรอบนอก และที่ดินที่มีแผนการสร้างรถไฟฟ้าผ่าน แต่ด้วยราคาที่ดินที่แพงขึ้น ในขณะที่คนไทยส่วนใหญ่ที่อาศัยในเขตเมืองยังรายได้เฉลี่ยในระดับปานกลาง การสร้างที่อยู่อาศัยจึงเป็นไปในแนวสูง (3) การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับในอัตลักษณ์ของบ้านที่ตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนยุคใหม่ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2550)

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าธุรกิจนี้จำเป็นต้องอาศัยการลงทุนจำนวนมากและต้องอาศัยประสบการณ์ในการสร้างที่อยู่อาศัยร่วมกับแนวทางการบริหารสมัยใหม่ในการแข่งขัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่าบริษัททั้งหลายที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในกลุ่มของการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์จะมีผู้บริหารบางคนที่เคยเป็นเจ้าของธุรกิจนั้นมาก่อนมาทำหน้าที่เป็นตัวแทนของบริษัทร่วมกับกรรมการอื่นที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนในการบริหารธุรกิจ นอกจากนี้ผู้บริหารเหล่านี้ก็ยังมีส่วนหนึ่งที่ยังถือครอง

สินทรัพย์เดิมในนามใหม่คือจำนวนหุ้นที่ถือครอง ทำให้เกิดปัญหาข้อสงสัยต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) โดยเฉพาะผู้ที่ลงทุนในธุรกิจ (shareholder) ดังกล่าว ในหลายประเด็นเช่น ตัวแทนดังกล่าวมีผลประโยชน์ทับซ้อนหรือไม่ (conflict of interest) (Cadbury, 1992; Fama & Jensen, 1983; Weisbach, 1988) และผู้บริหารเหล่านี้มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ธุรกิจแบบร่วมสมัยในการทำธุรกิจภายใต้การแข่งขันแบบเสรีหรือไม่ที่จะสร้างผลประโยชน์ให้ได้ผลตอบแทนตามคาดหวังของนักลงทุน (Stambaugh, Yu, & Yuan, 2012)

ด้วยเหตุผลทางทฤษฎีในการทำหน้าที่เป็นตัวแทน (agency theory) ร่วมกับทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (situation theory) ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้กลยุทธ์ในการทำหน้าที่บริหารแทนกลุ่มผู้ที่เป็นเจ้าของ (shareholder) ประเด็นการบริหารในมิติที่กล่าวมาแล้วจึงเป็นเรื่องสำคัญที่นำมาสู่การศึกษา

การใช้กลยุทธ์ธุรกิจในการบริหารบริษัทกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีการเปลี่ยนแปลงตามภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ ดังนั้นผู้บริหารที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนจึงจัดเป็นหนึ่งในปัจจัยหลักในการสร้างความน่าเชื่อถือ โดยในปี พ.ศ. 2561 มีบริษัทกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีจำนวน 59 ราย โดยแต่ละรายมีความชำนาญในธุรกิจแตกต่างกันไป โดยธุรกิจรายใหญ่จะดำเนินธุรกิจครบวงจร คือ มีผลิตภัณฑ์ครบทั้ง 3 แบบ คือ บ้านเดี่ยว ทาวน์เฮาส์ และคอนโดมิเนียม โดยใช้กลยุทธ์หลายแบบผสมผสาน เช่น ต้นทุนต่ำร่วมกับเน้นผู้บริโภคราย (low cost strategy + focus strategy) เพื่อสามารถอยู่ได้ในตลาดที่มีการแข่งขันสูงเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ (Too, Harvey, & Too, 2010) นอกเหนือจากความสามารถของผู้บริหารที่ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของธุรกิจเดิมที่อยู่มายาวนานเป็นของตนเอง แต่เปลี่ยนสภาพมาเป็นบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีสิทธิถือครองหุ้นได้ตามกฎหมายของตลาดหลักทรัพย์ การบริหารจึงมิใช่รูปแบบเดิมอีกแล้ว ทำให้เกิดข้อสงสัยหลายประการทั้งในมิติการบริหารและมิติทางจริยธรรม (Boulouta, 2013)

ปัญหาของมุมมองทางด้านจริยธรรมในลักษณะต่าง ๆ โดยอาศัยการทบทวนตามวรรณกรรมของ McColgan (2001) แบ่งเป็น 4 ลักษณะคือ (1) ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรม (moral-hazard agency conflicts) เกิดจากผู้บริหารมองเห็นประโยชน์ของ

ตนเองเป็นหลัก ปัญหาด้านจริยธรรมเป็นอันตรายมากและมีแนวโน้มที่จะเกิดมากในบริษัท ขนาดใหญ่ (Jensen & Ruback, 1993) เพราะมีบริษัทขนาดใหญ่ความซับซ้อนของการดำเนินการยิ่งมีมากและต้องอาศัยการตรวจสอบจากภายนอกมากขึ้น ส่งผลต่อการเพิ่มกรรมการตรวจสอบและเพิ่มค่าใช้จ่าย และ (2) ปัญหาการวัดกิจการของบริษัท โดยใช้กำไรสะสม (earnings retention agency conflicts) (Edwards & Scullion, 1982) ส่งผลให้ผู้บริหารเน้นไปที่การบริหารให้บริษัท มีผลกำไรสะสมมากกว่าจะเน้นไปที่ผู้ถือหุ้น ซึ่งมีความเห็นตรงข้ามกัน การบริหารรูปแบบดังกล่าว ส่งผลให้ผู้บริหารได้รับประโยชน์จากกำไรรายได้สะสม ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีกำไรสะสมมากทำให้มีอำนาจมากขึ้นในคณะกรรมการบริหาร ตามการเติบโตของบริษัท ตลอดจนได้รับค่าตอบแทนมากขึ้น Jansen and Murphy (1990), Jensen and Ruback (1993) ด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวจึงเป็นอันตรายต่อกลุ่มผู้ถือหุ้น นอกจากนี้การบริหาร โดยใช้แหล่งเงินภายในองค์กรมากกว่าแหล่งเงินนอก ยังทำให้ยากแก่การตรวจสอบจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกอีกด้วย (Eisenberg, Sundgren, & Wells, 1998) (3) ปัญหาความขัดแย้งในระยะยาวระหว่างผู้บริหารกับผู้ถือหุ้น (time horizon agency conflicts) เนื่องจากผู้บริหารมักมองผลตอบแทนระยะสั้น ในขณะที่ทำหน้าที่ผู้บริหารจึงมักเน้นไปที่กระแสเงินสดของบริษัท ในขณะที่บริหารงานมากกว่าจะเน้นไปที่โครงการที่ได้ผลตอบแทนมากกว่าในระยะยาวที่อาจจะไม่อยู่บริหารอีกแล้ว โดยผลการศึกษาของ Healy (1985) และ Weisbach (1988) พบว่า รายได้จากระบบบัญชีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ในปีก่อนหน้าที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) จะออกจากตำแหน่ง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถก่อนหมดตำแหน่ง อันอาจนำมาสู่การได้การแต่งตั้งเป็นผู้บริหารต่อไป และ (4) ปัญหาจากผลตอบแทนที่กำหนดให้กับผู้บริหาร (managerial risk aversion agency conflicts) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารต้องการผลตอบแทนสูงตามความสามารถ แต่ผู้ถือหุ้นก็ต้องการผลตอบแทนสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป้าหมายทั้งสองฝ่ายสวนทางกัน ในกรณีที่มีการให้ผลตอบแทนผู้บริหารตามความสามารถ ผู้บริหารก็จะบริหารโดยพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเช่นควบคุมคลังสินค้า อย่างมีประสิทธิภาพ (Demsetz & Lehn, 1985)

ประเด็นการศึกษาตัวแปรเรื่องโครงสร้างการบริหารที่เป็นส่วนหนึ่ง นอกเหนือจากการกำหนดกลยุทธ์ ก็เป็นเรื่องที่สำคัญเช่นกัน เพราะจำนวนผู้บริหาร มีผลเชิงลบต่อผลประกอบการของธุรกิจในด้านค่าใช้จ่าย แต่ขณะเดียวกันจำนวนผู้บริหาร ที่มีมากก็ให้ส่งผลเชิงบวกต่อผลประกอบการอันเนื่องจากการจัดการบริหารได้ใกล้ชิดมากขึ้น โดยเฉพาะในโครงการขนาดใหญ่ เช่นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (Christofides, Polycarpou, & Vrachimis, 2013; Laffont & Martimort, 2002) นอกจากจำนวนผู้บริหาร แล้ว การมีสตรีเข้าไปเป็นผู้บริหารก็พบว่ามีความจำเป็นโดยเฉพาะเรื่องการเงินเพราะ สตรีมักจะมีลักษณะละเอียดอ่อนและรอบคอบ (Matsa & Miller, 2013) จากการตรวจสอบ ข้อมูลของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เบื้องต้นพบว่ามีความจำเป็นจำนวนผู้บริหารสตรีในธุรกิจนี้ ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นที่สตรีบริหารได้ประสบความสำเร็จ (Boulouta, 2013; Kolehmainen, Brennan, Filut, Isaac, & Carnes 2014; Opstrup & Villadsen, 2015) งานวิจัยนี้จึงเลือกตัวแปรจำนวนสตรีที่เป็นผู้บริหารเข้าร่วมศึกษาด้วย

การพัฒนาที่อยู่อาศัยและรับเหมาก่อสร้างธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ มีปัจจัยที่สำคัญ คือ การจัดการทางการเงิน โดย “ยอดขายที่รอรับรู้รายได้” (backlog) เป็นตัวเลขรายรับ ที่คาดการณ์ว่าจะมีรายได้เข้ามาจากการขายโครงการเท่าไร โดยจะรับรู้รายได้เป็น ระยะ ๆ จากการส่งมอบงานถ้าเป็นการรับก่อสร้าง หรือเป็นการส่งมอบที่อยู่อาศัยให้กับ ลูกค้าขายเมื่อลูกค้าชำระเงิน การทราบตัวเลขงานค้างรอรับรู้รายได้ จะทำให้สามารถ คาดการณ์รายได้รวมของทั้งปีได้ ดังนั้นผู้บริหารจะต้องสามารถประมาณการณได้ว่า มูลค่างานค้างทั้งหมดจะทยอยรับรู้รายได้ทั้งหมดในระยะเวลาอันเท่าไร แต่เนื่องจากว่า ธุรกิจโครงการอสังหาริมทรัพย์ส่วนใหญ่มักใช้เวลาก่อสร้างและขายเกินกว่า 1 ปี ขึ้นไป เช่น มูลค่าโครงการ 20,000,000 บาท อาจรับรู้รายได้ปีแรก 5,000,000 บาท ปีที่สอง 8,000,000 บาท และปีที่สาม 7,000,000 บาท ดังนั้นระยะเวลารวมจึงเป็น 3 ปี ที่คาดว่า จะได้รับจากการขายอสังหาริมทรัพย์ของโครงการนั้น ซึ่งความเสี่ยงที่อาจไม่เป็นไปตามที่คาดการณ์อันเนื่องมาจากความเสี่ยงจากปัจจัยต่าง ๆ เช่นภาวะเศรษฐกิจ อัตราดอกเบี้ย หรืออาจจะเกิดจากการไม่สามารถสร้างที่อยู่อาศัยได้ทันตามกำหนด

เนื่องจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จะต้องใช้เงินลงทุนล่วงหน้าจำนวนมากสำหรับการก่อสร้าง ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีความสามารถในการบริหารเรื่องหนี้สินต่อทุน

(D/E ratio) ทั้งนี้ ถ้าหากว่าบริษัทใดที่มีภาระหนี้สูงตัวอย่างเช่น มีหนี้สินต่อทุนสูงกว่า 2 เท่าก็就会有ความเสี่ยงทางการเงินสูง เพราะถ้าหากยอดขายไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ก็อาจจะต้องหาเงินมาเพิ่มสภาพคล่องหมุนเวียน ซึ่งส่งผลให้อัตรากำไรของโครงการลดลงจากเดิมที่ประมาณการไว้ (Bogner & Barr, 2000)

ในกลุ่มของบริษัทรับเหมาก่อสร้าง อาจต้องให้ความสำคัญกับ “อัตรากำไรขั้นต้น” (gross margin) และ “อัตรากำไรสุทธิ” (net margin) เนื่องจากธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง จะมีอัตรากำไรต่ำกว่าธุรกิจก่อสร้างที่อยู่อาศัยค่อนข้างมาก และมีต้นทุนแฝงสูง เช่น เรื่องของค่าแรง ค่าเวนคืนที่ดิน ดังนั้นถ้าหากผู้บริหารจัดการโครงการไม่มีประสิทธิภาพ ก็อาจส่งถึงผลตอบแทนที่ไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ (Ngamkroekjot & Johri, 2003)

ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจมหภาคสูง กล่าวคือ จะมีการเติบโตสอดคล้องไปกับเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นจึงค่อนข้างลำบากที่ผู้บริหารผู้จะสร้างการเติบโตที่สวนทางกับเศรษฐกิจที่ถดถอย ดังนั้นหุ้นกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ จึงเข้าข่ายการเป็น “หุ้นวัฏจักร” (cycle stock) เห็นได้ว่าทุกครั้งที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ ที่เกิดในประเทศ หรือเกิดในต่างประเทศ เช่น วิกฤตทางการเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา หรือ ประเทศญี่ปุ่น ล้วนแล้วแต่ส่งผลกระทบรุนแรงต่ออสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทยทั้งสิ้น แต่ภายหลังเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว อสังหาริมทรัพย์ก็จะเติบโตอย่างรวดเร็วเช่นกัน และส่งผลดีต่อธุรกิจวัสดุก่อสร้างด้วยเช่นกัน เพราะเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกัน (Ghodeswar & Vaidyanathan, 2008)

นอกเหนือจากปัจจัยที่กล่าวมาแล้ว อีกปัจจัยที่สำคัญต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์คือ อัตราดอกเบี้ย ที่เป็นตัวกำหนดทิศทางของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เช่น ถ้าภาวะอัตราดอกเบี้ยลดลงหรือคงที่ ก็จะเป็นผลดีต่อผู้บริโภคและผู้ประกอบการ คือ ส่วนของผู้ประกอบการจะได้ต้นทุนการเงินที่ถูกลงในการกู้เงินจากธนาคารเพื่อนำมาลงทุนในธุรกิจ ในส่วนของผู้บริโภคก็คือผู้ซื้อที่อยู่อาศัยก็มีอำนาจการซื้อมากขึ้น จากดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารในอัตราต่ำ ในทางตรงกันข้ามถ้าดอกเบี้ยเป็นสูงขึ้น จะส่งผลเชิงลบต่อทั้งผู้ประกอบการและผู้ซื้อที่อยู่อาศัย เนื่องจากต้นทุนสูงที่ขึ้นและกำลังซื้อลดลง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม หากภาวะอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำมาก ๆ เป็นเวลานาน ก็อาจมี

โอกาสที่อาจจะทำให้อสังหาริมทรัพย์เกิดสถานะฟองสบู่ได้เช่นกัน ตัวอย่างเช่น สหรัฐอเมริกาที่อัตรดอกเบี้ยต่ำติดต่อกันนานหลายปี ซึ่งเป็นต้นเหตุของวิกฤตที่มี การสร้างอสังหาริมทรัพย์มากกว่าผู้ซื้อ (Floyd, 2016)

มิติการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ลงทุนสามารถวิเคราะห์หุ้นอสังหาริมทรัพย์ ในรูปแบบของ “หุ้นสินทรัพย์” (asset play) ได้เช่นกัน เนื่องจากสินทรัพย์ส่วนใหญ่ของ บริษัทอสังหาริมทรัพย์คือ “ที่ดิน” ที่ซื้อไว้เพื่อนำไปพัฒนาโครงการ โดยบางบริษัทอาจ ซื้อที่ดินเก่าไว้และยังไม่ได้พัฒนาเป็นเวลานาน ราคาประเมินอาจปรับเพิ่มขึ้นจากในอดีต อย่างมาก ทำให้มูลค่าสินทรัพย์ของบริษัทและมูลค่าทางบัญชี (book value) สูงขึ้น ถ้าผู้ลงทุนได้พิจารณางบการเงินอย่างรอบคอบ และใช้ประโยชน์ข้อมูลในส่วนนี้เข้าไป ลงทุนก่อนที่ธุรกิจจะฟื้นตัวก็อาจจะได้รับผลตอบแทนที่สูง

เห็นได้ว่า การที่ผู้ลงทุนลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นั้น ต้องเผชิญกับ ความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก เช่น ภาวะเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ สงคราม ส่วนปัจจัย ภายในก็อาจจะมาจากการบริหารที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือการเลือกใช้กลยุทธ์ผิดพลาด คนในองค์การทุจริตเป็นต้น โดยการศึกษาตัวแบบผลประกอบการของธุรกิจในกลุ่ม ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้นงานศึกษาส่วนใหญ่ มักจะวิเคราะห์ในมิติเชิง เศรษฐศาสตร์ โดยใช้ตัวแปรในเชิงมูลค่า เช่น อัตรดอกเบี้ย ราคาน้ำมัน อัตราการ- แลกเปลี่ยน และดัชนีในตลาดหลักทรัพย์ของธุรกิจนั้น ส่วนปัจจัยภายในที่เป็นมิติของ การบริหารยังขาดการศึกษาเชิงลึก เช่นกลยุทธ์ โครงสร้างการบริหารเป็นต้น การศึกษา ครั้งนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่เป็นปริมาณและคุณภาพ ที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาต่าง ๆ ตั้งแต่ อดีตจนถึงปัจจุบันในลักษณะของข้อมูลอนุกรมเวลา (panel data) ในการวิเคราะห์ การ เลือกกลุ่มธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มาศึกษาในงานวิจัยนี้ เป็นเพราะเป็นกลุ่มธุรกิจที่มีมูลค่า ขนาดใหญ่ตลอดจนธุรกิจนี้มีผลกระทบค่อนข้างสูงต่อธุรกิจกลุ่มอื่น ๆ เช่น ก่อสร้าง เครื่องใช้ไฟฟ้า เป็นต้น (Cui & Mak, 2002; Hellmann, & Puri, 2001)

จากผลการสำรวจตลาดที่อยู่อาศัย พ.ศ. 2559 และแนวโน้มปี พ.ศ. 2560 โดย ศูนย์ข้อมูลวิจัยและประเมินค่าอสังหาริมทรัพย์ไทย บจก. เอเจนซี่ ฟอร์ เรียลเอสเตท แอฟแฟร์ส โดยสำรวจโครงการอสังหาริมทรัพย์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 1,837 โครงการ พบว่ามี 1,246 โครงการ ที่มีหน่วยขายเหลืออยู่ประมาณ 20 หน่วย

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการพัฒนาที่อยู่อาศัยในกรุงเทพมหานครยังสามารถไปได้อีกมาก โดยมีอันดับสองคือ กรุงเทพมหานคร ของอินโดนีเซีย ที่มีโครงการที่กำลังขายอยู่ 411 แห่ง โครงการที่เปิดใหม่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลปี 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2558 แต่มูลค่าการพัฒนาลดลงร้อยละ 12.2 เนื่องจากในปี พ.ศ. 2558 ส่วนใหญ่พัฒนาที่อยู่อาศัยราคาสูงเป็นจำนวนมาก ในส่วนของที่พักอาศัยที่เปิดใหม่ร้อยละ 53 เป็นห้องชุด รองลงมาคือทาวน์เฮาส์คิดเป็นร้อยละ 27 และบ้านเดี่ยว ร้อยละ 11 (วีระพงษ์ เจตน์พัฒนาพงษ์, 2560)

ผลจากการสำรวจของวารสาร MBA ฉบับเดือนมกราคม พ.ศ. 2560 ได้จัดอันดับบริษัทพัฒนาที่ดิน 3 ลำดับแรก ดังนี้

1. บมจ. พุกกะยา เรียลเอสเตท เปิดตัวโครงการจำนวนมากที่สุด 42 โครงการ รวม 15,402 หน่วย รวมมูลค่า 37,673 ล้านบาท มีสัดส่วนจำนวนหน่วยในตลาดร้อยละ 14.3 และร้อยละ 8.7 ในด้านมูลค่าการพัฒนา

2. บมจ. เอพี (ไทยแลนด์) เปิด 19 โครงการในปี 2559 รวม 6,821 หน่วย รวมมูลค่า 25,098 ล้านบาท มีสัดส่วนจำนวนหน่วยในตลาดร้อยละ 6.3 และร้อยละ 5.8 ในด้านมูลค่าการพัฒนา

3. บมจ. ศุภาลย์ เปิด 14 โครงการ รวม 5,514 หน่วย รวมมูลค่า 20,824 ล้านบาท มีสัดส่วนจำนวนหน่วย ในตลาดร้อยละ 5.1 และร้อยละ 4.8 ในด้านมูลค่าการพัฒนา

ทิศทางที่เกิดขึ้นในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ไทย บริษัทอสังหาริมทรัพย์มหาชน ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์กว่า 50 แห่ง ครองส่วนแบ่งตลาดอสังหาริมทรัพย์อยู่ 2 ใน 3 ของทั้งตลาด ที่เหลืออีก 200 บริษัทครองส่วนแบ่งตลาดเพียง 1 ใน 3 ตลาดอสังหาริมทรัพย์ในภาพรวมก็ยังไม่มียักษ์ใดที่จะสามารถเป็นผู้นำตลาดได้โดยตรง เพราะสัดส่วนทางการตลาดของแต่ละบริษัทยังไม่สูงมากนัก โดยแนวโน้มของการลงทุนในกลุ่มผู้ซื้อเพื่อเก็งกำไรและลงทุนมีจำนวนลดลง เพราะต้นทุนการซื้อที่สูงขึ้น และโอกาสในการสร้างกำไรน้อยลงเพราะ มีการสร้างที่อยู่อาศัยออกมาจำนวนมากในตลาดที่เป็นเมืองใหญ่ ส่งผลให้การแข่งขันสูงมาก และในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็ประสบกับปัญหาเศรษฐกิจ ราคาสินค้าเกษตรราคาคต่ำ ส่งผลให้ปัญหาหนี้ครัวเรือนเพิ่มสูงขึ้น และผลที่ตามมาคือ สถาบันการเงินเข้มงวดการปล่อยสินเชื่อรายย่อย โดย

เฉพาะที่อยู่อาศัยที่ราคาต่ำกว่า 2 ล้านบาท ถูกปฏิเสธสินเชื่อสูงกว่าร้อยละ 30 จากปัญหาเศรษฐกิจชะลอตัว ทำให้ผู้บริโภคบางส่วนชะลอการตัดสินใจซื้อออกไป (วีระพงษ์ เจตน์พิพัฒน์พงษ์, 2560)

หากมองภาพรวมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมาผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่เข้ามามีส่วนแบ่งการตลาดเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีการมุ่งเน้นตลาดเฉพาะกลุ่มที่แต่ละบริษัทมีความชำนาญ เช่น บริษัทพญา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) เปิดเผยแผนธุรกิจปี พ.ศ. 2560 ในการตั้งเป้าหมายยอดขายไว้ที่ 52,900 ล้านบาท และยอดโอน 50,200 ล้านบาท โดยเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2559 คิดเป็นร้อยละ 19 โดยยังคงเน้นการพัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้ระดับกลาง-ล่าง เพราะเป็นตลาดที่ยังเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและขยายฐานกลุ่มลูกค้าระดับบนมากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมในทุกกลุ่ม (บมจ. พญา เรียลเอสเตท, ม.ป.ป.)

ผู้บริหารบริษัทพญา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) ประเมินว่า ปี พ.ศ. 2560 นี้ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ตั้งแต่โครงสร้างทางธุรกิจ การแข่งขันของผู้ประกอบการ รวมถึงรูปแบบการพัฒนาโครงการ โดยพญามีกลุ่มธุรกิจใหม่ คือกลุ่มตลาดพรีเมียมอยู่ที่ประมาณร้อยละ 22-32 ของตลาดรวม โดยพญามีแผนการเปิดโครงการพรีเมียม จำนวน 6 โครงการ มูลค่า 9,900 ล้านบาท แบ่งเป็นโครงการแนวสูง 5 โครงการ มูลค่า 8,800 ล้านบาท และแนวราบ 1 โครงการ มูลค่า 1,100 ล้านบาท ในภาพรวมปีนี้บริษัทพญา เรียลเอสเตท จำกัด (มหาชน) จะเปิดโครงการใหม่จำนวน 72 โครงการ มูลค่ารวม 60,800 ล้านบาท แบ่งเป็นทาวน์เฮาส์ 39 โครงการ บ้านเดี่ยว 20 โครงการ คอนโดมิเนียม 7 โครงการ และโครงการพรีเมียม 6 โครงการ นอกจากนี้ยังมีโครงการที่อยู่ระหว่างการขายอีก 176 โครงการ (บมจ. พญา เรียลเอสเตท, ม.ป.ป.)

อีกบริษัทหนึ่งที่มีกลยุทธ์น่าสนใจด้วยการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศที่ชัดเจน คือ บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน) โดยในแผนธุรกิจปี พ.ศ. 2560 เปิดตัวโครงการใหม่ในปี 19 โครงการ มูลค่าโครงการรวมประมาณ 41,200 ล้านบาท โดยแบ่งประเภทการพัฒนาโครงการเป็นที่อยู่อาศัยประเภทคอนโดมิเนียม 8 โครงการ โครงการบ้านเดี่ยว 9 โครงการและโครงการทาวน์เฮาส์ 2 โครงการ โดยหากดูตามกลุ่มลูกค้าหรือระดับราคา

จากแผนเปิดตัวโครงการในปีนี้จะอยู่ในระดับ กลางและล่าง และระดับสูงเป็นส่วนใหญ่ และในปี พ.ศ. 2561 บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน) มีแผนดำเนินการ “ตามแนวคิด Journey for Tomorrow” ที่มุ่งเน้นการปฏิวัติองค์การอย่างรอบด้านในปีที่ผ่านมา ทำให้แนวทางของ Journey ประสบความสำเร็จทั้งในด้านยอดขายและรายได้เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการรุกตลาดต่างประเทศอย่างจริงจัง และมีความพร้อมความแข็งแกร่งที่จะเติบโตต่อเนื่องในปี พ.ศ. 2561” ความสำเร็จที่สำคัญในปีที่ผ่านมา ได้แก่ การเปิดตัวโครงการทั้งสิ้น 14 โครงการรวมมูลค่า 37,200 ล้านบาท และทำยอดขายล่วงหน้าสูงถึง 38,600 ล้านบาทเพิ่มขึ้น 24% จากปีที่ผ่านมา สะท้อนให้เห็นถึงการตอบรับที่ดีเยี่ยมจากการทำการตลาดครอบคลุมทุกกลุ่ม รวมทั้งยังประสบความสำเร็จจากการขยายฐานลูกค้าได้อย่างครอบคลุมทั้งกรุงเทพฯ และต่างจังหวัดรวมทั้งในกลุ่มลูกค้าไทยและกลุ่มลูกค้าต่างชาติ โดยใช้กลยุทธ์การเติบโตอย่างก้าวกระโดดด้วยการเป็นพันธมิตรกับบริษัทชั้นนำทั้งไทยและต่างประเทศ ทำให้ แสตนลิริมีรายได้กระจายต่อเนื่องตลอดทั้งปี สร้างความแข็งแกร่งทางการเงินเป็นอย่างมากอีกด้วย (บริษัท แสตนลิริ จำกัด (มหาชน), ม.ป.ป.)

จากตัวอย่างข้อมูลที่ปรากฏในการสื่อสารขององค์การต่อสังคม เห็นได้ว่าธุรกิจดังกล่าวมีมูลค่าสูง และต้องอาศัยความสามารถของผู้บริหารในการกำหนดกลยุทธ์ ร่วมกับการจัดการทางการเงิน นอกจากนี้ผู้บริหารส่วนใหญ่ก็เคยเป็นเจ้าของธุรกิจดังกล่าวและยังคงมีการครอบครองหุ้นอยู่ ซึ่งในสองสถานภาพคือตัวแทน ในการทำหน้าที่เป็นผู้บริหารและขณะเดียวกันก็มีส่วนของการถือครองหุ้นด้วยจึงอาจเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนแต่ในอีกมุมมองในด้านบวกในสายตาของคนภายนอก ก็อาจมองได้ว่าเป็นผลดีที่จะเข้ามาลงทุนในธุรกิจเพราะถ้าการบริหารมีประสิทธิภาพ ผลประโยชน์ก็ตกกับตัวผู้บริหารเองด้วยในฐานะที่มีการลงทุนในธุรกิจดังกล่าว

ดังนั้น งานวิจัยเรื่อง “ผลประโยชน์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ” มีเจตนาศึกษาตัวแบบผลประโยชน์จากปัจจัยในมิติเชิงบริหารเช่นกลยุทธ์ธุรกิจ ในแต่ละปี รวมกับองค์ประกอบ คือจำนวนผู้บริหาร ผู้บริหารสตรี การครอบครองหุ้นของธุรกิจ ทั้งนี้เพราะบริษัททั้งหลายที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้น ผู้บริหารธุรกิจถือว่าทำหน้าที่เป็น

ตัวแทน (agent) ของผู้ถือหุ้น (shareholder) ซึ่งการบริหาร หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมักจะส่งต่อผลการดำเนินการของธุรกิจตามงานศึกษาของต่างประเทศ นอกจากนี้งานวิจัยในด้านนี้ของประเทศไทยมีการศึกษาในมุมมองเชิงเศรษฐศาสตร์ เป็นส่วนใหญ่ โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (ประเภทต่าง ๆ เช่น สินทรัพย์ การหมุนของสินค้า กำไร กำไรสุทธิ หนี้สินคงค้าง ความสามารถในการชำระหนี้ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ในมิติของความเสี่ยงในการล้มละลาย ในขณะที่งานวิจัยอีกลักษณะหนึ่งก็จะมองไปที่ผลประโยชน์ในส่วนที่ได้จากการลงทุนโดยใช้ปัจจัยที่ศึกษาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลก ราคาทองคำ ราคาที่ดิน อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น งานวิจัย ครั้งนี้จึงเป็นการเน้นไปที่งานบริหารที่เป็นปัจจัยเสี่ยงภายในองค์การ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ในตัวแปรการใช้กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร (shareholder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) กำไรสุทธิ หนี้สิน ทรัพย์สิน ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2559
2. เพื่อศึกษาอิทธิพลของตัวแปร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร (shareholder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ต่อผลประกอบการธุรกิจ (business performance)
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยผลประกอบการธุรกิจ (business performance) ต่อมูลค่าหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สมมติฐานของการวิจัย

1. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO holder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) และเงินทุนจดทะเบียน (registered capital) มีอิทธิพลต่อผลประกอบการธุรกิจ (business performance)
2. มูลค่าหุ้นในตลาด เกิดจากอิทธิพล ปัจจัยผลประกอบการธุรกิจ (business performance)

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านข้อมูล

1. ศึกษาเฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวน 40 บริษัทตั้งแต่ปีที่ยื่นจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทย โดยประกอบด้วย ตัวแปร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO ownership) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) และปัจจัยผลประกอบการธุรกิจ (business performance) จากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วม ของข้อมูล อันประกอบด้วย กำไรสุทธิ สินทรัพย์รวม หนี้สินรวม และมูลค่าหุ้นในตลาด
2. ศึกษาจากการตัวแทนที่เลือกมาสัมภาษณ์ โดยมีคุณสมบัติตามที่ระบุใน บทที่ 3 ว่า คุณสมบัติของหน่วยตัวอย่าง

ด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาของการศึกษาในส่วนของการศึกษาในเชิงปริมาณ ประกอบด้วย กลยุทธ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ระดับธุรกิจ 2 ประเภทโดยยึดตามลักษณะของกลยุทธ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย คือ (1) กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ (low cost strategy)

ผสมผสานกับกลยุทธ์เฉพาะกลุ่ม (focus strategy) (2) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (differentiate strategy) ผสมผสานกับกลยุทธ์เฉพาะกลุ่ม (focus strategy) และปัจจัยการบริหารด้านอื่น ๆ คือ จำนวนตัวแทนที่เป็นผู้บริหาร จำนวนสตรีที่เป็นผู้บริหาร สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร และผลประกอบการทางการเงิน

2. เนื้อหาของการศึกษาในส่วนของการศึกษาในเชิงคุณภาพ จะทำการสัมภาษณ์ความคิดเห็นในหัวข้อดังนี้ การเลือกใช้กลยุทธ์ ความสำเร็จ จำนวนผู้บริหาร จำนวนผู้บริหารสตรีในมุมมองของจำนวน และการกำหนด ผลของการถือครองหุ้นโดยผู้บริหาร และความสำคัญของเงินทุนจดทะเบียน

ด้านการวิเคราะห์

1. การศึกษาเชิงปริมาณโดยการถอดความจากเอกสารของการรายงานการดำเนินธุรกิจแต่ละปีแล้ว แปลงข้อมูลบางรายการที่เป็นคุณภาพให้เป็นปริมาณ เช่น การใช้กลยุทธ์ของบริษัทที่ปรากฏในข้อความวิสัยทัศน์ (vision) และพันธกิจ (mission) ตัวอย่างข้อความส่วนหนึ่งของวิสัยทัศน์ของบริษัท “วิสัยทัศน์ของลุมพินีในแต่ละปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2557-2559 “คงไว้ซึ่งสถานะผู้นำในการพัฒนาอาคารชุดพักอาศัย ในกลุ่มเป้าหมายระดับกลางถึง-ล่าง”

2. การศึกษาเชิงคุณภาพ ภายหลังการสัมภาษณ์ จะวิเคราะห์รายละเอียด แล้วถอดเป็นเนื้อหา (content) เป็นประเด็น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) หมายถึง การกำหนดแนวทางในระดับธุรกิจเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในอุตสาหกรรมเดียวกัน โดยมองเน้นเรื่องของ “ตลาด” และ “ผลิตภัณฑ์/บริการ” เป็นหลัก

2. สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO ownership) หมายถึง บุคคลหรือองค์กรที่เป็นผู้ร่วมลงทุนในธุรกิจใด ๆ และทำหน้าที่เป็นกรรมการหรือผู้บริหารของ

ธุรกิจนั้นด้วย โดยมีรายงานเป็นหลักฐานตามหน่วยงานกำหนดเช่น หน่วยงานตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. จำนวนผู้บริหาร (executives) หมายถึง จำนวนบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ หรือผู้บริหารในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการดำเนินการธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่องค์การกำหนดไว้

4. จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) หมายถึง จำนวนสตรีที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ หรือ ผู้บริหารในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการดำเนินการธุรกิจที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่องค์การกำหนดไว้

5. เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) หมายถึง เงินที่องค์การจัดหามาเพื่อนำมาใช้ในการดำเนินกิจการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ได้ผลตอบแทนจากการลงทุนอย่างคุ้มค่า

6. ผลประกอบการธุรกิจ (business performance) หมายถึง ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของตัวเลขทางการเงินของธุรกิจ ใน 1 ปี โดยประกอบด้วย กำไรสุทธิ สินทรัพย์รวม หนี้สินรวม และมูลค่าหุ้นในตลาด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ในทางทฤษฎี ได้ขยายผลการทฤษฎีตัวแทน กับ ตัวแทนที่ดำเนินการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย ผลประกอบการธุรกิจ ในมิติทางบริหารของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของประเทศไทย

2. ในทางปฏิบัติ ผู้บริหารในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นำความรู้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการสนับสนุนการบริหารเพื่อให้ผลประกอบการธุรกิจสูงขึ้น

3. ผู้ลงทุนสามารถนำความรู้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจเลือกลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ” เกิดจากการที่งานวิจัยของธุรกิจด้านนี้ในประเทศไทยมีการทำในมุมมองเชิงเศรษฐศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (ประเภทต่าง ๆ เช่น สินทรัพย์ การหมุนของสินค้า กำไร กำไรสุทธิ หักสินคงค้าง ความสามารถในการชำระหนี้ เพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ในมิติของความเสี่ยงในการล้มละลาย ในขณะที่งานวิจัยอีกลักษณะหนึ่งก็จะมองไปที่ผลประโยชน์ในส่วนที่ได้จากการลงทุนโดยใช้ปัจจัยที่ศึกษาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น ราคาน้ำมันในตลาดโลก ราคาทองคำ ราคาที่ดิน อัตราดอกเบี้ย เป็นต้น จากตัวอย่างงานวิจัยในลักษณะนี้ ทำให้เห็นได้ว่ายังขาดมิติในเชิงบริหาร ซึ่งสำคัญเนื่องจาก บริษัททั้งหลายที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์นั้น ผู้บริหารธุรกิจถือว่าทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น (shareholder) ซึ่งการบริหาร หรือคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ก็มักจะมีผลต่อผลการดำเนินการของธุรกิจ ดังนั้นงานวิจัยจึงจะศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จำนวน 40 บริษัทตั้งแต่ปีจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อศึกษาปัจจัยเหล่านี้ในมิติทางบริหาร โดยปัจจัยที่ศึกษาได้มาจากทบทวนวรรณกรรมมีดังนี้

1. การทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการบริหารธุรกิจ
2. ผลประกอบการธุรกิจ
3. กลยุทธ์ระดับธุรกิจ
4. สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร
5. จำนวนผู้บริหาร
6. จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี
7. เงินทุนจดทะเบียน

8. ตัวแบบในการศึกษา

การทำหน้าที่เป็นผู้บริหารในการบริหารธุรกิจ

ผู้บริหาร โดยภาพรวม หมายถึง ผู้ที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้าหรือผู้มีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบตามที่กฎหมายกำหนด เป็นผู้ตัดสินใจแผนการระยะยาวที่เกี่ยวกับทิศทางโดยรวมขององค์กร กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบายและกลยุทธ์ แนะนำทางการจัดการในสิ่งต่าง ๆ ทั้งหมดที่ได้กำหนดไว้เพื่อให้องค์กรได้ประโยชน์สูงสุด เนื่องจากภาระในองค์กรขนาดใหญ่ และขนาดกลางมีจำนวนมาก ดังนั้นจึงมีการจำแนกผู้บริหารออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (1) ผู้บริหารระดับสูง หมายถึง ผู้ริเริ่มก่อตั้งองค์กร หรือประธานกรรมการไปจนถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ ซึ่งมีหน้าที่กำหนดวัตถุประสงค์ นโยบาย และกลยุทธ์ และเป็นผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางการดำเนินงานโดยรวมขององค์กร (2) ผู้บริหารระดับกลาง หมายถึง ผู้อำนวยการ หัวหน้าศูนย์ ผู้จัดการแผนก หรือ หัวหน้าสายงาน มีหน้าที่ดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานที่ได้กำหนดไว้ รวมถึงการประสานงานระหว่างผู้บริหารระดับสูง เพื่อกำหนดนโยบายให้ผู้จัดการระดับล่าง ได้นำแผนงานไปปฏิบัติ และ (3) ผู้บริหารระดับล่าง หมายถึง หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้างาน ซึ่งมีหน้าที่ทำตามนโยบายที่ผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารระดับกลางกำหนดไว้ รวมทั้งการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาให้กับงานในแผนกที่ดูแล สร้างแรงจูงใจให้พนักงานในกลุ่ม รวมทั้งมีความสามารถรับผิดชอบแทนผู้ที่อยู่ในแผนกเดียวกัน อาจเรียกว่าเป็นผู้นำระดับปฏิบัติการ (Mitonga-Monga, Coetzee, & Cilliers, 2102)

รูปแบบการบริหารธุรกิจ คือ การบริหารแบบเป็นองค์กรทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ซึ่งปัจจัยสำคัญของธุรกิจนั้นคือทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 รูปแบบดังนี้

1. ธุรกิจเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบธุรกิจที่บุคคลคนเดียวเป็นเจ้าของกิจการ การตัดสินใจต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับเจ้าของบุคคลเพียงคนเดียว และบริหารธุรกิจด้วยตนเอง การประกอบธุรกิจแบบนี้จะใช้ต้นทุนต่ำ มีความคล่องตัว ไม่ยุ่งยาก มีวิธีการ

บริหารที่ง่าย

2. ห้างหุ้นส่วน เป็นรูปแบบของการประกอบธุรกิจที่มีบุคคล 2 คนขึ้นไปและสามารถทำนิติกรรมตามกฎหมายได้ การประกอบธุรกิจแบบนี้ต้องอาศัยประสบการณ์และความชำนาญ การจัดหาเงินทุนได้ง่าย

3. บริษัทจำกัด เป็นการประกอบการเป็นนิติบุคคล แสวงหากำไรจากกิจการ เช่น การถือหุ้นเป็นส่วนใหญ่

4. สหกรณ์ มีคณะบุคคล 10 คนขึ้นไป มีความสนใจคล้ายคลึงกัน จัดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติ

5. รัฐวิสาหกิจ เป็นองค์กรของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐเป็นเจ้าของ ดำเนินการโดยทำร่วมกับเอกชนเป็นหุ้นส่วน

การบริหารองค์การหมายถึงการจัดการทรัพยากรขององค์การให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ที่องค์กรกำหนดไว้ โดยทรัพยากรในองค์กรมีทั้งสิ่งที่จับต้องได้ (tangible) เช่น เงินสด สินทรัพย์ต่าง ๆ ส่วนทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้เช่น ชื่อเสียง องค์กร (corporate reputation) ตราสินค้า (brand) องค์กรรู้ความเชี่ยวชาญ เป็นต้น (Bennett & Gabriel, 2001) โดยทรัพยากรเหล่านี้ก็มีหน้าที่ขับเคลื่อนให้องค์การไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ สรุปได้ดังนี้ (Barney, 1998)

1. บุคลากร เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จ เพราะคนนั้นเป็นตัวขับเคลื่อนการทำงานให้ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด

2. ทรัพยากรที่จับต้องได้เช่นเครื่องจักร วัตถุดิบ เป็นส่วนสำคัญในการผลิตสินค้าหรือบริการ

3. เงินทุน ใช้สนับสนุนเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากรที่ต้องการในด้านต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อธุรกิจเป็นอย่างมาก

4. การบริหารจัดการ เพื่อให้การทำงานนั้นมีแบบแผนทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการผลิต

หน้าที่การบริหารมีการแบ่งไว้หลายแบบเช่น “POSDCORB MODELS” ของ Gulick ได้จำแนกหน้าที่ของการบริการเอาไว้ 7 ประการ ดังนี้ (1) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน (2) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์การ (3) S คือ Staffing

หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน (4) D คือ Directing หมายถึง การสั่งการ (5) Co คือ Co-ordination หมายถึง การประสานงาน (6) R คือ Reporting หมายถึง การรายงาน และ (7) B คือ Budgeting หมายถึง การจัดทำงบประมาณ ส่วน Henri Fayol ได้จำแนกหน้าที่ของนักบริหารเอาไว้ 5 ประการ หรือที่เรียกว่า หลักการบริหารแบบ POCCC ดังนี้

(1) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน (2) O คือ Organizing หมายถึง การจัดการองค์การ (3) C คือ Commanding หมายถึง การบังคับบัญชา (4) C คือ Coordinating หมายถึง การประสานงาน และ (5) C คือ Controlling หมายถึง การควบคุม ส่วนหลักการ การของ Ernest Dale ได้นำมาใช้หลักการบริหาร POSDCIR ซึ่งแบ่งเป็น 7 ประการคือ (1) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน (2) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์การ (3) S คือ Staffing หมายถึง การจัดคนเข้าทำงาน (4) D คือ Directing หมายถึง การสั่งการ (5) C คือ Controlling หมายถึง การควบคุม (6) I คือ Innovation หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และ (7) R คือ Representation หมายถึง การเป็นตัวแทน

เห็นได้ว่าหลักการแบ่งก็มีลักษณะคล้ายกันคือมีแกนหลักเช่นเดียวกัน โดยการจัดรวมประเด็นใหม่ เห็นได้ว่าหลักการบริหาร POSDCIR ของ Dale (Steiss, 2003) นั้น สนับสนุนแนวคิดเรื่องการแข่งขัน คือการมีนวัตกรรม (innovation) ซึ่งสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันในโลกยุคใหม่ นอกเหนือจากหน้าที่กำหนดมาแล้วผู้บริหารยังต้องมียุทธศาสตร์ประกอบอื่น ๆ สนับสนุนดังนี้ การมีบุคลิกภาพที่ดี เพราะนอกจากจะช่วยสร้างความประทับใจกับบุคคลที่ร่วมงานด้วยแล้ว บุคลิกภาพยังถือเป็นบันไดสู่ความสำเร็จได้เป็นอย่างดี ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ (vision) ที่กว้างไกลต้องเป็นผู้ที่เรียนรู้มาก และสามารถนำวิสัยทัศน์ไปสู่พันธกิจได้ (mission) นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งในและนอกองค์การ มีคุณธรรม จริยธรรม และประเด็นที่สำคัญที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรมในองค์การคือ ต้องเป็นผู้นำแบบปฏิรูป เน้นการบริหารเชิงรุก ซึ่งจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (creative thinking)
2. มีความรู้ลึกและรู้รอบ (expertise) และ
3. มีความกล้าที่จะเปลี่ยนแปลง (change management)

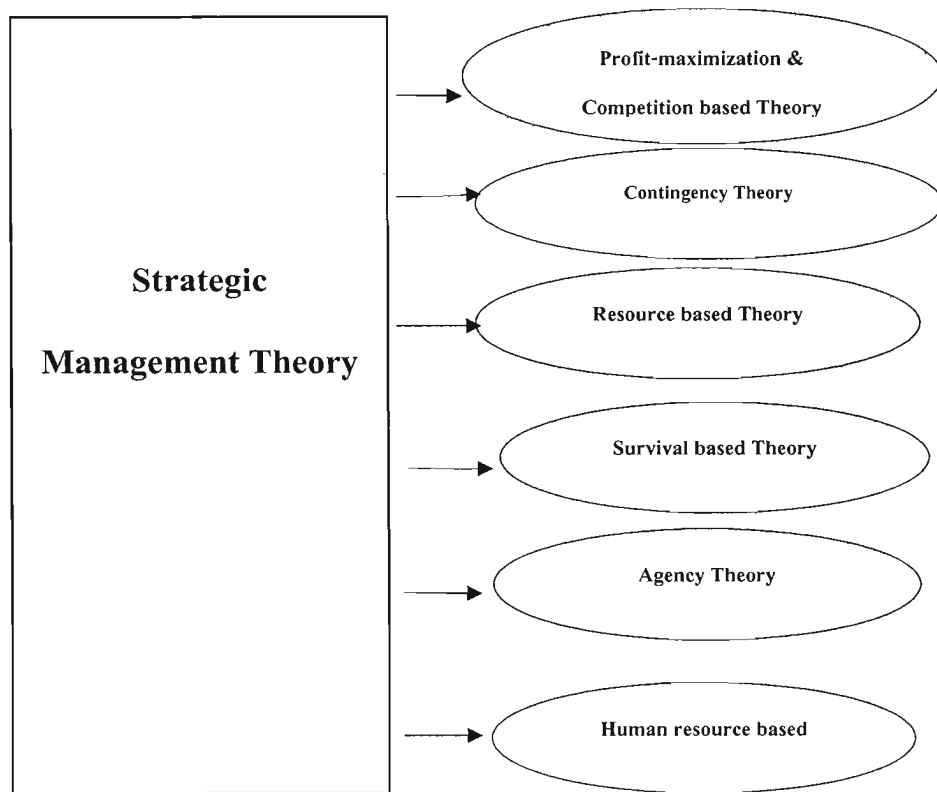
จากที่กล่าวมาแล้วเห็นได้ว่าผู้บริหารนับว่าเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์กร ดังนั้น ผู้บริหารที่มีความสามารถและมีประสบการณ์ในการทำงานสูง มีประสบการณ์เชิงประจักษ์ว่าสามารถดำเนินงานทุกครั้งก็จะบรรลุเป้าหมายและมีข้อผิดพลาดหรือโอกาสเกิดความผิดพลาดน้อย ก็คือผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จ ทั้งนี้จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่าความสำเร็จของผู้บริหารคือ

1. สามารถเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยการกำหนดแผน นโยบาย โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนด (Feurer & Chaharbaghi, 1995)

2. มีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญขององค์กรที่ดี ที่ผู้บริหารจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม ในมิติของการที่ผู้บริหารเป็นตัวแทนในการดำเนินการของกลุ่มผู้ที่ถือหุ้น ซึ่งไม่สามารถสัมผัสกับผู้บริหารหรือกลุ่มผู้บริหารที่เป็นตัวแทนได้ ปัจจัย “คุณธรรมจริยธรรม” ก็อาจจะใช้ปัจจัยอื่นมาแทน เช่น สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร จำนวนผู้บริหาร และ จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี ในกรณีที่มีการศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร (Christofides et al., 2013) ซึ่งเป็นกรณีที่มีมากขึ้นในสังคมการบริหารเกือบทุกประเทศ โดยเฉพาะแถบเอเชีย แอฟริกา ที่มีการกีดกันทางเพศอันเนื่องจากวัฒนธรรมแบบ femininity (Hofstede's cultural dimension theory) (Hofstede, 1984)

3. การมีทรัพยากรสนับสนุนการบริหารที่เพียงพอ ในงานวิจัยนี้จึงกำหนดในรูปแบบของเงินทุนจดทะเบียน และมูลค่าของสินทรัพย์ในตลาด (market capital) เนื่องจากในงานวิจัยนี้ศึกษาธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้บริหารของธุรกิจซึ่งโดยปกติไม่ใช่เจ้าของเงินที่ก่อตั้ง แต่อาจจะมีส่วนการถือครองหุ้นของธุรกิจได้บางส่วน ซึ่งในกรณีที่มีการถือครองหุ้นบางส่วนก็อาจจะมีทั้งผลบวกและผลลบต่อสายตาของนักลงทุน ผลในเชิงบวกก็คือเมื่อผู้บริหารมีการถือครองหุ้น ย่อมจะต้องรักษาผลประโยชน์ของธุรกิจไว้เพราะถ้าธุรกิจเกิดผลเสีย ก็ส่งผลถึงตนเองด้วย ส่วนในมุมลบก็อาจมีความไม่สุจริต ในการทำธุรกรรมเกี่ยวข้องกับราคาหุ้นในตลาดอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อตนเองและพวก (Kollock, 1993)

หลักการที่ศึกษาในงานจะอาศัยทฤษฎีในการเชื่อมโยงดังนี้

ภาพ 1 ทฤษฎีที่สนับสนุนการจัดการองค์การ

ที่มา. จาก “Management, strategic management theories and the linkage with organizational competitive advantage from the resource-Singered view”, by C. R. Raduan, U. Jegak, A. Haslinda, & I. I. Alimin, 2009, *European Journal of Social Sciences*, 11(3), p. 405.

การใช้กลยุทธ์ในแต่ละองค์การขึ้นอยู่กับลักษณะวัตถุประสงค์ของแต่ละองค์การ รวมทั้งความเหมาะสมสภาพแวดล้อมจากปัจจัยรอบข้าง ทฤษฎีแต่ละแบบมีแนวคิดดังนี้

1. ทฤษฎีกำไรสูงสุดภายใต้การแข่งขัน (the profit-maximizing and competition-Singered theory) ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานว่าทุก ๆ องค์การทางภาคธุรกิจมีเป้าหมาย คือ

การได้ผลกำไรที่สูงสุดในระยะยาว นอกจากนั้นจะต้องมีความสามารถในการรักษาธุรกิจให้ดำรงคงอยู่อย่างมีเสถียรภาพ ภายใต้การแข่งขันตลาดการแข่งขันแบบเสรี รวมทั้งมีความสามารถในการรับมือกับปัจจัยภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Porter, 1985; 2004)

2. ทฤษฎีฐานทรัพยากร (the resource Singered theory) เป็นทฤษฎีหลักในการกำหนดกลยุทธ์ภายใต้การแข่งขันที่เน้นที่ ปัจจัยภายใน (internal factor) นั่นคือ การจัดการทรัพยากรขององค์กรทั้งที่เป็นสินทรัพย์ประเภทจับต้องได้ (tangible assets) และสินทรัพย์จับต้องไม่ได้ (intangible assets) อย่างคุ้มค่า อันจักนำไปแข่งขันกับธุรกิจประเภทเดียวกันได้ในตลาด ในมิติของการแข่งขันสิ่งที่องค์กรต้องการ คือ การมีทรัพยากรที่โดดเด่น ไม่มีใครมีเหมือน เช่น ทูนาทางปัญญา และขณะเดียวกันก็ต้องการศักยภาพ (capability) เพื่อนำไปสู่การผลิต (Barney, 1991) ดังนั้น ในมุมมองของทฤษฎีการจัดการฐานทรัพยากรจะให้หลักประกันว่า ถ้าองค์กรสามารถจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะส่งผลถึงการดำเนินการทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้การแข่งขันด้วยเช่นกัน (Ainuddin, Beamish, Hulland, & Rouse, 2007; Kaplan & Norton, 2004; Marr, Schiuma, & Neely, 2002)

3. ทฤษฎีเอาตัวรอด (survival-singered theory) เน้นไปที่ความสามารถขององค์กร ในการปรับตัว ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงและเพื่อที่จะสามารถแข่งขันระหว่างธุรกิจประเภทเดียวกันหรือคล้ายกัน ทฤษฎีนี้พัฒนามาจาก ทฤษฎีฐานทรัพยากรมนุษย์ (the human resource-Singered theory) โดยหลักการของทฤษฎีตั้งอยู่บนพื้นฐานของการให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ (human resource) โดยถือว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยที่สร้างยากและมีความสำคัญในการนำไปพัฒนากลยุทธ์ขององค์กร (Jensen & Meckling, 1996)

4. ทฤษฎีตัวแทน (the agency theory) เป็นทฤษฎีที่เน้นที่การสร้างสัมพันธภาพ (relationship) ระหว่างกลุ่มที่เป็นเจ้าของ (shareholder) กับกลุ่มที่ทำงานในองค์กร โดยการทำหน้าที่เป็นตัวแทน (agent) ในฐานะของผู้บริหาร ว่าสามารถสร้างความสำเร็จให้กับองค์กรได้ในระดับที่คาดหวังไว้หรือไม่ หลักการของทฤษฎีตัวแทน มีหลักการว่าองค์กรต้องใช้งเงินลงทุนในด้านของค่าใช้จ่ายในการควบคุมการทำงานของพนักงาน

โดยการจ้างผู้บริหรมาเพื่อบริหารให้องค์การบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้ ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนนี้เรียกว่า ต้นทุนการทำธุรกรรม (agency cost) ในองค์การขนาดเล็กจะเสียค่าใช้จ่ายส่วนนี้ไม่มากแต่เมื่อองค์การขยายขนาดใหญ่ ขึ้นก็จะมี ต้นทุนการทำธุรกรรมสูงขึ้นตามไปด้วย ส่งผลให้ต้องศึกษาสัมพันธภาพระหว่างกลุ่มที่เป็นเจ้าของ (shareholder) ที่ตั้งความคาดหวัง กับตัวแทนที่ทำหน้าที่เป็นผู้บริหารองค์การแทนว่าจะทำหน้าที่ได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ (Laffont & Martimort, 2002) ซึ่งจะสอดคล้องกับทฤษฎีเหตุและผล (theory of reason and action) ร่วมกับทฤษฎีความคาดหวัง (expectancy theory) โดยกลุ่มเจ้าของทุน (shareholder)

องค์การธุรกิจลักษณะนี้มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholders) โดยตรงอยู่ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) เจ้าของ หรือผู้ถือหุ้น คือ นักลงทุนที่นำเงินมาลงทุนเพื่อเป้าหมายในการรับผลตอบแทน เช่นเงินปันผลหรือราคาหุ้นที่เพิ่มขึ้น โดยสิ่งที่คนกลุ่มนี้เผชิญกับความเสี่ยงเชิงระบบ (systematic risk) และความเสี่ยงเฉพาะตัว (unsystematic risk) (2) เจ้าหนี้ และ (3) ผู้บริหารที่เป็นตัวแทน (Freeman, 1999)

5. ทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (the contingency theory) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดว่ามีคนเก่งเพียงคนเดียวในองค์การ หรือวิธีดำเนินการ (operation) ที่ดีเพียงวิธีเดียวที่จะทำให้บริหารองค์การได้สำเร็จ แนวคิดทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (the contingency approach) จัดเป็นแนวคิดการบริหารที่ผู้บริหารจะดำเนินการตามสถานการณ์ โดยเลือกจากทางเลือกทั้งหลายร่วมกับ โครงสร้างและระบบการควบคุมองค์การ ตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน ภายใต้สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานขององค์การ ดังนั้นการบริหารแบบนี้ จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถของผู้บริหารในการเลือกวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น (Donaldson, 2001)

6. ทฤษฎีทรัพยากรมนุษย์ (the human resource based theory) เป็นทฤษฎีที่นำเสนอโดย Paauwe (1998) ที่กล่าวถึงกลยุทธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ว่าการเลือกใช้กลยุทธ์ใด ๆ เข้าไปสนับสนุนโดยที่การใช้ทฤษฎีใดนั้น ขึ้นอยู่กับมุมมองของผู้บริหารในการประเมินจากปัจจัยภายใน (internal factor) และปัจจัยภายนอก (external factor) ในส่วนของปัจจัยภายในองค์การเช่น ทรัพยากร(resource) ศักยภาพของบุคลากร

(capability) และระบบ (system) ส่วนปัจจัยภายนอกเช่น สภาพเศรษฐกิจ คู่แข่งขัน ลูกค้า โดยเมื่อนำมาวิเคราะห์ในรายละเอียดแล้วทฤษฎีแต่ละทฤษฎี ก็มีองค์ประกอบบางส่วนซ้ำซ้อนกัน นอกจากนี้ยังมีส่วนเกี่ยวข้องกัน อีกด้วย (interaction) ส่งผลให้การใช้ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งก็จะไปเกี่ยวข้องกับอีกทฤษฎีหนึ่งด้วย (Johnson & Scholes, 2001)

บทบาทของผู้บริหารภายใต้ทฤษฎีเหล่านี้จึงจะต้องมีความสามารถที่จะวิเคราะห์สถานการณ์และเลือกแผนการดำเนินงานที่เหมาะสมได้ การบริหารในลักษณะนี้จึงยากและไม่มีข้อกำหนดตายตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบเปิด แนวความคิดของการบริหารตามสถานการณ์จึงมักถือเอาความสัมพันธ์ต่าง ๆ เป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นความสัมพันธ์ของปัจจัยในองค์การ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนอกองค์การและความสัมพันธ์ระหว่างองค์การกับสภาพแวดล้อม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ นอกจากนี้ผู้บริหารตามหลักทฤษฎีนี้ก็มีหลักการที่แตกต่างกันไปเช่น ในบางครั้งจะต้องใช้การตัดสินใจอย่างเฉียบขาด ในขณะที่บางสถานการณ์ต้องอาศัยการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของคนในองค์การ การทำงานต้องใช้หลักทางจิตวิทยาเพื่อสร้างแรงจูงใจ เช่น เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล ความแตกต่างระหว่างระเบียบกฎเกณฑ์ วิธีการ กระบวนการ และการควบคุมงาน ความแตกต่างระหว่างความสัมพันธ์ของบุคคลในองค์การ หรือความแตกต่างระหว่างเป้าหมายการดำเนินงานขององค์การ เป็นต้น

จากการศึกษา ทฤษฎีทางบริหารธุรกิจที่กล่าวมาแล้วนี้ ถือว่าเป็นผู้บริหารธุรกิจที่เข้าตลาดหลักทรัพย์ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้น ดังนั้นทฤษฎีตัวแทน (the agency theory) จึงเป็นทฤษฎีที่ตรงกับงานที่ศึกษา นอกจากนี้ผู้ถือหุ้น ก็มีความคาดหวังให้ผู้บริหารที่เป็นตัวแทนสามารถบริหารองค์การภายใต้ สภาพการแข่งขันที่รุนแรง ในธุรกิจนี้ ส่งผลให้ผู้บริหารควรจะใช้หลักทฤษฎีการบริหารเชิงสถานการณ์ (the contingency theory) เข้าไปร่วมในการกำหนดกลยุทธ์ ทั้งในระดับธุรกิจ (business strategy) และกลยุทธ์ระดับหน้าที่ (functional strategy) ในแต่ละสายงาน โดยเฉพาะงานการตลาดของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อสามารถทำธุรกิจให้ประสบผลสำเร็จภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (Brown & Eisenhardt, 1998; White, 1998)

ปัญหาของการเป็นตัวแทน ตามการทบทวนวรรณกรรมของ McColgan (2001) แบ่งเป็น 4 ลักษณะคือ

1. ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรม (moral-hazard agency conflicts) เกิดจากผู้บริหารมองเห็นประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ปัญหาด้านจริยธรรมเป็นอันตรายมากและมีแนวโน้มที่จะเกิดมากใน บริษัท ขนาดใหญ่ (Jensen & Ruback, 1993) เพราะมีบริษัทขนาดใหญ่ความซับซ้อนของการดำเนินงานยิ่งมีมากและต้องอาศัยการตรวจสอบจากภายนอกมากขึ้น ส่งผลต่อการเพิ่มกรรมการตรวจสอบและเพิ่มค่าใช้จ่าย

2. ปัญหาการวัดกิจการของบริษัทโดยใช้กำไรสะสม (earnings retention agency conflicts) (Edwards & Scullion, 1982) ส่งผลให้ผู้บริหารเน้นไปที่การบริหารให้บริษัทมีผลกำไรสะสมมากกว่าจะเน้นไปที่ผู้ถือหุ้น ซึ่งมีความเห็นตรงข้ามกัน การบริหารรูปแบบดังกล่าว ส่งผลให้ผู้บริหารได้รับประโยชน์จากกำไรรายได้สะสม ในขณะที่เดียวกันเมื่อมีกำไรสะสมมากทำให้มีอำนาจมากขึ้นในคณะกรรมการบริหาร ตามการเติบโตของบริษัท ตลอดจนได้รับค่าตอบแทนมากขึ้น Jansen and Murphy (1990), Jensen and Ruback (1993) ด้วยกลยุทธ์ดังกล่าวจึงเป็นอันตรายต่อกลุ่มผู้ถือหุ้น นอกจากนี้การบริหารโดยใช้แหล่งเงินภายในองค์กรมากกว่าแหล่งเงินนอก ยังทำให้ยากแก่การตรวจสอบจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกอีกด้วย (Eisenberg et al., 1998)

3. ปัญหาความขัดแย้งในระยะยาว ระหว่างผู้บริหารกับผู้ถือหุ้น (time horizon agency conflicts) เนื่องจากผู้บริหารมักมองผลตอบแทนระยะสั้นในขณะที่ทำหน้าที่ผู้บริหารจึงมักเน้นไปที่กระแสเงินสดของ บริษัท ในระยะที่บริหารมากกว่าจะเน้นไปที่โครงการที่ได้ผลตอบแทนมากกว่าในระยะยาวที่อาจจะไม่อยู่บริหารอีกแล้ว โดยผลการศึกษาของ Healy (1985) และ Weisbach (1988) พบว่า รายได้จากระบบบัญชีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญในปีก่อนหน้าที่ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร (CEO) จะออกจากตำแหน่ง เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถก่อนหมดตำแหน่ง อันอาจนำมาสู่การได้การแต่งตั้งเป็นผู้บริหารต่อไป

4. ปัญหาจากผลตอบแทนที่กำหนดให้กับผู้บริหาร (managerial risk aversion agency conflicts) ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารต้องการผลตอบแทนสูงตามความสามารถ แต่ผู้ถือหุ้นก็ต้องการผลตอบแทนสูงเช่นเดียวกัน ซึ่งเป้าหมายทั้งสองฝ่ายสวนทางกัน

ในกรณีที่มีการให้ผลตอบแทนผู้บริหารตามความสามารถ ผู้บริหารก็จะบริหาร โดยพยายามหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเช่นควบคุมคลังสินค้า อย่างมีประสิทธิภาพ (Demsetz & Lehn, 1985)

จากการทบทวนงานวิจัยเรื่อง คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและผลการดำเนินงานของบริษัท: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100) ของ ภิญญา พัทธชัยจรตเจริญลาภ (2558) โดยศึกษาข้อมูลสถิติภูมิระหว่าง ปีพ.ศ. 2552-2557 ที่รวบรวมจากงบการเงินแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) รายงานทางการเงินฐานข้อมูลของระบบ SETSMART แบ่งคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดเป็น 3 ด้าน ได้แก่ คุณลักษณะด้านบุคคล คุณลักษณะด้านเครือข่าย และคุณลักษณะ ด้านแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของผู้บริหารด้านแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คือ สัดส่วนการถือครองหุ้นสามัญบริษัทของผู้บริหารสูงสุดและ การเป็นตัวแทนสมาชิกในครอบครัวของผู้บริหารสูงสุด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้น ส่วนคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราส่วนราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อกำไรสุทธิของบริษัท คือ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล (อายุ ประสบการณ์ การศึกษาใน ต่างประเทศ) คุณลักษณะด้านแรงจูงใจ (สัดส่วนการถือครองหุ้นของบริษัทของผู้บริหารสูงสุด) และคุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ อัตราส่วนราคาตลาดของหุ้นสามัญต่อกำไรสุทธิของบริษัท คือ คุณลักษณะด้านแรงจูงใจ (ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งการเป็นตัวแทนสมาชิก ในครอบครัวของผู้บริหารสูงสุด) จากงานศึกษาของ Cadbury (1992), Fama and Jensen (1983) และ Weisbach (1988) เสนอผลการศึกษาว่า คณะกรรมการควรจะต้องประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อยสามคน ที่เป็นกรรมการอิสระเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ

ผลประกอบการทางธุรกิจ

ผลประกอบการทางธุรกิจ (business performance) หมายถึง ผลลัพธ์จากการดำเนินงานทางธุรกิจ (Liu, Strong, & Xu, 1999; Schmidt, Arx, Schrimpf, Wagner, & Ziegler, 2011) โดยส่วนใหญ่ มักแสดงด้วยมูลค่าทางปริมาณที่จับต้องได้ เช่น มูลค่าทางการเงินที่ได้รับจากการทำธุรกิจ ในกรณีที่ธุรกิจอยู่ในระยะเริ่มต้น ผลประกอบการทางธุรกิจ อาจวัดได้จากยอดขาย ที่อาจจะยังไม่แสดงเป็นผลกำไรแท้จริงแต่แสดงเป็นส่วนช่วยเหลือ (contribution) แทน ในบางธุรกิจเช่นร้านค้าออนไลน์จะวัดด้วยจำนวนการเข้าชมหน้าเว็บไซต์ในแต่ละวัน เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ ในส่วนของธุรกิจบริการที่เก็บรายได้จากค่าธรรมเนียมสมาชิกก็จะสังเกตได้จากพฤติกรรมการบอกเลิกเป็นสมาชิกว่ามีจำนวนมากน้อยเท่าไร โดยทั่วไปการวัดผลประกอบการทางธุรกิจ มักจะใช้ตัวชี้วัด 5 ประการคือ

1. กระแสเงินสด ซึ่งหมายถึงจำนวนเงินสดที่ได้รับและจ่ายออกจากบริษัทของคุณในช่วงเวลาหนึ่ง โดยเมื่อมีเงินสดเข้ามา จะบันทึกเป็นกระแสเงินสดเดบิต และเมื่อจ่ายเงินสดออกไปจะบันทึกเป็นกระแสเงินสดเครดิต ตัวเลขกระแสเงินสดในแต่ละช่วงเวลาเป็นข้อมูลสำคัญนี้เป็นข้อมูลที่จะช่วยให้เข้าใจได้ว่าอะไรคือตัวการที่ทำให้กระแสเงินสดอยู่ในเดบิตหรือเครดิต ซึ่งจะถูกนำไปวางแผนเพื่อให้ธุรกิจเติบโตต่อไปได้อย่างยั่งยืน
2. รายรับจากการขาย ซึ่งหมายถึง รายรับจากค่าสินค้าและบริการ ที่ลูกค้าซื้อห้กับคุณด้วยรายจ่ายจากการคืนสินค้าหรือสินค้าที่ไม่ได้จัดส่ง การติดตามข้อมูลรายรับจากการขายเป็นประจำทุกเดือนหรือทุกไตรมาส เป็นสิ่งสำคัญมากต่อการวางแผนกลยุทธ์ในกรณีที่ยอดขายลดลง
3. กำไรสุทธิและกำไรขั้นต้น คือตัวชี้วัดสำคัญที่แสดงว่าเงินจ่ายไปนั้นสามารถคืนกำไรให้กับธุรกิจ ตัวเลขกำไรขั้นต้น แสดงให้เห็นสัดส่วนของรายรับต่อต้นทุนการผลิต การคิดกำไรขั้นต้นยังไม่ได้รวมค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการภาษี และการลงทุนอื่น ๆ ในส่วนของกำไรสุทธิคือการหักด้วยค่าใช้จ่ายอื่น ๆ การทราบถึงกำไรขั้นต้นและ

กำไรสุทธินั้นมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของธุรกิจ กำไรขั้นต้นจะแสดงให้เห็นว่าต้นทุนการผลิตสูงกว่ารายรับหรือไม่ ในขณะที่กำไรสุทธิจะชี้ให้เห็นถึงระดับความสามารถในการทำกำไรของธุรกิจ

4. ความภักดีของลูกค้าและการรักษฐานลูกค้า ซึ่งความภักดีของลูกค้านี้เองที่มีค่ามากต่อความยั่งยืนทางธุรกิจ เนื่องจากลูกค้าที่มีความพึงพอใจจะส่งผลต่อการชักนำเข้ามาเป็นลูกค้ารายอื่นรวมทั้งการสร้างฐานลูกค้ารายใหม่ด้วย นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมภาพลักษณ์ของสินค้าและธุรกิจด้วย การวัดความภักดีและการรักษฐานลูกค้าถือเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้จะเปลี่ยนเป็นเครื่องมือที่ช่วยการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการสร้างการรับรู้ของผู้บริโภคว่าอยู่ระดับใด โดยค่าใช้จ่ายส่วนนี้ก็คือค่าใช้จ่ายในการศึกษาความคิดเห็นของลูกค้าและผู้บริโภคที่มีต่อสินค้า เพื่อนำมาใช้สนับสนุนการรักษาลูกค้าไว้ (Pfeifer, Haskins, & Conroy, 2005)

5. มูลค่าระยะยาวของลูกค้า (Customer Lifetime Value--CLV) และต้นทุนการสร้างฐานลูกค้า (CAC) ในกรณีของธุรกิจที่กำลังเติบโต ต้นทุนในการสร้างฐานลูกค้าใหม่ คือเรื่องสำคัญที่ธุรกิจจะต้องประเมิน เพื่อจะได้ดำเนินการได้อย่างถูกต้อง มูลค่าระยะยาวของลูกค้า (CLV) คือ ตัวเลขที่ใช้ประมาณมูลค่าที่จะได้รับทั้งหมดจากลูกค้าตลอดช่วงเวลาทั้งหมดที่ลูกค้าได้ทำการสั่งซื้อสินค้าจากตราสินค้านั้น ซึ่งการคำนวณดำเนินการตั้งแต่ลูกค้าทำการสั่งซื้อตราสินค้าครั้งแรกไปจนถึงครั้งสุดท้ายที่ลูกค้าได้ทำการสั่งซื้อตราสินค้านั้น ๆ การที่เราจะต้องประเมินหามูลค่าแบบช่วงชีวิต (lifetime) ก็เพื่อที่จะทราบว่าโดยเฉลี่ยแล้วลูกค้า 1 คนจะมีมูลค่าให้กับบริษัทมากเท่าไรตลอดช่วงชีวิต ซึ่งมูลค่านี้อาจทำให้บริษัทสามารถกำหนดงบประมาณที่เหมาะสมในการลงทุนเพื่อหาลูกค้าใหม่รวมถึงงบประมาณที่เหมาะสมในการจ่ายเพื่อเก็บรักษาลูกค้าเก่าได้ ที่เรียกว่าต้นทุนการสร้างฐานลูกค้า (Customer Acquisition Cost--CAC) การวิเคราะห์ว่าลูกค้ากลุ่มใดที่มักจะทำให้เกิด CLV สูง ๆ จะช่วยให้เราสามารถทุ่มเทเวลาและวางกลยุทธ์เพื่อที่จะหาลูกค้าที่มีลักษณะแบบเดียวกันนั้นเข้ามาเพิ่มได้มากยิ่งขึ้น เพราะลูกค้าที่มี CLV สูงถือเป็นลูกค้าที่มีศักยภาพในระยะยาวและเป็นกลุ่มลูกค้าที่ควรจะเน้นไว้ (Kamasak & Bulutlar, 2010; Pfeifer et al., 2005)

ในธุรกิจทุกประเภท ตัวชี้วัดนี้เหล่านี้ถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้ธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งให้ดำรงอยู่ได้ (Banz, 1981; Stattman, 1980) และในทางกลับกันสำหรับนักลงทุนที่จะเข้าไปร่วมลงทุนในธุรกิจก็จะใช้ข้อมูลเหล่านี้สนับสนุนการตัดสินใจ แต่ในขณะเดียวกันธุรกิจบางประเภทที่จะต้องอาศัยการผลิตสินค้าเป็นเวลานาน และมีการลงทุนก่อนล่วงหน้าเช่นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การประเมินค่าผลการดำเนินการธุรกิจจะต้องอาศัยการประเมินมูลค่าทางการเงินโดยใช้เวลานาน จึงมีการใช้ดัชนีชี้วัดอื่นเข้ามาประกอบ เช่น ค่าชี้วัดคุณภาพของธุรกิจในรูปแบบคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 10 ที่เรียกว่า Jitta Score โดยค่า 10 แสดงถึงธุรกิจที่มีศักยภาพสูง สามารถทำกำไรได้อย่างต่อเนื่อง และมีความยั่งยืนในการทำธุรกิจ ในขณะที่ 0 แสดงถึงธุรกิจที่ไร้ประสิทธิภาพและไม่น่าลงทุน โดยทั่วไปค่า Jitta Score ของธุรกิจที่มีค่าตั้งแต่ 7 ขึ้นไปจัดได้ว่าธุรกิจนั้นมีความมั่นคงมีส่วนแบ่งการตลาดสูงสามารถทำกำไรได้ และสามารถปรับราคาของสินค้าได้ตามภาวะเศรษฐกิจ เป็นธุรกิจที่น่าลงทุนที่ราคาเหมาะสมเพราะจะสร้างผลกำไรให้นักลงทุนในระยะยาว (Schmidt et al., 2011; Stambaugh et al., 2012)

Jitta Score อาจเรียกว่า Recent Business Performance ที่สร้างโดยการคำนวณมาจากตัวเลขทางการเงินของบริษัทเป็นจำนวน 10 ปีย้อนหลัง จากปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้ (Smith & Amoako-Adu, 1999; Smith & Goddard, 2002)

1. รายรับที่เพิ่มขึ้นของทุกปี (revenue is increasing every year)
2. กำไรสุทธิที่เพิ่มขึ้นทุกปี (net profit is increasing every year)
3. ส่วนต่างจากการดำเนินการเพิ่มขึ้น (operating margin is expanding)
4. หนี้สินหรือหนี้สินระยะยาวมีเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย (little or no long term debt or liabilities)
5. ส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นทุกปี (shareholder equity is increasing every year)
6. อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นสูงอย่างต่อเนื่อง (return on Equity is consistently high)
7. ค่าใช้จ่ายต้นทุนต่ำ (low capital expenditure)
8. ผู้ลงทุนซื้อหุ้นเพิ่มขึ้นและธุรกิจมีการจ่ายเงินปันผลทุกปี (share repurchase and dividend payout every year)

ดัชนี Jitta Score สามารถนำไปเปรียบเทียบกับธุรกิจประเภทต่าง ๆ ได้ เพื่อจัดลำดับคุณภาพของธุรกิจ หรือดูทิศทางของธุรกิจนั้น ๆ ในแต่ละช่วงเวลา เพราะค่าของดัชนีจะมีการปรับตามสถานะของปัจจัยที่เกี่ยวข้องตามเวลา ด้วยเหตุผลที่ว่าเกณฑ์ที่ใช้คำนวณ Jitta Score นั้นคำนวณจากงบการเงินย้อนหลังไป 10 ปีที่ต้องรักษากำไรสม่ำเสมอได้ตลอดทั้ง 10 ปี การคำนวณผลประกอบการของธุรกิจด้วยวิธีนี้ จึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้บริษัทที่ไม่สามารถทำให้งบการเงินสม่ำเสมอ หรือเพิ่มขึ้น อันอาจเนื่องจากสภาพแวดล้อมปัจจัยทั้งภายในและภายนอกไม่อำนวย เช่น การเพิ่มทุน หรือการเพิ่มหนี้สินจากโครงการใหม่ที่ต้องใช้เงินจำนวนมาก เช่น การซื้อที่ดินเพื่อทำธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ก็ทำให้คะแนน Jitta Score ต่ำ ในขณะที่ธุรกิจเช่น Google มีค่าประมาณมากกว่า 8 ในปี ค.ศ. 2017 ซึ่งบริษัทใดที่ได้คะแนนตั้งแต่ 7 ขึ้นไปจึงถือเป็นธุรกิจชั้นยอด สามารถทำกำไรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้มูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้น และราคาซื้อขายในตลาดเพิ่มขึ้นตาม ดัชนีชี้วัดผลประกอบการมีหลายประเภทด้วยกัน เช่น การใช้ดัชนีชี้วัด Economic Value Added--EVA หรือ Balanced Scorecard--BSC (Kaplan & Norton, 1996) หรือในบางธุรกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นกำไรอย่างเดียว เช่น วิสาหกิจเพื่อสังคม (social enterprise) จะต้องคำนึงถึง คุณค่าทางสังคมและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กันด้วย ก็จะใช้ ดัชนีชี้วัดคือ “ผลตอบแทนทางสังคม” SROI (social + wellbeing + financial) (Mulgan, 2010)

การที่จะให้ธุรกิจประสบผลสำเร็จได้ผลประกอบการตามที่กำหนดไว้เพื่อให้มูลค่าของบริษัทเพิ่มขึ้น ในมิติต่าง ๆ นั้น เป็นภาระงานทางการบริหารโดยทั่วไป โดยผู้บริหารมีหน้าที่วางแผน (planning) จัดการองค์การ (organizing) กำหนดทิศทาง (leading) การควบคุมสั่งการและประเมินผล (controlling directing and evaluating) ในขณะที่การจัดการเชิงกลยุทธ์จะมองไปในระยะยาว โดยพิจารณาความเสี่ยงจากปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อกำหนดแผนการทำงานและการใช้ทรัพยากร เพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันทางการค้า การจัดการเชิงกลยุทธ์จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถของผู้บริหารในการที่จะนำองค์การให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ผู้บริหารยังต้องคำนึงถึงปัจจัยเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตที่ส่งผลทั้งทางบวกและลบต่อธุรกิจ ดังนั้นผู้บริหารจึงต้องมีความสามารถบริหารการเปลี่ยน-

แปลงได้ฉับไว (change management) รวมทั้งมีความสามารถในการบริหารแบบองค์รวมสามารถจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมทั้งความสามารถในการสื่อสารความต้องการขององค์กรไปยังผู้ปฏิบัติงานในทุกกระดับได้อย่างถูกต้อง มีความสามารถในการเข้าใจและให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder-oriented)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่นำเรื่องการจัดการไปเชื่อมต่อกับความสำเร็จในรูปของผลประกอบการในกลุ่มการวิเคราะห์ด้านการเงินก็มักใช้เหตุ (antecedent) คือปัจจัยต่าง ๆ เช่น ราคาน้ำมันค่าดัชนีมวลรวม ราคาทองคำ อัตราแลกเปลี่ยน ซึ่งเป็นปัจจัยความเสี่ยงที่เป็นระบบ (system risk) ซึ่งอาจเรียกว่าความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอก (external organization) และผลของการธุรกิจ ก็มักใช้ งบการเงิน โดยอาจใช้ข้อมูลแบบภาคตัดขวาง (cross sectional data) เช่น EVA หรืออาจใช้วิธีคิดแบบ Jitta Score คือใช้ข้อมูลของธุรกิจจำนวน 8 ปัจจัยและย้อนหลังกับไป 10 ปี ซึ่งเป็นข้อมูลแบบพาเนล (panel data = time series + cross-sectional) ในกรณีที่เป็นการศึกษาปัจจัยความเสี่ยงที่ไม่เป็นระบบ (non-system) ซึ่งอาจเรียกว่าความเสี่ยงจากปัจจัยภายใน (internal organization) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภทคือ

1. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (strategic risk)
2. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติการ (operational risk)
3. ความเสี่ยงด้านการเงินและการรายงาน (financial & reporting risk) และ
4. ความเสี่ยงด้านกฎหมาย กฎเกณฑ์ต่าง ๆ (compliance risk)

งานวิจัยสนับสนุนเรื่องความเสี่ยงภายในองค์กรที่ส่งผลต่อผลดำเนินการขององค์กรเช่น Grandone et al. (1999) รายงานว่า ผลประกอบการมาจาก ส่วนแบ่งการตลาด โดย ส่วนแบ่งการตลาดเป็นผลสืบเนื่องจากกลยุทธ์การดำเนินงาน โดยภาพรวมการมีส่วนแบ่งการตลาดมากส่งผลถึงการลดความเสี่ยง โดยผลสืบเนื่องอีกทางคือการมีส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้นจะลดต้นทุนในการผลิตและดำเนินการ (Chung, Moon, Choe, & Lee, 2007) การลดต้นทุนมาจากกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ (Hellman & Puri, 2001) การใช้กลยุทธ์ แบบหลากหลาย (diversification strategy) ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธนาคารด้านลบ ในส่วนงานวิจัยของ Beltratti and Stulz (2012)

ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานของธนาคาร (bank performance) โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลประกอบด้วย โครงสร้างทางการตลาด (market structure) ส่วนแบ่งทางการตลาด (market share) การเลือกกลยุทธ์ (strategic choice)

เนื่องจากแต่ละธุรกิจมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนั้นการจัดการสินทรัพย์ก็จะแตกต่างกันด้วย เช่น Liow (1998; 2000) ศึกษาผลตอบแทนการลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศสิงคโปร์ โดยใช้ดัชนีทางการเงินประเภทต่าง ๆ ที่เก็บรวบรวมในช่วงเวลาในอดีตจากฐานข้อมูลของสิงคโปร์ โดยใช้สถิติความผันแปร (Coefficient of Variation--CV) เพื่อใช้ประเมินความเสี่ยงต่อการลงทุนหนึ่งหน่วย โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้ $CV_i = \sigma_i / R_i$ โดยที่ CV_i คือ CV ของ portfolio ที่ i ส่วน σ เป็นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ portfolio ที่ i และ R_i คือค่าเฉลี่ยผลตอบแทนที่ได้รับจาก portfolio ที่ i โดยมีการหาค่า Shape index (SI) จากการลงทุน portfolio ที่ i คือ $SI_i = (R_i - R_f) / \sigma_i$ โดย SI_i คือ SI ของ portfolio ที่ i และ R_f คือ risk free rate of return ค่า SI ใช้วัดผลกำไรต่อความไม่แน่นอน ส่วนในกรณีที่มีการวิเคราะห์ตัวแบบตามกาลเวลาใช้ JI แทน อันเนื่องจากความไม่แน่นอนของธุรกิจในแต่ละช่วงเวลา (Liu et al., 1999) ในมุมมองการศึกษา สินทรัพย์ขององค์กรที่เป็นผลประกอบการงานศึกษาของ Park and Glascock (2001) ที่ศึกษาธุรกิจที่เป็นรูปแบบของแฟรนไชส์ พบว่า จำนวนสินทรัพย์ขององค์กรที่เป็นเจ้าของ แฟรนไชส์มีอิทธิพลเชิงบวกต่อผลประกอบการ อันเนื่องจากการใช้กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ คือ ลดขนาดของสินค้าคงคลัง

จากข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีตัวเลขทางการเงินปรากฏดังตัวอย่างของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ปรากฏดังนี้

ตาราง 2

รายงานทางการเงิน

งวดการเงิน ณ วันที่	งบปี 57 31/12/2557	งบปี 58 31/12/2558	งบปี 59 31/12/2559	ไตรมาส 3/60 30/09/2560
บัญชีทางการเงินที่สำคัญ				
สินทรัพย์รวม	1,779,179.16	2,173,996.19	2,232,331.08	2,191,090.98
หนี้สินรวม	911,837.04	1,086,308.81	1,060,734.07	984,541.46

ตาราง 2 (ต่อ)

งวดงบการเงิน ณ วันที่	งบปี 57 31/12/2557	งบปี 58 31/12/2558	งบปี 59 31/12/2559	ไตรมาส 3/60 30/09/2560
ส่วนของผู้อื้อหุ้น	697,578.41	697,147.03	762,947.65	790,825.24
มูลค่าหุ้นที่เรียกชำระแล้ว	28,563.00	28,563.00	28,563.00	28,563.00
รายได้รวม	2,866,883.40	2,063,727.44	1,737,144.57	1,502,023.67
กำไรสุทธิ	55,794.93	19,936.42	94,609.08	99,816.39
กำไรต่อหุ้น (บาท)	19.33	6.73	32.68	34.45
อัตราส่วนทางการเงินที่สำคัญ				
ROA(%)	7.02	4.33	8.36	10.20
ROE(%)	8.08	2.86	12.96	15.56
อัตรากำไรสุทธิ(%)	1.95	0.97	5.45	6.65

ที่มา. จาก การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ, โดย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป., ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html

ตาราง 3

ราคาหน่วยลงทุนและผลประโยชน์

ค่าสถิติสำคัญ ณ วันที่	30/12/2557	30/12/2558	30/12/2559	29/12/2560
ราคาล่าสุด(บาท)	324.00	244.00	372.00	440.00
มูลค่าหลักทรัพย์ตามราคาตลาด วันที่ของงบการเงินที่ใช้คำนวณ	925,441.08	696,937.11	1,062,543.46	1,256,771.84
ค่าสถิติ	30/09/2557	30/09/2558	30/09/2559	30/09/2560
P/E (เท่า)	9.46	N/A	14.03	10.57
P/BV (เท่า)	1.28	1.00	1.44	1.59
มูลค่าหุ้นทางบัญชีต่อหุ้น (บาท)	253.49	244.82	258.21	276.87
อัตราส่วนเงินปันผลตอบแทน (%)	4.01	4.51	2.69	3.64

ที่มา. จาก การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ, โดย ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ม.ป.ป., ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html

จากตาราง 2 งานวิจัยครั้งนี้จะเลือก รายงานการเงินที่เป็นตัวแทนแสดงถึง ผลประกอบการมาใช้ในการวิเคราะห์คือ กำไรสุทธิ สินทรัพย์รวม หนี้สินรวม และ มูลค่าหุ้น ในแต่ละปี (Dumond, 1994, Forza & Salvador, 2000; Gates, 1999)

กลยุทธ์ระดับธุรกิจ

ภายใต้การแข่งขันที่รุนแรงและไร้พรมแดน จากปัจจัยภายในและปัจจัย ภายนอก เช่น ต้นทุนแรงงานและวัตถุดิบที่แพงขึ้น การบริหารที่ต้องพึ่งพิงเครือข่ายทั้งที่เป็นเครือข่ายทางการค้า (commercial network) และเป็นเครือข่ายสนับสนุนในการผลิต (partner network) และเหนือสิ่งอื่นใดคือต้องมีการสร้างนวัตกรรม (innovation) ดังเช่น ธุรกิจด้านคอมพิวเตอร์ หรือธุรกิจด้านศิลปะของเกาหลี (Porter, 1990) ซึ่งต้องอาศัย งานวิจัยและพัฒนา (research and development) เข้ามาสนับสนุนเพื่อสร้างนวัตกรรม ใหม่ เพื่อสามารถแข่งขันการค้าแบบเสรี ในระดับโลก

ธุรกิจทั้งหลายจึงต้องศึกษาข้อมูลรอบด้านตลอดเวลา เพื่อหาจุดอ่อน จุดแข็ง ภัยคุกคามและโอกาสเพื่อนำมาปรับใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมสนับสนุนรวมทั้งจัดการงาน ภายในองค์กรและนอกองค์กรให้มีประสิทธิภาพ (efficiency) เพื่อเกิดประสิทธิผล (effectiveness) ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการจัดการภายในองค์กรต้องใช้ ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าประหยัดต้นทุน ในส่วนภายนอกองค์กรก็ต้องส่งเสริมให้สินค้า สามารถแข่งขันในตลาดการแข่งขันได้ (competitive advantage) (Brown & Eisenhardt, 1998; Burns, 1978; Porter, 1990) อย่างยั่งยืน ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวก็ต้องอาศัย ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำที่มีลักษณะแบบปฏิรูป (transformation leadership) สามารถเลือก กลยุทธ์มาใช้และนำกลยุทธ์สู่ภาคปฏิบัติได้อย่างดี “กลยุทธ์ระดับองค์กร” (corporate strategy) นั้น เป็นการมองธุรกิจในภาพรวม แล้ววิเคราะห์อุตสาหกรรม คู่แข่ง ผลการ- ดำเนินการ เพื่อนำมากำหนดแนวทางในการดำเนินงาน โดยทั่วไปมักจะแบ่งออกเป็น สามแบบคือ

1. กลยุทธ์เติบโต (growth strategies) เป็นการเลือกดำเนินธุรกิจไปในแนวทางการทำให้ธุรกิจเติบโต ขยายตัว ความหมายก็คือ เพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาดหรือเพิ่มผลประกอบการ ซึ่งครอบคลุมถึงการหาตลาดใหม่ หรือกลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ ไปด้วย

2. กลยุทธ์การคงตัว (stability strategies) เป็นแนวทางการดำเนินธุรกิจในตลาดที่มองว่าเป็นตลาดที่ไม่ค่อยมีการเปลี่ยนแปลงแล้ว หรือทรัพยากรของบริษัทนั้นคงตัว โดยไม่สามารถนำไปใช้ในทางอื่นได้ อาจเป็นการดำเนินธุรกิจในตลาดที่อิ่มตัวแล้วลงทุนเพิ่มเติมไปก็อาจได้ผลตอบแทนน้อย และโครงสร้างการดำเนินการไม่มีความจำเป็นต้องปรับปรุง

3. กลยุทธ์การหดตัว (retrenchment strategies) โดยธุรกิจถูกผลกระทบจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น เทคโนโลยี มาทดแทนสินค้าหรือธุรกิจของตนเอง ซึ่งทำให้ต้องทำการลดแผนหรือลดจำนวนพนักงาน มาใช้เทคโนโลยีแทน ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร หรือพิจารณาว่าควรใช้หน่วยงานภายนอกมาทำแทน (outsourcing)

ในกรณีที่ยกมาทั้งนี้ ๆ มีหลายธุรกิจ สิ่งที่นักบริหารต้องคิดต่อคือในแต่ละธุรกิจจะต้องเลือกใช้กลยุทธ์กับแต่ละธุรกิจอย่างไร โดยต้องตอบสนองต่อกลยุทธ์ระดับองค์กร โดย“กลยุทธ์ระดับธุรกิจ” (business strategy) นั้นจะเป็นกลยุทธ์ที่ใช้ในการบรรลุแผนทิศทางตามแนวทางจากกลยุทธ์ระดับองค์กร โดยมองเน้นเรื่องของ “ตลาด” และ “ผลิตภัณฑ์/บริการ เป็นหลัก โดยเป็นไปตามลักษณะของการที่จะมองว่า จะใช้กลยุทธ์แบบใด เช่น การขยายการตลาด (market expansion) ขยายส่วนแบ่งทางการตลาด (market penetration) พัฒนาการตลาด (market development) พัฒนาผลิตภัณฑ์ (product development) หรือขยายไปสู่ธุรกิจอื่น (diversification) นั่นเอง

มุมมองการแบ่งกลยุทธ์ระดับธุรกิจมีการแบ่งหลายแบบตามนักคิดแต่ละคน โดยวิธีการแบ่งที่นิยมกล่าวถึงมากคือของ Miles and Snow (1978) และ Porter (1985) ตามแนวคิดของ Porter แบ่งได้ดังนี้

กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) แบ่งเป็น 3 แบบคือ

1. กลยุทธ์การเป็นผู้นำด้านต้นทุน (cost-leadership) เป็นการใช้ความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อให้เกิดต้นทุนที่ต่ำกว่าคู่แข่ง เช่น การใช้เรื่อง

ความสามารถในการผลิตและขายจำนวนมาก (economy of scale) การผลิตสินค้าจำนวนมาก หรือการควบคุมค่าใช้จ่ายจะทำให้ได้ต้นทุนต่ำ

2. กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (differentiation) เป็นการสร้างให้เกิดความแตกต่างของสินค้าหรือผลิตภัณฑ์เพื่อให้เกิดเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขัน โดยสามารถสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้ในรูปแบบที่คู่แข่งไม่สามารถทำได้ ทำให้ไม่ต้องหวงเรื่องการแข่งทางต้นทุนมากนัก

3. กลยุทธ์การมุ่งเน้นลูกค้าเฉพาะกลุ่ม (focus strategy) เป็นการตลาดโดยมุ่งตอบสนองลูกค้าเฉพาะกลุ่มในจำนวนจำกัด ในมิติต่างเช่น พื้นที่ต่างจังหวัด หรือกลุ่มวัยรุ่นในการใช้เครือข่าย โดยคาดหวังว่าบริษัทจะสามารถที่จะตอบสนองลูกค้าในกลุ่มนี้ได้ดีกว่าคู่แข่ง

มีการนำกลยุทธ์เหล่านี้มาประสมกันเช่นเน้นที่กลุ่มเป้าหมาย โดยการสร้างความแตกต่าง หรือไม่ก็อาจจะเน้นเป้าหมายแต่ใช้กลยุทธ์แบบต้นทุนต่ำเข้าไปกำกับ ดังนั้นการกำหนดกลยุทธ์ระดับ องค์การจึงเปรียบได้กับการกำหนด “แนวทาง” หรือที่เรียกว่าวิสัยทัศน์ (vision) ขององค์การ ในขณะที่ กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) เป็นการบอกว่า องค์การจะ “ทำอะไร” หรือเป็น พันธกิจ (mission) ขององค์การอันแสดงถึงขอบเขตของการดำเนินการ

แนวคิดเชิงกลยุทธ์ดังกล่าวมีหลากหลาย ซึ่งแต่ละแนวคิดนั้นต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อนำองค์การไปสู่ความได้เปรียบเชิงการแข่งขันทั้งสิ้น (Nourse & Roulac, 1993) และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ กลยุทธ์การแข่งขันหลัก (Porter, 1985) และกลยุทธ์ของ Miles and Snow (1978)

สรุปสาระสำคัญของกลยุทธ์การแข่งขันหลัก (generic competitive strategy) (Porter, 1985) เป็นกลยุทธ์ระดับธุรกิจที่เน้น 3 ด้าน คือ (1) เป็นผู้นำด้านต้นทุน (cost leadership) เป็นความพยายามที่จะดำเนินการให้ต้นทุนของผลิตภัณฑ์ หรือบริการที่ต่ำ ที่สุด เพื่อให้สามารถแข่งขันได้ภายใต้สภาพการแข่งขันที่รุนแรง (Porter, 1985) (2) การสร้างความแตกต่าง เป็นการสร้างความแตกต่างในสินค้าหรือบริการ (product or service) ไม่ให้เหมือนกับผู้ประกอบการรายอื่น สินค้าอาจจะต้องมีนวัตกรรมใหม่ ๆ มานำเสนอให้มีความโดดเด่นกว่าคู่แข่งในตลาด ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์กรจะต้องมี

ความรวดเร็วในการสร้างสิ่งใหม่ ๆ สร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ลูกค้า และ (3) มุ่งเน้น (focus) โดยมุ่งเน้นทั้งการเป็นผู้นำด้านต้นทุน และด้านสร้างความแตกต่าง เจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะ กำหนดกลุ่มลูกค้าเป้าหมายให้เล็กลง เพื่อให้สามารถเข้าใจความต้องการที่แท้จริงของลูกค้า ในมุมมองของ Porter มองไปที่การแข่งขัน (competitive)

Miles and Snow (1978) แบ่งกลยุทธ์ระดับธุรกิจออกเป็น 4 ประเภทเพื่อให้เหมาะสมกับโครงสร้างขององค์กรและสิ่งแวดล้อมขององค์กร โดยแบ่งได้ดังนี้

1. กลยุทธ์เชิงรับ (defender strategy) เป็นกลยุทธ์ที่เน้นการปกป้องตลาดของตนเอง โดยการกำหนดการจัดการภายในองค์กร และเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์กรในทุกหน้าที่ เพื่อที่ลดต้นทุนในการบริหารและการผลิต การใช้กลยุทธ์แบบนี้ผู้บริหารต้องมีความเชี่ยวชาญ สินค้า/บริการ ต้องมีความแข็งแกร่ง เน้นการควบคุมการดำเนินงานภายใน แต่ไม่เน้นการปรับปรุงเทคโนโลยี โครงสร้าง และมีการนำแนวคิดที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารองค์กร กลยุทธ์แบบนี้เหมาะสมกับปัจจัยแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก

2. กลยุทธ์เชิงรุก (prospectors' strategy) เป็นกลยุทธ์ที่พยายามตอบสนองต่อความเปลี่ยนแปลงของผู้บริโภคมากที่สุด พยายามหาความรู้เพื่อสร้างนวัตกรรมสินค้าใหม่ ๆ เพื่อขยายตลาด ส่วนการจัดการภายในองค์กรก็ต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อตอบสนองต่อการผลิตตามที่คุณสมบัติต้องการ

3. กลยุทธ์แบบนักวิเคราะห์ (analyzers strategy) ลักษณะคล้ายกลยุทธ์เชิงรุก คือแสวงหาตลาดใหม่ ขยายผลิตภัณฑ์ใหม่ มีการวางแผนทางการตลาดอย่างรอบคอบ ขณะเดียวกันยังคงให้ความสำคัญกับลูกค้ากลุ่มเดิม แต่สิ่งที่เพิ่มคือในกระบวนการนั้นจะต้องใช้ความรู้จากการศึกษาวิจัยมาช่วยสนับสนุนในการตัดสินใจในการดำเนินการ กลยุทธ์แบบนี้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ

4. กลยุทธ์นักตอบโต้ (reactor strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กร จึงไม่มีลักษณะที่เป็นกลยุทธ์ เป็นการดำเนินการรักษาผลประโยชน์ที่องค์กรมีอยู่ เป็นกลยุทธ์ที่ไม่สามารถแข่งขันได้ เนื่องจากไม่สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมได้ ส่วนใหญ่องค์กรก็นำกลยุทธ์แบบนี้มาใช้ มักเป็นการบริหารแบบศูนย์กลางเดียว

กลยุทธ์ระดับหน้าที่ (functional strategy) เป็นกลยุทธ์ที่แบ่งตามสายงานของธุรกิจ ที่เรียกว่าฝ่าย หรือแผนก ซึ่งมีหน้าที่ต่าง ๆ กัน เช่น การผลิต การตลาด การเงิน การบริหารทรัพยากรมนุษย์ การวิจัยและการพัฒนา เป็นต้น ตัวอย่างที่เห็นบ่อยคือ กลยุทธ์ทางการตลาด เช่น กลยุทธ์แบบ Experience Marketing หรือ Pull Strategy เป็นต้น โดยกลยุทธ์ระดับหน้าที่ของทุกฝ่ายในองค์กร จะต้องสอดคล้องกับกลยุทธ์ระดับธุรกิจและระดับองค์การ

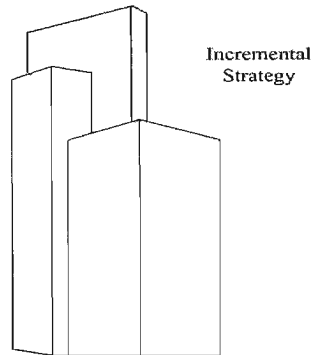
การที่จะกำหนดวางกลยุทธ์ทุกระดับนั้น จะต้องมีการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวม ที่เรียกว่า การทำ SWOT คือการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยภายในและภายนอก แล้วนำมากำหนดเป็นกลยุทธ์ เพื่อให้กลยุทธ์นั้นใช้ประโยชน์จากโอกาสและจุดแข็งของบริษัทและปัจจัยภายนอก และลดผลกระทบจากจุดอ่อนและอุปสรรคของบริษัทและปัจจัยภายนอก อีกด้วย

O'Mara (1999) รายงานการศึกษาการใช้กลยุทธ์ระดับธุรกิจในธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์โดยแบ่งเป็น 3 รูปแบบคือ

1. กลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value-based strategy) เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อสร้างประโยชน์ให้มากที่สุด (optimize) ให้กับลูกค้า

2. กลยุทธ์แบบค่อย ๆ เติบโต (incremental strategy) โดยเก็บเกี่ยวจากผลประโยชน์ที่เป็นช่องว่าง โดยผู้บริหารจะรอคอยและคาดการณ์ในอนาคต โดยการหาความรู้สนับสนุนจนกว่าจะแน่ใจจึงจะเริ่มดำเนินการ องค์กรที่ใช้กลยุทธ์แบบค่อย ๆ เติบโตจะไม่ค่อยมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกหรือสถานที่ เพื่อสนับสนุนการทำงานให้กับพนักงานมากนัก และ

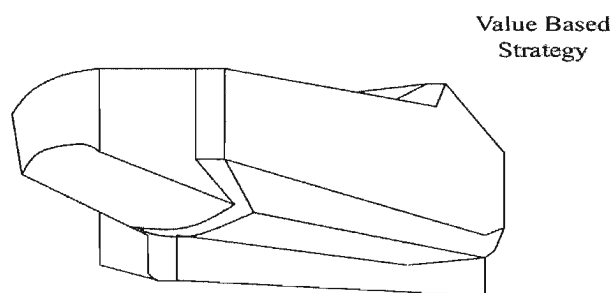
3. กลยุทธ์แบบมาตรฐาน (standardization strategy) ที่เน้นการสร้างการออกแบบที่เป็นมาตรฐานเป็นหลัก

ภาพ 2 กลยุทธ์แบบค่อย ๆ เติบโต (incremental strategy)

ที่มา. จาก “Corporate Real Estate and Competitive Strategy,” by B. P. Singer, B. A. G. Bossink, and H. J. M. Vande Putte, 2007, *Journal of Corporate Real Estate*, 9(1), p. 26.

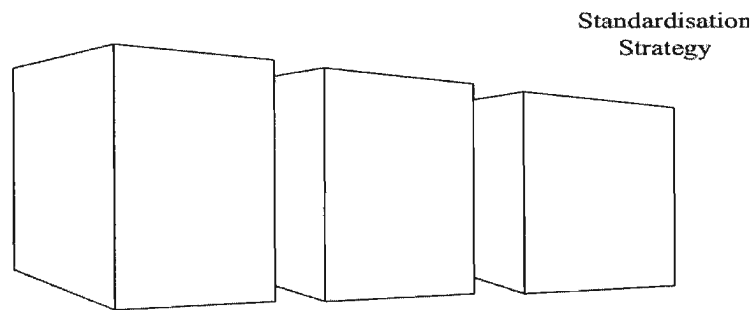
จากภาพ 2 แสดงถึงข้อดีข้อเสียของการใช้กลยุทธ์แบบค่อย ๆ เติบโตในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งมีข้อดีคือ เห็นรูปแบบการเติบโตอย่างแท้จริง ไม่ต้องคาดเดาเหตุการณ์ในอนาคตนานมาก และมีความยืดหยุ่น ในส่วนของข้อเสียก็คือ สถานที่ก่อสร้างก็ยังคงคาดเดาไม่ได้ ทิศทางการลงทุนไม่ชัดเจนและไม่แน่ใจกับรูปแบบการก่อสร้าง

ภาพ 3 กลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value-based strategy)

ที่มา. จาก “Corporate Real Estate and Competitive Strategy,” by B. P. Singer et al., 2007, *Journal of Corporate Real Estate*, 9(1), p. 27.

ข้อดีข้อเสียของการใช้กลยุทธ์แบบฐานมูลค่า ในส่วนของข้อดีคือ มีการสื่อสารถึงภาพลักษณ์และวัฒนธรรม มีการออกแบบตามพฤติกรรมของผู้บริโภค และมีการคาดการณ์ในอนาคตในส่วนของข้อเสียคือต้นทุนแพงด้านเวลาและทรัพยากร (Hu & Bentle, 1995)

ภาพ 4 กลยุทธ์แบบมาตรฐาน (standardization strategy)

ที่มา. จาก “Corporate Real Estate and Competitive Strategy,” by B. P. Singer et al., 2007, *Journal of Corporate Real Estate*, 9(1), p. 28.

ข้อดีของการใช้กลยุทธ์แบบมาตรฐานคือมีการควบคุมการจัดสรรทรัพยากร ทำให้ประหยัด วัตถุประสงค์ช่วยเสริมสร้างวัฒนธรรมที่โดดเด่น ในส่วนของข้อเสียมาตรฐานทำให้ไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับความต้องการใหม่ได้ และมาตรฐานอาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคได้

จากการทบทวนกลยุทธ์ระดับธุรกิจของ Porter ซึ่งมีกลยุทธ์หลัก 2 กลยุทธ์คือ (1) เป็นผู้นำด้านต้นทุน (cost leadership) ในกรณีของสินค้าที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ส่งผลให้ได้ตลาดใหญ่ขึ้น (focus) แต่นั่นหมายถึงต้องสร้างจำนวนมากจึงจะทำให้ต้นทุนต่ำ (2) การสร้างความแตกต่างโดยสร้างบ้านที่มีรูปแบบต่างกันราคาต้องอยู่ในระดับสูงและต้องเจาะตลาดลูกค้าที่มีรายได้สูง เนื่องจากการเลือกกลยุทธ์ต้นทุนต่ำหรือการเลือกกลยุทธ์สร้างความแตกต่างก็เท่ากับเจาะกลุ่ม (focus) กลุ่มลูกค้าอยู่แล้วว่าเป็นตลาดคนละกลุ่มกัน ดังนั้นจึงเป็นการนำ (Deepan & Fletcher, 2007) กลยุทธ์ทั้งแบบ

กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ และ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างมาประสมกับกลยุทธ์แบบเน้นเฉพาะกลุ่ม แล้ว แบ่งเป็นกลยุทธ์ 4 ประเภทในการใช้กับ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ดังแสดงในภาพ 5

		Source of Competitive Advantage	
		Low Cost	Differentiation
Competitive Scope	Industry Wide	1 Cost Leadership Strategy Emphasis on cost reduction	2 Differentiation Strategy Differentiate from competition
	Single Segment	3 Low Cost Focus Strategy Emphasis on cost reduction within a submarket	4 Differentiation Focus Strategy Differentiate from competition within a submarket

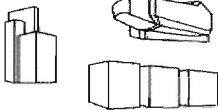
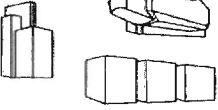
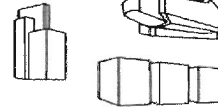
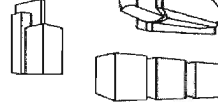
Source: Porter (2004a, b)

ภาพ 5 รูปแบบกลยุทธ์การแข่งขัน (competitive advantage)

ที่มา. จาก *Competitive Strategy: Techniques for Analyzing Industries and Competitors* (p. 38), by M. E. Porter, 2004, New York: The Free Press.

จากภาพ 5 การใช้กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ ต้องอาศัยประสบการณ์ มีการผลิตจำนวนมาก มีการควบคุมการผลิตอย่างรัดกุมเพื่อไม่ให้สิ้นเปลือง การใช้กลยุทธ์สร้าง ความแตกต่าง ต้องสร้างความภักดีลูกค้าอย่างสูงมากเพื่อซื้อสินค้าราคาแพงกว่า ดังนั้นคุณภาพสินค้า ต้องดี ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ (better performance) สินค้าต้องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดดเด่น (unique product features) ส่วนกลยุทธ์ที่เน้นเป้าหมาย (focus) ถูกกำหนดจาก ข้อจำกัด ของปัจจัยต่าง ๆ เช่น ต้นทุน ภาวะผู้นำ หรือการนำกลยุทธ์สร้าง ความแตกต่าง มาร่วมประสมกับกลยุทธ์เป้าหมายเฉพาะกลุ่มเช่น ลูกค้าเฉพาะกลุ่ม สินค้า/บริการเฉพาะ อย่าง และบนพื้นที่เฉพาะอย่างเช่น โกดังศูนย์การค้า โกดังรถไฟฟ้า เป็นต้น ดังนั้น กลยุทธ์ ที่ใช้ในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จึงมักใช้กลยุทธ์แบบประสมร่วมกับ กลยุทธ์เฉพาะกลุ่ม

(focus) ดังภาพ คือ กลยุทธ์แบบที่ 3 และ 4 คือ Low Cost Focus Strategy และ Differentiate Focus Strategy เป็นกลยุทธ์ระดับองค์การ ของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ โดยนำมิติการแบ่งแบบมานี้มาใช้ร่วมกับกลยุทธ์ระดับองค์การของกลยุทธ์ด้าน อสังหาริมทรัพย์ในระดับธุรกิจ ซึ่งแบ่งเป็นแบบ (1) ค่อยเติบโต (incremental) (2) ฐานมูลค่า (value based strategy) และ (3) ยึดตามมาตรฐาน (standardization) แล้วนำมา จำแนกร่วมกับกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ กลยุทธ์สร้างความแตกต่าง และกลยุทธ์มุ่งเน้นเฉพาะ กลุ่ม ปรากฏเป็นรูปแบบกลยุทธ์ ดังแสดงในภาพ 6

		Source of Competitive Advantage	
		Low Cost	Differentiation
Competitive Scope	Industry Wide	Cost Leadership Strategy 	Differentiation Strategy
	Single Segment	Low Cost Focus Strategy 	Differentiation Focus Strategy

ภาพ 6 ตัวแบบกลยุทธ์แบบประสมสำหรับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

ที่มา. จาก “Corporate Real Estate and Competitive Strategy,” by B. P. Singer et al., 2007, *Journal of Corporate Real Estate*, 9(1), p. 29.

จากงานศึกษาของ Singer et al. (2007) ที่ทำกับธุรกิจในประเทศเนเธอร์แลนด์ ที่ประกอบด้วยธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ธนาคาร อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ร้านค้าปลีก การประกันภัย โดยเป็นการวิจัยคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเพื่อนำมาวิเคราะห์ ซึ่งงานศึกษากลยุทธ์ลักษณะนี้ในกลุ่มของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการศึกษา โดย Creswell (2003) โดยประเด็นการศึกษาประกอบด้วย (ดูตาราง 4)

ตาราง 4

รายการข้อมูลที่ศึกษา

ผู้บริหาร	ประเด็นที่ศึกษา
Head portfolio and asset management	ประวัติ การทำงานที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการสินทรัพย์
Head facility management	การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวก
Manager corporate communication	การจัดการการสื่อสารองค์กร
Manager real estate	การจัดการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์
Manage facilities Location	การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่
Real estate portfolio manager	ข้อมูล ประวัติการทำงานในธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์
Senior manager corporate real estate	การบริหารองค์กร
Head facility management	การจัดการทรัพยากรสนับสนุน

ที่มา. จาก *Research Design: Qualitative, Quantitative, and Mixed Methods Approaches* (p. 39), by J. W. Creswell, 2003, Thousand Oaks, CA: Sage.

โดยส่วนใหญ่แล้วงานศึกษาในอดีตมักใช้การศึกษาเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ โดยข้อมูลพื้นฐานในการศึกษา คือ การจัดการเลือกสถานที่ จำนวนอาคารที่จะสร้าง ระยะเวลา ขนาดของอาคาร สิ่งอำนวยความสะดวกในอาคาร สภาพแวดล้อมนอกอาคาร การจัดการสื่อสาร (Nourse & Roulac, 1993) นอกเหนือจากนี้ ยังอาศัยข้อมูลรายงานประจำปี หรือเอกสารอื่นที่ปรากฏในการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แสดงถึง การใช้กลยุทธ์ของธุรกิจ ผลการศึกษาของ Singer et al. (2007) พบว่า จำนวน 10 องค์กร ที่เลือกมาศึกษา มีจำนวน 7 แห่งที่ใช้กลยุทธ์แบบมาตรฐาน (standardization) ตามตัวแบบของ ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ (real estate strategy) โดยธุรกิจที่ใช้มีความสามารถในการกำหนดวิสัยทัศน์ขององค์กรได้เป็นอย่างดี ชัดเจนและนำไปสู่เป้าหมายได้ ร่วมกับการมีความสามารถในการดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการใช้กลยุทธ์แบบมาตรฐาน มักสามารถนำไปใช้ในการสนับสนุนกลยุทธ์แบบต้นทุนต่ำ

หรือสร้างความแตกต่าง หรือการมุ่งเน้น ได้ ส่วนธุรกิจที่นำแนวคิดของกลยุทธ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ไปใช้โดยเลือกกลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value based strategy) มีสองธุรกิจ โดยใช้เหตุผลที่ว่าสามารถทำให้สินค้าของตนเองในตลาดมีเอกลักษณ์และตราสินค้าที่โดดเด่น ซึ่งสนับสนุนกลยุทธ์ในการสร้างความแตกต่าง (cost differentiate) (Raduan et al., 2009)

ในการศึกษาครั้งนี้จะทำการศึกษากลยุทธ์ของธุรกิจของอสังหาริมทรัพย์ระดับธุรกิจ 2 ประเภทโดยยึดตามลักษณะของกลยุทธ์ของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย คือ (1) กลยุทธ์ต้นทุนต่ำ (cost) ผสมผสานกับกลยุทธ์เฉพาะกลุ่ม (focus) (2) กลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (differentiate) ผสมผสานกับกลยุทธ์เฉพาะกลุ่ม (focus) งานศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยการแปลงข้อมูลเชิงคุณภาพบางรายการให้เป็นปริมาณ โดยการที่จะรู้ว่าแต่ละบริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ใช้กลยุทธ์แบบใดการค้นหาข้อมูลจึงต้องดำเนินการแบบย้อนรอย โดยหลังจาก กลยุทธ์ถูกนำไปใช้ (implement) ก็จะปรากฏออกมาโดยการสื่อสารขององค์กรด้วยข้อความที่เป็นวิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) และเป้าหมาย (goal) ดังตัวอย่างถ้อยแถลงของบริษัทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. Mitsubishi Electric Group กำหนดให้ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) เป็นหลักพื้นฐานของการบริหารจัดการองค์กร โดยยึดตามพันธกิจขององค์กรและหลักการดำเนินงาน 7 ข้อ ดังนั้น กลุ่มบริษัทฯ จึงทุ่มเทความพยายามเพื่อก้าวไปเป็นองค์กรที่เป็นที่ชื่นชมในการดำเนินโครงการริเริ่มเพื่อมุ่งแก้ไขปัญหาทางสังคม หรืออาจกล่าวได้ว่า มุ่งจะเป็นองค์กรที่ได้รับความไว้วางใจจากผู้มีส่วนได้เสีย รวมทั้งสังคมลูกค้า ผู้ถือหุ้น และพนักงานโดยรวม และเป็นองค์กรที่ได้รับการยอมรับในแง่ของวิธีปฏิบัติทางธุรกิจที่ดีนับตั้งแต่ปีงบประมาณ ค.ศ. 2002 กลุ่มบริษัทฯ ยึดมั่นในนโยบายการบริหารด้วยการดำเนินการบริหารจัดการแบบสมดุลมาโดยตลอด โดยมีรากฐานอยู่บนสามวิสัยทัศน์ อันได้แก่ การเติบโต ความสามารถในการทำกำไร ประสิทธิภาพ และความมั่นคง การยึดมั่นตามวิสัยทัศน์ทั้งสามเหล่านี้ได้ก่อร่างเป็นรากฐานอันมั่นคงในการบริหารจัดการและการเติบโตอย่างยั่งยืน ด้วยการดำเนินการอย่างสอดคล้องตามนโยบายนี้ กลุ่มบริษัทฯ มีการรับมือกับความท้าทายในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหาด้านทรัพยากรและพลังงาน รวมทั้งปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่เราประสบอยู่ในระดับโลกในปัจจุบัน ผ่านทางการนำเสนอผลิตภัณฑ์ ระบบ และบริการต่าง ๆ ขององค์กร ในการดำเนินการนี้ องค์กรมีจุดมุ่งหมายที่จะก้าวไปเป็น “บริษัทสีเขียวชั้นนำระดับโลก” โดยมุ่งส่งเสริมการสร้างสังคมอันมั่งคั่งที่บรรลุถึงซึ่ง “ความยั่งยืน” และ “ความปลอดภัย ความมั่นคง และความสะอาดสบาย” ไปพร้อม ๆ กัน ในขณะเดียวกัน กับที่มุ่งพัฒนาทั้งกลุ่มบริษัทอย่างยั่งยืนและทুমเทเพื่อเพิ่มพูนมูลค่าขององค์กรต่อไปในด้านจริยธรรมองค์กรและการกำกับดูแล กลุ่มบริษัทฯ จะยืนหยัดยึดมั่นในนโยบายว่าด้วยการกำกับดูแลและมุ่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการควบคุมภายในอย่างต่อเนื่อง”

2. บริษัท ไทยเบฟ มุ่งพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อขยายธุรกิจสู่ตลาดระดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไทยเบฟมีแผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อขยายธุรกิจสู่ตลาดระดับสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านคุณภาพและราคาให้เหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของตลาด อีกทั้งปรับปรุงผลิตภัณฑ์สินค้าปัจจุบันให้มีความเป็นสากลมากขึ้นเพื่อให้ทัดเทียมกับสินค้านำเข้า การพัฒนาสินค้าปัจจุบันและออกผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีอัตราผลกำไรสูงอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้บริษัทสามารถสร้างการเจริญเติบโตให้ธุรกิจทั้งด้านยอดขายและผลกำไร และยังเป็นการเพิ่มสินค้าใหม่รองรับความต้องการผู้บริโภคหลายระดับ รวมทั้งตอบสนองความต้องการผู้บริโภคเมื่อสภาพเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้น และประชาชนมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ในปี พ.ศ. 2554 บริษัทได้แนะนำเบียร์ใหม่ภายใต้ชื่อ “ช้างเอกซ์พอร์ต” ออกสู่ตลาดในประเทศไทย โดยเบียร์ช้างเอกซ์พอร์ตถูกผลิตออกมาในรูปแบบฉลากใหม่ มีความเฉพาะตัวที่แตกต่างจากเบียร์ช้างรุ่นอื่น และจัดว่าเป็นเบียร์คุณภาพมาตรฐานสากล ผลิตจากมอลต์ 100% เพื่อตอบสนองผู้บริโภคสมัยใหม่ที่ชื่นชอบในเบียร์ดีกรีต่ำขยายธุรกิจ ไปสู่เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ บริษัทได้ขยายธุรกิจจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไปสู่เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ผ่านเครือข่ายกระจายสินค้าที่มีอยู่เดิม และนับเป็นการขยายไปสู่ธุรกิจเครื่องดื่มที่มีการเติบโตที่สูง บริษัทได้เริ่มขยายไปสู่เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ภายหลังจากการซื้อกิจการบริษัท โออิชิ กรุ๊ป จำกัด (มหาชน) (“โออิชิ”) บริษัทได้ช่วยขยายเครือข่ายการกระจายสินค้าของโออิชิ ทำให้โออิชิมียอดขายที่เติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้บริษัทได้แนะนำผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ผ่านการตลาด

และประชาสัมพันธุ์มากขึ้น เช่น น้ำดื่มตราช้าง โซดาตราช้าง ในปี พ.ศ. 2554 โออิชิ ได้นำเสนอผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ออกสู่ตลาด เช่น “ชาคุลล์ซ่า” เครื่องดื่มชาเขียวซ่า และ “ฟรุ๊ตโตะ” เครื่องดื่มชาเขียวผสมน้ำผลไม้พรีเมียม เพื่อขยายฐานลูกค้าให้ครอบคลุมมากขึ้น รวมทั้งเสริมสร้างเครือข่ายกระจายสินค้าเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ผ่านการซื้อหุ้นบริษัท เติรมสุข จำกัด (มหาชน) (“เติรมสุข”) กลยุทธ์กระจายธุรกิจไปสู่เครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์นี้นับเป็นการเพิ่มความหลากหลายของสินค้าของบริษัทที่มีให้แก่ลูกค้า รวมทั้งช่วยกระจายความเสี่ยงโดยเฉพาะความเสี่ยงจากการขึ้นภาษีสรรพสามิตของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และเป็นการใช้เครือข่ายการกระจายสินค้าที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งจะเป็นการวางตำแหน่งของบริษัทในการเป็นผู้นำด้านธุรกิจเครื่องดื่มโดยรวม ไม่ใช่เพียงธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อมุ่งรักษาความเป็นผู้นำตลาดไทยเบฟถือเป็นผู้ผลิตเครื่องดื่มชั้นนำในประเทศไทย บริษัทมีความมุ่งมั่นที่จะรักษาความเป็นผู้นำตลาดโดยพัฒนาสินค้าใหม่ ๆ ออกสู่ตลาดเครื่องดื่มอย่างต่อเนื่อง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป นอกจากนี้บริษัทเสริมสร้างความเป็นผู้นำด้วยการประชาสัมพันธ์และการตลาด โดยเน้นการลงทุนเพื่อสร้างตราสินค้าให้เป็นที่รู้จัก จดจำและนึกถึงเป็นอันดับแรก (top of mind) ในผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้กลยุทธ์ด้านคนตรีและกีฬาในการทำการตลาดซึ่งเป็นเรื่องที่ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายให้ความสนใจเป็นอันดับต้น ๆ รวมทั้งการเข้าร่วมในโครงการเพื่อทำประโยชน์แก่สังคม”

3. ลูมพินิวิลล์ (LPN) คณะกรรมการบริษัท จะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ วิสัยทัศน์ พันธกิจ กลยุทธ์ และแผนธุรกิจของบริษัทและบริษัทย่อย ซึ่งการกำหนดวิสัยทัศน์ จะดำเนินการใหม่ทุก 3 ปี เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจและนำไปสู่เป้าหมาย การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงคุณสมบัติของผลตอบแทนทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพต่อผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม อีกทั้งยังคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม ด้วยการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมถึงการกำหนดพันธกิจในแต่ละปี เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งขับเคลื่อนด้วยวิถี แอล. พี. เอ็น. (LPN way) ที่หล่อหลอมมาจากประสบการณ์ในการดำเนินธุรกิจ วิสัยทัศน์ของบริษัท

วิสัยทัศน์ของลุมพินีในแต่ละปีที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ปี พ.ศ. 2557-2559 “คงไว้ซึ่งสถานะผู้นำในการพัฒนาอาคารชุดพักอาศัย ในกลุ่มเป้าหมายระดับกลางถึง-ล่าง ภายใต้แนวทาง “ชุมชนน่าอยู่” ด้วยการดำเนินการตาม วิถี “องค์กรคุณค่า” เพื่อการพัฒนาและเติบโต อย่างยั่งยืน พันธกิจต่อผู้ถือหุ้น “ปรับแผนธุรกิจให้เข้ากับสถานการณ์ตลาดปัจจุบัน เพื่อรักษาผลกำไรที่เหมาะสม ภายใต้การบริหารประสิทธิภาพแบบบูรณาการ และหลักการธรรมาภิบาล พันธกิจต่อลูกค้า สร้างสรรค์และส่งมอบ “ชุมชนน่าอยู่” ในมิติคุณค่า ผลิตภัณฑ์และคุณค่าบริการในรูปแบบ “ลุมพินี” และ รูปแบบ “นอกลุมพินี”

4. บริษัท พุกกะยา เรียลเอสเตท

วิสัยทัศน์ PSH มุ่งมั่นที่จะเป็นบริษัทอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำของประเทศไทย ที่มีธุรกิจและบริการที่หลากหลายเพื่อตอบสนองรูปแบบการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ และสามารถตอบโจทย์ทุกความต้องการของลูกค้าได้อย่างครบถ้วน

พันธกิจ PSH มุ่งมั่นช่วยเหลือลูกค้าเต็มเต็มความฝัน ด้วยการส่งมอบความสุข และรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ทันสมัย เพื่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว

เป้าหมายและกลยุทธ์ ขยายธุรกิจหลักในอสังหาริมทรัพย์เพื่อขาย และขยายฐานไปยังกลุ่มลูกค้าฐานรายได้ใหม่ ขยายการลงทุนไปยังธุรกิจใหม่ที่สร้างรายได้ต่อเนื่อง (recurring income) เสริมสร้างธุรกิจที่เกี่ยวพันกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งของ ตราสินค้าและความพึงพอใจสูงสุดให้กับลูกค้าขยายตลาด ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ไปยังต่างประเทศ มุ่งพัฒนาองค์กรที่มีความเป็นมืออาชีพ เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน

5. บริษัท มั่นคงเคหะการ จำกัด (มหาชน)

วิสัยทัศน์ TO BE A PREFERRED CHOICE AMONG LEADING PROPERTY DEVELOPERS PROVIDING QUALITY AND VALUE FOR MONEY PRODUCTS AND SERVICE THAT SERVE VARIOUS ASPECT OF LIVING: LIVE, RENT, WORK, AND RECREATE.

เป็นหนึ่งในทางเลือกในกลุ่มผู้พัฒนาอสังหาริมทรัพย์ชั้นนำ ที่ลูกค้าเชื่อมั่นว่าสามารถให้บริการและส่งมอบสินค้าที่มีคุณภาพ คู่มีค่าราคา สามารถตอบสนองความต้องการได้อย่างครบถ้วน ทั้งเพื่อการอยู่อาศัย เพื่อการทำงาน และเพื่อการพักผ่อน-

หย่อนใจ ทั้งในฐานะที่เป็นเจ้าของหรือการเช่าอยู่

พันธกิจ Continue to build on company strength of low rise residential estate development รักษาความแข็งแกร่งของบริษัทในด้านการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แนวราบอย่างต่อเนื่อง

Leverage Chuan Chuen brand and ensure to make quality value for money homes

เสริมสร้างความเชื่อมั่นในแบรนด์ “ชวนชื่น” ทั้งในด้านคุณภาพ และความคุ้มค่าราคา

Diversifying business away from residential development and sales to balance business portfolio by recurring income Singere and new growth engine

ปรับโครงสร้างรายได้ของบริษัทให้มีความสมดุล โดยเพิ่มธุรกิจที่สามารถสร้างรายได้ที่สม่ำเสมอ รวมทั้งสร้างธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโต นอกเหนือจากการพัฒนาและการขายที่อยู่อาศัย

Maintain prudent debt to equity level and efficient use of capital for higher return to shareholders มีวินัยในการรักษาอัตราหนี้สินต่อทุน และใช้เงินทุนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้ผู้ถือหุ้นได้รับผลตอบแทนที่ดีขึ้น

6. บริษัทควอลิตี้เฮาส์

วิสัยทัศน์ เป็นบริษัทพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นผู้นำด้านคุณภาพและนวัตกรรม ของผลิตภัณฑ์และการให้บริการ สำหรับลูกค้าในทุกกลุ่มเป้าหมาย

พันธกิจ ด้านคุณภาพสินค้าและการให้บริการ สร้างความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว โดยการเน้นด้านคุณภาพและการให้บริการที่ดีเลิศ กับลูกค้าในทุกกลุ่มเป้าหมายพัฒนานวัตกรรมของสินค้าและการให้บริการ เพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว

ด้านคุณภาพชีวิตการทำงาน สร้างสรรค์บรรยากาศ และวัฒนธรรมการทำงาน รวมทั้งปรับปรุงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ของพนักงาน เพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานสูงสุด

ด้านบุคลากร ดำเนินงานอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ด้วยความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน สนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานทุกคนพัฒนาศักยภาพของตนเองในแขนงต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับส่วนงานที่ตนรับผิดชอบ

ด้านคุณภาพสังคม คุณภาพสังคมในโครงการ เน้นความร่วมมือ ร่วมใจ เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และความสะอาดปลอดภัย ของลูกค้า คุณภาพสังคมโดยรอบ ส่งเสริมและรับผิดชอบต่อชุมชนในบริเวณรอบ ๆ พื้นที่ที่บริษัท และบริษัทย่อยดำเนินธุรกิจ อยู่รวมทั้งสังคมวงกว้าง

ด้านคุณภาพการลงทุน มุ่งพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน และรูปแบบของการลงทุน เพื่อสร้างความเติบโตทางผลกำไรที่เหมาะสมและยั่งยืน

งานวิจัยนี้จะถอดความที่ปรากฏในการกำหนด เป้าหมาย วิสัยทัศน์และพันธกิจ มาสู่กลยุทธ์ที่ใช้ในระดับธุรกิจ

สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร

การกระจายการถือหุ้น โดยผู้ถือหุ้นรายย่อย หรือ Free Float เป็นส่วนสำคัญของการมีสภาพคล่องในการซื้อขายหุ้นของบริษัท ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ถือหุ้นของบริษัท และผู้ลงทุนที่จะซื้อขายหุ้นได้อย่างคล่องตัวและได้ราคาที่เหมาะสม ทำให้เกิดความน่าสนใจลงทุนในหุ้นของบริษัท อันจะส่งผลให้บริษัทสามารถระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้โดยสะดวก ตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงกำหนดให้ Free Float เป็นคุณสมบัติประการหนึ่งในการเข้าจดทะเบียนและดำรงสถานะในการเป็นบริษัทจดทะเบียน

สรุปเกณฑ์สำคัญ

บริษัทจดทะเบียนต้องมีจำนวนผู้ถือหุ้นรายย่อยไม่น้อยกว่า 150 ราย และถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 15 ของทุนชำระแล้ว โดยตลาดหลักทรัพย์พิจารณาจากรายงาน Free Float ซึ่งบริษัทจัดทำขึ้นจากรายชื่อผู้ถือหุ้นที่ปรากฏ ณ วันกำหนดรายชื่อผู้ถือหุ้นหรือวันปิดสมุดทะเบียนพักการโอนหุ้นเพื่อสิทธิในการเข้าร่วมประชุมสามัญ

ผู้ถือหุ้นประจำปีของบริษัทจดทะเบียน อย่างไรก็ตาม ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้กำหนดแนวทางดำเนินการกับบริษัทจดทะเบียนที่มี Free Float ไม่ครบถ้วน โดยนำมาตรการคิดค่าธรรมเนียมรายปีส่วนเพิ่มมาใช้เมื่อบริษัทจดทะเบียนมี Free Float ไม่ครบถ้วนเป็นปีที่ 2 ขึ้นไปจนกว่าบริษัทจดทะเบียนจะแก้ไขเหตุดังกล่าวได้ โดยอัตราการคิดค่าธรรมเนียมส่วนเพิ่มนั้นจะขึ้นอยู่กับระยะเวลาและจำนวนการกระจายผู้ถือหุ้นรายย่อยที่บริษัทจดทะเบียนยังไม่สามารถปฏิบัติได้ตามเกณฑ์

โครงสร้างการเป็นเจ้าของธุรกิจถือเป็นกลไกในการกำกับดูแลกิจการให้ดีขึ้นรวมทั้งส่งผลต่อการเชื่อมั่นในสายตาของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของ โดย Smith and Amoako-Adu (1999) ให้เห็นว่า บริษัทร่วมหุ้นมีประสิทธิภาพน้อยกว่าบริษัท เอกชนเนื่องจาก บริษัทที่ดำเนินการโดยตัวแทนที่ผู้บริหารไม่ได้มีส่วนเป็นเจ้าของสินทรัพย์มักจะให้ความสนใจในการบริหารธุรกิจเพราะไม่มีแรงจูงใจมากพอว่าเมื่อบริหารธุรกิจประสบความสำเร็จจะเกิดผลประโยชน์โดยตรงกับตน การตั้งตัวแทนขึ้นมาบริหารธุรกิจในลักษณะของบริษัทร่วมหุ้น หรือบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งอาศัยทฤษฎีค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรม (transaction cost theory) ที่อธิบายว่าค่าใช้จ่ายของการทำธุรกรรมการบริหารภายในธุรกิจ มีค่าใช้จ่ายกว่าค่าใช้จ่ายภายนอก แต่กระนั้นก็ตามภายในธุรกิจก็ยังมีข้อขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะกลุ่มผู้ถือหุ้นและกลุ่มผู้บริหาร ด้วยสาเหตุคือเรื่องสิทธิในการบริหารเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ ซึ่งอธิบายด้วย ทฤษฎีของ “Principal-agent” ในข้อขัดแย้งดังกล่าว ดังนั้นกลุ่มผู้ถือหุ้นและกลุ่มผู้บริหารต้องมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันในการบริหารบนต้นทุนการดำเนินการที่เป็นธรรม งานศึกษาในอดีตเกี่ยวกับปัจจัยของโครงสร้างการบริหารที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการขององค์กรในเชิงบวก (Agrawal & Knoeber, 1996; Ødegaard & Böhren, 2003; Shleifer & Vishny, 1986) ส่วนกลุ่มศึกษาที่พบว่า โครงสร้างการบริหารที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการขององค์กรในเชิงลบ เช่น Fama and Jensen (1983) และ Pedersen and Thomsen (1999) ส่วนงานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจโดยเจ้าของ (Cui & Mak, 2002; Huddart, 1993; Jensen & Murphy, 1990) พบว่า การบริหารธุรกิจโดยเจ้าของมีอิทธิพลเชิงบวกกับผลประกอบการของธุรกิจ ส่วนในงานที่พบผลขัดแย้งกันคือของ

Morck, Shleifer, and Vishny (1988) และ Stulz (1988) ที่พบว่าเจ้าของไม่เป็นมืออาชีพในการบริหารส่งผลให้ผลประโยชน์การไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ในการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ที่ธุรกิจมีโครงสร้างแตกต่างกัน และในตลาดสินค้า/บริการที่แตกต่างก็ส่งผลต่อผลประโยชน์ที่แตกต่างกันด้วย นอกจากนี้ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างแล้วยังมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มีรากฐานมาจากการก่อตั้งโดยครอบครัว มูลนิธิ และภาครัฐ

โครงสร้างความเป็นเจ้าของ (ownership structure) ทำให้เห็นระดับความใส่ใจและอัตลักษณ์ของเจ้าของ (owner identity) รวมทั้งสิทธิในการกำหนดทิศทางการบริหารสินทรัพย์ขององค์การที่จะส่งผลถึงประโยชน์ที่ผู้ร่วมลงทุนจะได้รับ ดังนั้น โครงสร้างความเป็นเจ้าของจึงเป็นปัจจัยที่นำไปสู่ผลประโยชน์ของธุรกิจ ในงานศึกษาของ Chen (2012) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางธุรกิจ (จำนวน 24 ธุรกิจขนาดใหญ่ที่ไม่ใช่ธุรกิจทางการเงิน ในประเทศ เดนมาร์ก ฟินแลนด์ นอร์เวย์ และสวีเดน) ที่เกิดจากปัจจัย โครงสร้างความเป็นเจ้าของ จากการบริหารด้วยกลยุทธ์แบบต่าง ๆ โดยวัดด้วยผลประโยชน์ 4 รายการ คือ (1) ความสามารถในการทำกำไรใช้ผลตอบแทนจากส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) (2) การเติบโตของธุรกิจโดยใช้มูลค่าที่วัดจากสินทรัพย์ (3) Tobin's Q (Tobin's Q หมายถึง อัตราส่วนระหว่างราคาหรือมูลค่าของบริษัทในตลาดหุ้นกับต้นทุนของสินทรัพย์ บริษัทส่วนใหญ่มีค่า Q ประมาณ 1.0 บริษัทที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วและมีผลประโยชน์ดี จะมีค่ามากกว่า 1) และ (4) ความเสี่ยงของธุรกิจวัดจากค่า Beta

ตัวอย่างข้อมูลสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร บริษัทสุกาลัย จำกัด มหาชน มี ดร. ประทีป ตั้งมติธรรม อายุ 68 ปีเป็นประธานกรรมการบริษัทและประธานกรรมการบริหาร วันที่ได้รับตำแหน่ง : 26 มิถุนายน พ.ศ. 2532 ระยะเวลาการทำงาน (นับถึงวันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2560) : 27 ปี 10 เดือนการถือหุ้นของบริษัท (ณ วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2559) : ของตนเอง 413,595,644 หุ้น อัตราร้อยละ 24.09 คู่สมรส/บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ 90,188,200 หุ้น อัตราร้อยละ 5.25 ความสัมพันธ์ทางครอบครัวระหว่างกรรมการและผู้บริหาร เป็นสามีของนางอัจฉรา ตั้งมติธรรม และเป็นบิดาของนายไตรเดชะ ตั้งมติธรรม และเป็นพี่ชายของนายประศาสน์ ตั้งมติธรรม

จำนวนผู้บริหาร

ดังที่ได้กล่าวไว้ในเรื่องของโครงสร้างการบริหารในหัวข้อสัดส่วนของการถือหุ้น โดยผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ของธุรกิจ เนื่องจากธุรกิจที่มีโครงสร้างความเป็นเจ้าของในสัดส่วนต่าง ๆ ส่งผลถึงการบริหาร เช่น ถ้าธุรกิจมีจำนวนสัดส่วนของผู้เป็นเจ้าของอยู่มากเกินหนึ่งก็มักจะเข้าไปบริหารเองในกรณีที่เจ้าของนั้น ๆ ไม่มีความชำนาญการในธุรกิจ หรือสัดส่วน โครงสร้างความเป็นเจ้าของ ของธุรกิจนั้น ๆ มีการกระจายมาก ก็จะมีการว่าจ้างผู้ที่มีความรู้สามารถดำเนินการแทน ในลักษณะเช่นนี้ก็จะมีการใช้จ่ายเรียกว่า ต้นทุนทำธุรกรรม (transaction cost) โดย Coase (1973) ได้พัฒนาทฤษฎีต้นทุนการทำธุรกรรม (Transaction Cost Theory--TCT) โดยทฤษฎีนี้อธิบายว่า ค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมเพื่อบำรุงคงอยู่ของธุรกิจโดยฝ่ายบริหารต้องมีมูลค่าต่ำกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ โดยเทียบกับอุตสาหกรรมเดียวกัน ในช่วงปี ค.ศ. 1971 Williamson and Anderson (1971) และถัดมา ปี ค.ศ. 1975 Alchian and Demsetz (1975) ได้เสนอแนวทางที่มีประโยชน์ต่อทฤษฎีนี้โดยการนำเรื่องความล้มเหลวในการตลาดและความด้อยประสิทธิภาพ มาสังเคราะห์โดยมีบทสรุปว่า บริษัทที่มีผู้บริหารดำเนินการแทน จำเป็นจะต้องวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่าง ต้นทุนการทำธุรกรรมจากการดำเนินงานของบริษัทและต้นทุนการดำเนินการทางการตลาด ส่วนมุมมองของ Williamson (1975; 2007) อธิบายว่ารายละเอียดของต้นทุนการทำธุรกรรมว่าประกอบด้วย (1) ความถี่ในการทำธุรกรรม (2) ความไม่คงที่ของธุรกรรม และ (3) ประเภทและมูลค่าของสินทรัพย์ที่บริหาร เนื่องจากต้นทุนในการทำธุรกรรมมีความเกี่ยวข้องกับ สินทรัพย์ทั้งในส่วนของการลงทุน หรือการฟื้นฟู โดยสินทรัพย์ที่มีมูลค่าสูงก็จะมีความเสี่ยงสูงทั้งในด้านการต่อรอง และการดำเนินการอันเนื่องจากระยะเวลาและขั้นตอนการดำเนินการ เช่นการทำสัญญา หรือการประกันสัญญา รวมทั้งการล้มเลิกสัญญาจากปัจจัยที่ไม่คาดคิด ดังนั้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่กล่าวมานี้ รัฐต้องมีเครื่องมือมาใช้ในการกำกับเพื่อป้องกันเรื่องดังกล่าว เช่น มีองค์การกำกับงานดังกล่าว เช่น ตลาดหลักทรัพย์ เพื่อกำหนดแนวทาง มาตรการ ควบคุม รวมทั้งสร้างแรงจูงใจ

เมื่อมาตรการดังกล่าวเกิดขึ้นก็ส่งผลให้กลายเป็นต้นทุนการทำธุรกรรมที่เพิ่มขึ้นจากต้นทุนทำธุรกรรมขององค์กร ในการศึกษาของ Williamson and Anderson (1991) ดังนั้น การมีผู้บริหารจำนวนมากก็ย่อมส่งผลถึงต้นทุนการทำธุรกรรมด้วย

ในกรณีของการเป็นตัวแทนโดยกลุ่มผู้ถือหุ้น (principal) โดยมอบหมายให้ตัวแทน (agent) คือกลุ่มผู้บริหาร โดยกลุ่มผู้ถือหุ้นมีความคาดหวังให้ฝ่ายบริหารจัดการงานเพื่อให้ธุรกิจได้กำไรสูงสุด ในขณะที่ผู้บริหารก็อาจจะเลือกแนวทางในการบริหารที่เน้นผลประโยชน์ของตนเองในช่วงที่กำลังบริหาร เพื่อแสดงว่าตนมีศักยภาพ จึงเลือกทางเลือกในการดำเนินงานเพื่อให้ได้ผลกำไรในระยะสั้นแทนที่จะมองผลตอบแทนในระยะยาวที่ได้กำไรมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับ หรือเลือกโครงการลงทุนที่ให้ผลตอบแทนสูงโดยไม่สนใจความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น หรือเลือกการกำหนดนโยบายโดยใช้โครงสร้างเงินทุนภายใน มากกว่าจะหาแหล่งเงินทุนภายนอกในสภาพเจ้าหนี้เพื่อหาช่องทางในการลดการตรวจสอบจากการดำเนินการ ซึ่งการใช้รูปแบบนี้ ทำให้ผู้ถือหุ้นไม่ได้รับเงินปันผล หรือได้รับเงินปันผลน้อยลง (McConnell & Servaes, 1990) ผลการศึกษาของ Jensen and Murphy (1990) พบว่า ผู้บริหารที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนธุรกิจได้รับผลประโยชน์ในส่วน of ค่าตอบแทนในการทำงาน และผลตอบแทนด้านอื่น ๆ โดยอิงจากฐานการคำนวณบนผลของมูลค่าทางการตลาดของหุ้นที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งการหาประโยชน์จากหุ้นของบริษัทในการทำกำไร โดยผ่านบุคคลรอบข้าง ในธุรกิจระดับใหญ่ การหาผลประโยชน์จากหุ้น จะมีน้อยกว่าบริษัทขนาดเล็ก เพราะมีการตรวจสอบมากกว่า ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าจึงต้องการทดสอบว่าจำนวนผู้บริหารของธุรกิจสัมพันธ์กับทรัพย์สินที่มีอิทธิพลเชิงบวกหรือเชิงลบต่อผลประโยชน์ของธุรกิจ โดยทฤษฎีที่สนับสนุนในปัจจุบันนี้คือ ทฤษฎีผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder theory) ทั้งนี้ เพราะการที่ธุรกิจที่ดำเนินการทั้งหลายทั้งที่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือไม่ใช่ รวมทั้งปัจจัยการเป็นธุรกิจขนาดเล็กหรือใหญ่สิ่งที่สำคัญคือการดำเนินธุรกิจแบบธรรมาภิบาล ซึ่งจะต้องคำนึงถึงบุคคลรอบด้านทั้งภายในองค์กร และนอกองค์กร โดยจะต้องมีการบริหารบนหลักของ ความยุติธรรม ความเสมอภาค ความโปร่งใส และตรวจสอบได้ (Williams & Anderson, 1991)

จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี

สตรีไทยอาจจะแตกต่างจากสตรีในโลกตะวันตก คือมักจะมียศตำแหน่งอยู่เบื้องหลังการทำงานของสามีเสมอ นอกจากนี้ยังคอยดูแลครอบครัวแทนสามี นอกจากนี้ยังเป็นส่วนที่คอยสนับสนุนงานของสามีเช่นการช่วยเหลือสังคม นั้นแสดงว่าสตรีไทยเป็นนักบริหารแบบไม่เป็นทางการ ซึ่งก็คงเทียบเคียงได้กับภรรยาของนักการเมืองหรือผู้บริหารทั้งหลายที่ประสบผลสำเร็จ อาจจะกล่าวได้ว่า “Behind Every Great Man, There is Always a Great Woman” ในกรณีของสตรีแถวหน้า เช่น นางคริสเตียน ลาการ์ด ผู้อำนวยการไอเอ็มเอฟหญิงคนแรก หรือ นางอังเกลา แมร์เคิล นายกรัฐมนตรีหญิงคนแรกของประเทศเยอรมนี ที่ได้รับเลือกเข้ามาให้ช่วยแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจในประเทศเยอรมนี หรือคนอื่น ๆ ที่มีบทบาทของนักการเมือง การเงินธนาคาร แต่ก็มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับบุรุษ เช่น บริษัทขนาดใหญ่ระดับ Fortune 500 มีสัดส่วนผู้บริหารที่เป็นเพศหญิงอยู่ที่ประมาณร้อยละ 18 และในส่วนของวงการเงินในสหรัฐ ตามข้อมูลของ Bureau of Labor Statistic พบว่าสัดส่วนผู้บริหารที่เพศหญิงในธุรกิจการลงทุนที่อยู่ประมาณร้อยละ 17 ส่วนในภาคธนาคารและการบัญชีมีจำนวนอยู่ที่ประมาณร้อยละ 30 ทั้ง ๆ ที่มีหลายผลการศึกษาที่พบว่าการมีความหลากหลายทางเพศในคณะผู้บริหารอาวุโสและคณะกรรมการบริหาร นับเป็นสิ่งที่ช่วยให้บริษัทมีผลกำไรที่ดีและมีความสัมพันธ์กับมาตรการในการสร้างความเป็นเลิศของบริษัท โดยบริษัทขนาดใหญ่ระดับ Fortune 500 ที่มีสัดส่วนกรรมการที่เป็นสตรีประมาณร้อยละ 19-44 และมีกำไรต่อยอดขายเฉลี่ยสูงกว่าบริษัทที่ไม่มีกรรมการสตรีถึงร้อยละ 16 (เกศรา มัญชุศรี, 2557)

ความเหลื่อมล้ำทางเพศ

ในรายงานของ World Economic Forum เรื่องความเหลื่อมล้ำทางเพศทั่วโลก และพัฒนาการของปัญหาดังกล่าวในเรื่องช่องว่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายใน 4 มิติหลัก คือ ด้านสุขภาพ การศึกษา เศรษฐกิจและการเมือง จากรายงานปี ค.ศ. 2016 ครอบคลุม 144 ประเทศ ผลยังปรากฏว่า การแก้ปัญหาดังกล่าวยังมีความก้าวหน้าในการดำเนินการ

ข้ามาก ทั้ง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญที่ ควรตระหนักเพื่อให้เกิดศักยภาพเต็มรูปแบบของ มนุษยชาติในการนำไปสู่การสร้างสังคมที่มีคุณภาพ (Matsa & Miller, 2013)

จากรายงานสถิติปี ค.ศ. 2016 ดัชนีของ Global Gender Gap Index พบว่า ทุกประเทศมีการลดช่องว่างระหว่างบุรุษและสตรีลง โดยมีอยู่ 5 ประเทศที่ ลดช่องว่าง ลงถึง ร้อยละ 80 อีก 64 ประเทศ ลดลง ระหว่าง ร้อยละ 70 ถึง 80 อีก 65 ประเทศ ลดลง ระหว่าง ร้อยละ 60 ถึง 70 ในขณะที่ยังมีอีก อีก 10 ประเทศ ลดลงได้เพียง ร้อยละ 50 ข้อสังเกตจากดัชนีชี้วัดในประเทศต่าง ๆ พบว่า ประเทศแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา ช่องว่างระหว่างชายหญิงในสิทธิต่าง ๆ ลดลง แต่ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงและ ประเทศแถบแอฟริกา ยังมีสูงถึงร้อยละมากกว่า 30 ปัญหาการมีช่องว่างในการให้สิทธิ สตรีซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่น่าสนใจ การสร้างประ โยชน์ในเศรษฐกิจและสังคม ให้ยั่งยืน ในแต่ละประเทศ เพราะสตรีเหล่านี้สามารถใช้สติปัญญาในการสร้างความเจริญให้กับ หน่วยงาน สังคมและประเทศได้ นอกจากการเปิดโอกาสให้ สตรีสามารถมีการศึกษา และเพิ่มขีดความสามารถของสตรี ซึ่งจำนวนสตรีมีจำนวนถึงครึ่งหนึ่งของประชากรโลก การเพิ่มสิทธิสตรีในด้านต่าง ๆ ก็จะทำให้เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการด้าน สาธารณสุขให้ชุมชน เพิ่มอำนาจการหารายได้เข้าครอบครัว และที่สำคัญคือการมี บทบาทเป็นตัวแทนทางการเมืองอย่างเท่าเทียมกันกับชาย ก็จะทำให้มุมมองทางการเมือง กว้างขึ้น ในบริบทการอยู่ร่วมกัน การกีดกันทางเพศ หรือที่เรียกว่าช่องว่างของสิทธิสตรี (gender gap) อาจเนื่องมาจากหลายสาเหตุเช่น มาจากหลักการพื้นฐานทางกายวิภาค ที่สตรีไม่แข็งแรงเท่าบุรุษ หรือทางจิตใจ (mental) ว่าการตัดสินใจของสตรีที่อาจจะไม่ เด็ดขาดเท่าชาย จึงมักให้สตรีมีบทบาทในการดูแลครอบครัว โดยบุรุษมีหน้าที่หาเลี้ยง ครอบครัวยุคและทำสงคราม ด้วยแนวคิดและวัฒนธรรมเช่นนี้ที่มีมาตั้งแต่โบราณ (Asgari, Dasgupta, & Stout, 2012; Bigelow, Lundmark, Parks, & Wuebker, 2014) สตรีจึงไม่มี โอกาสเท่าบุรุษทั้งในการศึกษา การออกไปทำงานนอกบ้าน รวมทั้งสิทธิในการเลือกตั้ง ทางการเมือง แม้กระทั่งในประเทศสหรัฐอเมริกา สตรีก็ได้รับสิทธิในการเลือกตั้ง ภายหลังเมื่อมีการเรียกร้อง นอกจากนี้ก่อนในสมัยสงครามโลกสตรีที่ทำงานก็จะได้รับ เงินตอบแทนน้อยกว่าบุรุษ

ในช่วงปลายทศวรรษที่ 1960 จึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์การเงินค่าจ้างแบบเสมอภาค นอกจากนี้ ในส่วนของการบริหาร สตรีได้รับโอกาส ในการเข้าสู่ตำแหน่งบริหารน้อยกว่าบุรุษ ทั้ง ๆ ที่สตรีก็มีการศึกษาประสบการณ์ในการทำงานเท่าเทียมกันกับบุรุษ ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้มีให้เห็นได้ในเกือบทุกประเทศการที่สตรีถูกกีดกันในสิทธิสตรีไม่ได้มีเฉพาะผู้บริหารที่เป็นบุรุษเท่านั้นแต่ผู้บริหารที่เป็นสตรี ก็เช่นกัน โดยมักจะเลือก บุรุษมากกว่าสตรีในการทำงานถ้ามีการแข่งขันระหว่างสตรีกับบุรุษ ซึ่งเป็นจิตใต้สำนึก (unconscious) ซึ่งยังปรากฏมาถึงปัจจุบันในด้านภาพลักษณ์ของสตรีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ คล้าย ๆ กับที่เรามักตัดสินคนด้วยอาชีพว่า พยาบาลจะเป็นคนใจดี มีเมตตา ถ้าเป็นพ่อค้ามักจะเอาเปรียบ เป็นต้น ด้วยจิตใต้สำนึกดังกล่าวจึงปรากฏเป็นความลำเอียงที่เรียกว่า อคติจากความสัมพันธ์ “affinity bias” (Bligh, Schlehofer, Casad, & Gaff, 2012) และส่งผลให้การคัดเลือกสตรีเข้าสู่การเป็นผู้บริหารจึงมีจำนวนน้อยกว่าบุรุษ โดยทั่วไปนอกเหนือจากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ในอีกบทบาทของสตรีที่ได้รับซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมครอบครัวในเกือบทุกประเทศโดยเฉพาะในประเทศที่ยังไม่พัฒนา คือการที่สตรีต้องทำหน้าที่ดูแลครอบครัว คืองานบ้านและบุตร ในขณะเดียวกันถ้ายังมีบุพการี สตรีก็ต้องแบกรับในหน้าที่ การดูแลด้วย (Buchanan, Waring, & Tett, 2012) สรุปคือการดูแลรอบทิศ ทิศบนคือบุพการี ทิศล่างคือลูก และทิศข้าง ๆ คือ สามี ด้วยเหตุนี้ ถ้าสตรีต้องไปทำงานนอกบ้าน ระหว่างการทำงาน ก็ยังต้องนึกถึงบทบาทของแม่บ้าน จึงมักเกิดปัญหาความขัดแย้งในบทบาท (role conflict) อันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้คัดเลือกพนักงานในระดับผู้บริหารมักนำประเด็นนี้ไปใช้ในการตัดสินในการไม่ส่งเสริม สตรีให้มีตำแหน่งที่สูงขึ้น ในกรณีที่มีคัดเลือกระหว่างผู้คัดเลือกระหว่างสตรีกับบุรุษ ในรายงานของ Center for American Women and Politics (2012) Glass Ceiling ใน Davies Report ปี ค.ศ. 2011 พบว่า บริษัทธุรกิจชั้นนำ จำนวน 350 บริษัท มีอยู่ถึง 152 บริษัทที่ไม่มีสตรีเป็นผู้บริหารในกลุ่มเลย ทั้ง ๆ ที่ ในรายงานผลการศึกษา ผลประกอบการของธุรกิจในปี ค.ศ. 2104 ที่บริษัท McKinsey เป็นที่ปรึกษาพบว่า บริษัทที่มีสตรีเข้าร่วมบริหารในฐานะผู้นำมักจะมีผลประกอบการทางการเงินอยู่ในระดับดี ในรายงานสถิติ ปี ค.ศ. 2016 พบว่า ธุรกิจ UK’s FTSE จำนวน 100 แห่งอย่างน้อยจะต้องมีสตรีเป็นผู้บริหาร 1 คน (Dover, Kaiser, & Major, 2016)

ส่วนในภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังมีช่องว่างของสตรี การเข้าสู่ ธุรกิจดังกล่าวโดยสถิติรายงานว่า ในอุตสาหกรรม Science, Technology, Engineering and Mathematics (STEM) มีจำนวนพนักงานเป็นสตรีคิดเป็นร้อยละ 13 เท่านั้น ในปี ค.ศ. 2014 นอกจากนี้ รายงานผลการศึกษานักเรียนมัธยมปลายของ “Joint Council of Qualifications” ใน ค.ศ. 2014 พบว่า เด็กนักเรียนหญิงมีผลการเรียนทางวิทยาศาสตร์ลดลงมาก จะมีวิชาที่ดีคือชีววิทยา ในส่วนของนักศึกษาที่จบระดับปริญญาตรีสาขาวิศวกรรมก็มีจำนวนสตรีเพียงร้อยละ 12 เท่านั้น จากมุมมองต่อสตรีในมิติต่าง ๆ มีคำถามว่า บุรุษและสตรีมีสิทธิเท่าเทียมกันจริงหรือไม่ ทั้งในการทำงาน การส่งเสริมความเท่าเทียมกันในครอบครัว และการทำงาน รวมทั้งการกีดกันไม่ให้ทำงานนอกบ้าน ตามรายงานของ Joint Council of Qualifications ที่รายงานในปี ค.ศ. 2014 พบว่ามีสตรีอายุ ระหว่าง 16-64 ปี ประมาณ 1 ใน 3 ในโลกนี้ที่ไม่ได้ทำงาน และอีก มากกว่า ร้อยละ 43 ทำงานแบบบางเวลา นอกจากนี้ภาพรวมของสังคมโดยทั่วไปยังเป็นแบบปิตาธิปไตย อย่างสูง โดยผู้ชายมีอำนาจเหนือ “ตำแหน่งอำนาจ” ถึงแม้ว่าผู้หญิงจะทำงานในบางแรงงานดีกว่าบุรุษก็ตาม แต่ระยะทางยาวไกลมากสำหรับสตรีในการก้าวไปสู่อาชีพได้อย่างเท่าเทียมกับผู้ชาย

การเป็นผู้นำในองค์กรของสตรีค่อนข้างน้อยมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 2105 จากรายงานของ Standard and Poor's 500 index ที่พบว่า มีสตรีดำรงตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูง เพียงร้อยละ 5 ช่องว่างของสตรีไม่ได้มีปรากฏการณ์ในเฉพาะธุรกิจเท่านั้น แม้กระทั่งในกลุ่มที่เป็นธุรกิจไม่หวังผลกำไร ในมลรัฐแมสซาชูเซต ที่รายงานข้อมูลปี ค.ศ. 2015 ว่าองค์กรประเภทไม่แสวงหาผลกำไรจำนวน 151 องค์กรมีอยู่ 21 องค์กรที่มีกรรมการบริหารเป็นสตรี โดยคิดเป็นอัตราร้อยละ 50 ในกรณีของการเป็นสมาชิกในกลุ่มการเมือง หรือกลุ่มลักษณะอื่นก็มีสตรีเป็นนักบริหารจำนวนน้อยมาก (Rikleen, 2015)

การที่ได้อยู่ในตำแหน่งผู้บริหารนับว่าสำคัญมากต่อการรู้เพื่อสิทธิสตรีในก้าวต่อไป ทั้งนี้เพราะการเป็นผู้บริหารหมายถึงการมี อำนาจ และสามารถกำหนดนโยบายในการขับเคลื่อนองค์กรได้ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายและใช้โอกาสในการส่งเสริมสิทธิ

สตรี การเป็นผู้บริหารจะทำให้สตรีสามารถแสดงภาวะความเป็นผู้นำรวมทั้งได้รับสิทธิประโยชน์อีกมากมาย (Jensen & Murphy, 1990)

งานศึกษา ความเสมอภาคด้านเพศ มีหลายมิติเช่น ศึกษาความแตกต่างภาวะผู้นำระหว่างบุรุษและสตรี (Kellogg Insight, 2013) หรือในงานวิจัยความเหมาะสมของผู้นำสตรีในกลุ่มงานระดับล่าง ในรายงานของ Catalyst Report on S & P 500 ในปี ค.ศ. 2007 พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นกรรมการบริหาร และผลประโยชน์ทางการเงินและยอดขาย อย่างมีนัยสำคัญต่อสัดส่วนสตรีที่เป็นกรรมการบริหาร (Menguc & Auh, 2006) นอกจากนี้ในรายงานของ S & P 500 จาก 126 ธุรกิจ พบว่าความแตกต่างทางเพศของกลุ่มผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับการเพิ่มขึ้นของการทำกิจกรรมเพื่อสังคม (CSR) (Boulouta, 2013) ในการศึกษาความแตกต่างทางเพศของการบริหารพบว่า การมี “gender-balanced leadership teams” ส่งผลให้เกิดปัญหาในการ คิดร่วมกัน ในสังคมบางแห่ง “groupthink” (Opstrup & Villadsen, 2015) หรือในกรณีของแรงงานระดับล่างภาวะผู้นำของผู้นำในระดับปฏิบัติการที่เป็นสตรีมักจะมีข้อดีในช่วงภาวะเศรษฐกิจวิกฤติคือโอกาสจะถูกเลิกจ้างจะน้อยกว่า ชาย นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่าในบริษัทที่เจ้าของเป็นผู้ชายมักจะลดจำนวนคนงานลงในขณะที่ธุรกิจที่เจ้าของเป็นผู้หญิงการลดขนาดแรงงานจะน้อยกว่าคิดเป็นอัตราส่วน ร้อยละ 14 ต่อ 6 (Matsa & Miller, 2013) โดยที่พนักงานที่ยังอยู่ก็ยังสามารถสร้างผลกำไรระยะสั้นที่มูลค่าลดลง แต่สิ่งที่สำคัญคือสามารถรักษาขวัญกำลังใจของพนักงานและลดต้นทุนการจ้างงานและการฝึกอบรมในอนาคตในกรณีที่เลวร้ายในช่วงภาวะวิกฤติ แล้วกลับมารับพนักงานใหม่มาฝึกอบรมเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว (Matsa & Miller, 2013) นอกจากนี้ในการศึกษาการจ่ายค่าจ้างกับพนักงานสตรีและบุรุษ พบว่าบริษัทที่มีสตรีเป็นผู้บริหารมากกว่าชายมีการให้ผลตอบแทนใกล้เคียงกัน กับพนักงานสตรีและพนักงานบุรุษที่มีความรู้และประสบการณ์ใกล้เคียงกัน (Tate & Yang, 2015) ความหลากหลายทางเพศในการเป็นผู้นำไม่ใช่เรื่องผิดปกติ แท้จริงแล้วความหลากหลายทางเพศในการบริหารงานระดับสูงอาจจะมีส่วนในการขัดขวางการทำงานเป็นทีม เนื่องจากความแตกต่างในด้านค่าการรับรู้และรูปแบบการคิดของแต่ละเพศมีข้อดีและข้อเสีย แต่ข้อที่เหนือกว่าคือการใช้ ความแตกต่าง ๆ ไปสร้างข้อได้เปรียบ รวมทั้งการจุดประกายความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนาและการใช้

ความรู้และมุมมองที่หลากหลายของคนทั้งสองเพศที่มีต่างกัน เพื่อส่งเสริมแนวคิดใหม่ และก่อให้เกิดจากความแตกต่างที่ลงตัว (Opstrup & Villadsen, 2015)

โดยภาพรวมการภาพลักษณ์ของสตรีในการทำหน้าที่ผู้บริหารมีทั้งด้านบวกและลบในความคิดเห็นของคนสังคม โดยเฉพาะในมิติทางวัฒนธรรมดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นการศึกษาจำนวนผู้บริหารสตรีในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ของไทยจึงจะได้รับความรู้ในมิตินี้เพื่อนำไปสร้างความเชื่อมั่นในการกลุ่มผู้ลงทุน

ภาวะผู้นำ

มีการนิยามคำว่าภาวะผู้นำไว้หลากหลาย เช่นภาวะความเป็นผู้นำเกิดขึ้นจากการแสดงความสามารถในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ที่ทำให้เห็นผลในเชิงประจักษ์กับสมาชิก ในกรณีเกิดภัยพิบัติ หรือการแสดงภาวะความเป็นผู้นำในครอบครัวหรือชุมชน เพื่อตอบสนองในเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกัน (Northouse, 2015) ความเป็นผู้นำสามารถเกิดขึ้นในทันทีเช่นในกรณีฉุกเฉินหรือสามารถใช้งานได้ในช่วงเวลาอันยาวนาน ความเป็นผู้นำสามารถเกิดขึ้นได้ในหลากหลายสถานการณ์และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวได้ตามกาลเวลา (Koenig, Eagly, Mitchell, & Ristikari, 2011) ในทำนองเดียวกัน มีผู้นำหลายประเภท ที่อาจถูกกำหนดโดยตำแหน่งที่ครอบครองโดยบุคลิกภาพหรือความสามารถพิเศษโดยอำนาจทางศีลธรรม หรือโดยอำนาจอื่น หรือการมีส่วนร่วมทางปัญญาในการแก้ปัญหา ความเป็นผู้นำสามารถทำได้โดยบุคคลในระดับใด ๆ ตามลำดับชั้นขององค์กร โดยบุคคลที่ไม่มีอำนาจหน้าที่อย่างเป็นทางการ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ผู้นั้นมีตำแหน่งทางการรองรับด้วยการแสดงภาวะผู้นำ ก็ค่อนข้างมีความหนักแน่นมากขึ้น

บทบาทของบุรุษในการบริหารงาน

เพื่อเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสตรีและบุรุษในการวิจัยในอดีต ในการตั้งความคาดหวังความเป็นผู้นำแบบองค์รวม รวมทั้งการที่บุรุษได้รับการเลือกมาเป็นผู้นำอย่างยาวนานในทุกด้าน แนวคิดของภาวะผู้นำจึงยึดติดกับคุณลักษณะของบุรุษ เช่น ก้าวร้าว เข้มแข็ง ตัดสินใจเด็ดขาด จัดการความขัดแย้งได้ ความจริงคุณสมบัตินี้ไม่ได้มี

เฉพาะบุรุษ และจากงานศึกษาของ Hyde (2014) ก็ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศกับประสิทธิผลของภาวะผู้นำ ความจริงแล้วผู้หญิงสามารถทำงานในรูปแบบการเป็นผู้นำแบบของผู้ชายได้โดยทั่วไป ตัวอย่างเช่นกรณีฉุกเฉินทางการแพทย์ที่ต้องการดำเนินการอย่างรวดเร็วและมีการประสานงานร่วมกับหน่วยอื่น โดยต้องมีภาวะความเป็นผู้นำแบบเด็ดขาด ในผลการศึกษาของ Kolehmainen et al., (2014) พบว่า ทั้งชายและหญิงสามารถใช้รูปแบบการเป็นผู้นำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิจัยยังพบว่าผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้รูปแบบการเป็นผู้นำแบบปฏิรูปไปสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นตามมีความสามารถ โดยการกระตุ้นทางสติปัญญาและการพิจารณาจากความแตกต่างของแต่ละบุคคล (Matsa & Miller, 2013) ภาวะผู้นำของสตรีอาจเปลี่ยนแปลงไปตามปัจจัยพื้นฐานหลายอย่าง เช่น เชื้อชาติ อายุ สถานะทางสังคม และรายได้ (Singer et al., 2007)

ข้อมูลนี้เป็นบทวิเคราะห์จาก BBC (“บริษัทจะมีกำไรเพิ่ม เมื่อมีผู้หญิงนั่งในบอร์ดมากขึ้น”, 2560) โดย ศาสตราจารย์ออลิซ เอกลิย์ จากมหาวิทยาลัยนอร์ทเวสเทิร์น เอกลิย์ อธิบายว่า จากการวิเคราะห์ทางวิชาการที่ถกเถียงกัน พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกน้อยมากระหว่างจำนวนผู้บริหารหญิงกับความสำเร็จด้านการเงิน และพบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ตัวแปรนี้ในบางบริษัทเป็นศูนย์ หรือติดลบที่เป็นเช่นนี้ เพราะแต่ละบริษัทที่มีผู้หญิงอยู่ในคณะกรรมการยังมีข้อแตกต่างด้านอื่นรวมอยู่ด้วย เช่น ขนาดของบริษัท ซึ่งอาจจะเป็นหนึ่งในตัวแปรที่สำคัญต่อผลกำไรมากที่สุด และบริษัทขนาดใหญ่ ก็มีแนวโน้มจะจ้างงานผู้หญิงได้มากกว่าในทุกระดับอยู่แล้ว ส่วนบริษัทที่เน้นนวัตกรรม เอกลิย์ มองว่า มีแนวโน้มจะจ้างงานบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพได้สูงกว่า โดยไม่ขึ้นอยู่กับเพศของพนักงาน หรือในอีกแง่หนึ่งคือ บริษัทที่มีผลกำไรสูงอยู่แล้ว อาจมีกำลังพอที่จะดำเนินแผนการจ้างงานที่หลากหลายกว่า

การศึกษาอัตราส่วนระหว่างผู้บริหารหญิงและชายในกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ของสหรัฐฯ โดยไม่ได้นับแค่คณะกรรมการบริหารแต่นับทุกระดับ พบว่า การจ้างงานผู้หญิงในตำแหน่งบริหารระดับสูง ช่วยให้อำนาจบริษัทมีผลกำไรมากขึ้นได้ เพียงเฉพาะในกรณีของธุรกิจ “ที่เน้นหนักด้านนวัตกรรม” เท่านั้นยิ่งไปกว่านั้น การศึกษายังพบว่า โดยรวมแล้วการมีผู้หญิงในคณะกรรมการบริษัทจะก่อให้เกิดผลเชิงบวก ในประเทศที่ผู้หญิงมีสิทธิ

และได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียม ซึ่ง ศาสตราจารย์โรบิน อีลีย์ จากวิทยาลัยธุรกิจ มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ระบุว่า แม้อุณหภูมิจะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวก ระหว่างความสำเร็จของบริษัทกับจำนวนผู้หญิงในตำแหน่งผู้บริหารระดับสูง แต่ก็ยังไม่เพียงพอที่จะใช้เป็นสูตรสำเร็จให้ “จ้างผู้หญิงเพิ่มขึ้นแล้วคนส่วนผสมให้เข้ากัน” นอกจากนี้ยังมีการศึกษาอีกกลุ่มหนึ่งของนักวิจัยจากประเทศเยอรมัน เนเธอร์แลนด์ และเบลเยียม ที่รายงานข้อค้นพบว่า “การมีผู้หญิงอยู่ในคณะกรรมการเพียงอย่างเดียว ไม่เกี่ยวข้องกับการผลกำไรของบริษัทเลย หากไม่นำปัจจัยอื่นมาพิจารณารวม” เนื่องจากความสำเร็จยังขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมองค์กรด้วย ผลการศึกษาดังกล่าวระบุว่า หากผู้หญิงซึ่งคิดเป็นสัดส่วนที่น้อยกว่า ต้องไปอยู่ในทีมที่ไม่เป็นมิตร ก็จะเป็นไปได้ยากที่จะเกิดประโยชน์ต่อบริษัท ซึ่งข้อสังเกตนี้ ยังใช้ได้กับความหลากหลายด้านอื่น ๆ เช่นกัน

ผู้บริหารสตรีบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ

จากข้อมูลผู้บริหารสตรี ในปี พ.ศ. 2559 นิตยสาร Money and Wealth ระบุว่า บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ รวมทั้งหมด 568 บริษัท มีจำนวนกรรมการรวมทั้งสิ้น 5,757 คน มีกรรมการที่เป็นสุภาพสตรี 1,064 คน หรือประมาณร้อยละ 18.5 ซึ่งอยู่ในระดับเทียบเคียงกับต่างประเทศได้ โดย มีจำนวน 465 บริษัทที่มีกรรมการเป็นสตรีอย่างน้อย 1 ท่านคิดเป็นร้อยละ 81.9 แต่อย่างไรก็ดี อาจต้องสำรวจในรายละเอียดเพิ่มเติมว่าสัดส่วนนี้ครอบคลุมการเป็นกรรมการอิสระมากน้อยอย่างไร ในประเด็นเรื่องนี้ ประเทศอินเดียได้มีการออกเกณฑ์ที่กำหนดให้บริษัทที่มีขนาดกลางขึ้นไปต้องมีกรรมการอิสระที่เป็นสตรีอย่างน้อย 1 ท่าน

ในภาคธุรกิจและภาคการเงินของประเทศไทย นั้นไม่มีข้อจำกัดอย่างชัดเจน ในด้านเพศของการก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหาร และมีผู้บริหารหญิงทั้งในระดับสูงสุดและก็มีนัยในการเพิ่มระดับอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้น โอกาสที่จะพัฒนาผู้บริหารหญิงให้ก้าวขึ้นมาเป็นผู้บริหารที่มีความเป็นมืออาชีพได้อีกมากและจะเป็นประโยชน์ต่อทุกองค์การ เนื่องจากเป็นสตรีนับว่าเป็นผู้ที่โดยเฉลี่ยมีความอดทนต่อสถานะที่มีแรงกดดันสูง และมีการตัดสินใจที่คำนึงถึงปัจจัยรอบด้าน การเสริมสร้างความรู้และมุมมองที่กว้างขวาง

เงินเดือนค่าจ้าง ค่าวัตถุดิบ ที่มาจากแหล่งเงินทุนระยะสั้นได้แก่

1.1 ธนาคารพาณิชย์ การจัดหาเงินทุนระยะสั้นจากธนาคารพาณิชย์ขององค์กร ซึ่งแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ การเบิกเงินเกินบัญชีธนาคาร คือ องค์กรธุรกิจมีบัญชีเงินฝากธนาคารประเภทกระแสรายวันเมื่อองค์กรธุรกิจมีความต้องการเงินทุนระยะสั้น ก็ทำข้อตกลงกับธนาคารเพื่อขอเบิกเงินมากกว่าจำนวนที่มีอยู่ในบัญชี โดยการจ่ายดอกเบี้ยให้ธนาคารตามข้อตกลง

1.2 การนำสินค้าในคลังหรือนำใบรับสินค้าค้ำประกันการกู้ ที่ธุรกิจนั้น ๆ กู้เงินจากธนาคารโดยการนำสินค้าหรือสลักหลังใบรับสินค้าเป็นหลักประกันการกู้จากธนาคาร และกำหนดการชำระเงินเมื่อจำหน่ายสินค้าได้

1.3 ใช้เอกสารเครดิต คือองค์กรธุรกิจใช้เอกสารเครดิตในการกู้เงินจากเจ้าหนี้ เอกสารที่ใช้ในการกู้ระยะสั้นได้แก่ เช็คลงวันที่ล่วงหน้า การขายลดตัวเงินให้ธนาคาร หรือสถาบันการเงิน ออกตัวสัญญาใช้เงินให้เจ้าหนี้

1.4 สินเชื่อทางการค้า คือ องค์กรธุรกิจจัดหาเงินทุนระยะสั้นได้ตามประเภทการค้า โดยการซื้อสินค้าเป็นเงินเชื่อ ได้สินค้าก่อนชำระเงินภายหลัง หรือการรับรองตัวแลกเงินที่เจ้าหนี้เป็นผู้ออก

2. เงินทุนระยะยาว (long term financing) หมายถึง เงินทุนที่องค์กรธุรกิจจัดหาโดยมีกำหนดระยะเวลาจ่ายคืนเกินกว่า 5 ปี โดยแหล่งการจัดหาเงินทุนระยะยาวประกอบด้วย

2.1 เจ้าของทุนองค์กรธุรกิจ โดยการเพิ่มทุนของเจ้าขององค์กรธุรกิจ ประเภทเจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน และการออกจำหน่ายหุ้นทุนขององค์กรธุรกิจ ประเภทบริษัทจำกัด หุ้นทุนของบริษัท ได้แก่

หุ้นสามัญ โดยบริษัททำการออกหุ้นสามัญจำหน่ายให้แก่ประชาชน เพื่อนำเงินไปเป็นทุนของบริษัท โดยผู้ถือหุ้นสามัญมีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมบริษัท และได้รับเงินปันผลในกรณีบริษัทมีกำไร แต่อัตราเงินปันผลของหุ้นสามัญไม่กำหนดแน่นอน

หุ้นบุริมสิทธิ โดยบริษัททำการออกหุ้นบุริมสิทธิจำหน่ายให้แก่ประชาชน เพื่อนำเงินไปเป็นทุนของบริษัท โดยผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม

บริษัท และรับเงินปันผลเป็นอัตราแน่นอน

2.2 ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น สามารถจัดหาเงินทุนระยะยาวได้ โดยการกู้ยืมจากธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น โดยใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน

2.3 จำหน่ายพันธบัตร องค์การธุรกิจสามารถจัดหาเงินทุนระยะยาวได้ โดยออกเอกสารจำหน่ายให้แก่ประชาชน ผู้ถือพันธบัตรมีสภาพเป็นเจ้าหนี้ของ องค์การธุรกิจ ผลตอบแทนที่ได้รับคือ ดอกเบี้ยที่มีอัตราแน่นอน ไม่ว่าองค์การธุรกิจจะมีกำไรหรือขาดทุน

2.4 กู้ยืมจากรัฐบาล รัฐบาลมีนโยบายให้องค์การธุรกิจขนาดเล็กกู้ระยะยาว โดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำ เพื่อส่งเสริมการขยายตัวของธุรกิจ

ความสำคัญของเงินทุนจดทะเบียน

โดยปกติกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันขึ้นมาเพื่อประกอบธุรกิจและต้องการจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดนั้น ย่อมต้องกำหนดทุนของบริษัทขึ้นมาตั้งแต่ตอนจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทกับกระทรวงพาณิชย์ โดยมีการกำหนด “ทุนจดทะเบียน” ซึ่งหมายถึงทุนของบริษัท ตามที่ได้จดทะเบียนไว้ในหนังสือบริคณห์สนธิ โดยจะแบ่งเป็นจำนวนหุ้น และราคาต่อหุ้น หรือ ที่เรียกว่าราคาพาร์ ส่วนคำว่า “ทุนเรียกชำระ” คือ เงินที่ได้เรียกชำระจากผู้ถือหุ้นแล้ว ซึ่งอาจจะน้อยกว่าหรือเท่ากับ จำนวนทุนจดทะเบียนก็ได้ โดยตามกฎหมายได้กำหนดว่าจะต้องเรียกชำระค่าหุ้นไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 25 ของทุนจดทะเบียน เช่น บริษัทมีทุนจดทะเบียน 1 ล้านบาท โดยแบ่งเป็นจำนวน 10,000 หุ้น มูลค่าหุ้นละ 100 บาท ผู้ถือหุ้นทั้งหมดต้องชำระค่าหุ้นขั้นต่ำไม่น้อยกว่า 250,000 บาท หรือ ไม่น้อยกว่าหุ้นละ 25 บาทนั่นเอง ในกรณีที่มีการลงรายการในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นตามทุนจดทะเบียน ซึ่งเสมือนหนึ่งว่าชำระค่าหุ้นเต็มมูลค่า ปัญหาที่ตามมาประการแรกก็คือ เป็นการให้ข้อมูลเท็จต่อกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการบินที่กักบัญชีและการคำนวณภาษีเงินได้อีกทอดหนึ่ง การที่บริษัทลงรายการในบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นว่า มีเงินชำระค่าหุ้นเต็มมูลค่า 1 ล้านบาท แต่ความเป็นจริงได้มีการชำระค่าหุ้นเพียงแค่ 250,000 บาท เท่ากับว่าเงินส่วนที่เหลืออีก 750,000 บาท ได้หายออกไปจากบัญชี ในส่วนของการทำ

บัญชีอาจต้องปรับปรุงรายการ โดยการถือเสมือนว่าผู้ถือหุ้นได้กู้ยืมเงินไปจากบริษัท โดยกรมสรรพากรจะไม่มองแค่เสมือนว่า มีการกู้ยืมเงินไปจากบริษัทเท่านั้น แต่ถือเป็นการจำหน่ายจ่ายโอนสินทรัพย์ที่ต้องคิดค่าตอบแทนหรือคำนวณดอกเบี้ยจากเงินให้กู้ยืมดังกล่าวด้วย ดังนั้น การที่จะจดทะเบียนบริษัท จึงควรวางแผนเกี่ยวกับทุนจดทะเบียนให้ดีเสียก่อนว่า ระดับทุนเท่าใดที่เพียงพอต่อการประกอบธุรกิจและผู้ถือหุ้นมีความสามารถชำระค่าหุ้นได้ และ ควรแจ้งข้อมูลที่เป็นจริงแก่กระทรวงพาณิชย์ในการนำส่งบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้น เพื่อมิให้เกิดปัญหาการตีความดังกล่าว จำนวนเงินทุนจดทะเบียนมีความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมทางธุรกิจ ในส่วนที่สามารถแสดงถึงความรับผิดชอบต่อมูลค่าหนี้สินในการทำธุรกรรมของธุรกิจ (Oxford University, n.d.)

ตาราง 5

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรมตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปร	ผู้วิจัย	สาระสำคัญ
การทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการบริหารธุรกิจ	Barney (1998)	การบริหารสินทรัพย์ที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ที่เป็นทรัพยากรขององค์กร เป็นการสร้างนวัตกรรมในการบริหาร
	POSDCIR ของ Dale (Steiss, 2003)	ผู้บริหารต้องมีวิสัยทัศน์ มีคุณธรรมและจริยธรรม
	Feurer and Chaharbaghi (1995)	ผู้บริหารสามารถเลือกใช้กลยุทธ์ได้อย่างเหมาะสมทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้
	Christofides et al. (2013), Donaldson (2001), Laffont and Martimort (2002)	ผู้บริหารจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม และมีความเสนอภาค เช่น ไม่แบ่งแยกเพศ ศาสนา
	Edwards and Scullion, (1982), Healy (1985), Weisbach (1988)	การทำหน้าที่เป็นตัวแทนที่ดีในการผู้บริหารองค์กร ผู้บริหารที่มีความสามารถจะจัดการองค์กรได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้วิจัย	สาระสำคัญ
ผลประกอบการธุรกิจ	Eisenberg et al. (1998), Jensen and Ruback (1993)	การทำหน้าที่เป็นตัวแทนทางธุรกิจมักจะมีปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนเสมอ
	Liu et al. (1999), Schmidt et al. (2011)	เป็นมูลค่าที่เกิดกับธุรกิจ เป็นทั้งสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้
	Kamasak and Bulutlar (2010), Pfeifer et al. (2005)	ลูกค้าที่มีความภักดีคือสินทรัพย์ทางธุรกิจ
ผลประกอบการธุรกิจ	Banz (1981), Smith and Amoako-Adu (1999), Smith and Goddard (2002), Stattman, (1980)	นักลงทุนจะเลือกลงทุนในบริษัทที่มีผลประโยชน์การที่ดี
		ผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องพิจารณาในระยะยาว
	Schmidt et al. (2011), Stambaugh et al. (2012)	ผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์วัดด้วยค่า JI
ผลประกอบการธุรกิจ	Liu et al. (1999), Schmidt et al. (2011)	เป็นมูลค่าที่เกิดกับธุรกิจ เป็นทั้งสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้
	Kamasak and Bulutlar (2010), Pfeifer et al. (2005)	ลูกค้าที่มีความภักดีคือสินทรัพย์ทางธุรกิจ
	Banz (1981), Stattman (1980)	นักลงทุนจะเลือกลงทุนในบริษัทที่มีผลประโยชน์การที่ดี
กลยุทธ์ระดับธุรกิจ	Smith and Amoako-Adu (1999), Smith and Goddard (2002), Schmidt et al. (2011), Stambaugh et al. (2012)	ผลประกอบการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ต้องพิจารณาในระยะยาว
	Grandone et al. (1999)	การเลือกใช้กลยุทธ์ธุรกิจที่ผลิตผลาส่งผลต่อผลประกอบการทางธุรกิจ
	Chung et al. (2007)	ความต้องการส่วนแบ่งการตลาดมากขึ้นส่งผลต่อการเลือกกลยุทธ์ต้นทุนต่ำ
กลยุทธ์ระดับธุรกิจ	Hellman and Puri (2001)	การใช้กลยุทธ์แบบสร้างความแตกต่างในผลิตภัณฑ์ทางการเงินของธนาคาร ส่งผลต่อค่าใช้จ่ายและกำไร

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้วิจัย	สาระสำคัญ
กลยุทธ์ระดับธุรกิจ	Beltratti and Stulz (2012)	การเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมมีความสำคัญกับธุรกิจ
	Park and Glascock (2001)	การเลือกใช้กลยุทธ์ต้นทุนต่ำของธุรกิจแฟรนไชส์ทำให้ผลประกอบการดีขึ้น
	Brown and Eisenhardt (1998), Burns (1978), Porter (1990)	การเลือกกลยุทธ์ระดับองค์การ และระดับธุรกิจต้องเหมาะสมเพื่อความสามารถในการแข่งขันในตลาดเสรี
	Porter (1985)	แบ่งกลยุทธ์ระดับธุรกิจเป็นสามแบบ 3 แบบ คือ ต้นทุนต่ำ สร้างความแตกต่างและ เน้นกลุ่มเป้าหมาย
	Miles and Snow (1978)	แบ่งกลยุทธ์เป็น 4 แบบคือ กลยุทธ์เชิงรับ (defender strategy) กลยุทธ์เชิงรุก (prospectors' strategy) กลยุทธ์แบบนักวิเคราะห์ (analyzers strategy) และกลยุทธ์นักตอบโต้ (reactor strategy)
	O'Mara (1999), Singer et al. (2007)	แบ่งธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในสิงคโปร์เป็น 3 แบบ ประกอบด้วยกลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value-based strategy) กลยุทธ์แบบค่อย ๆ เติบโต (incremental strategy) และกลยุทธ์แบบมาตรฐาน (standardization strategy)
	Hu and Bentle (1995)	การใช้กลยุทธ์แบบฐานมูลค่า (value-based strategy) มีต้นทุนสูง
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	Deepan and Fletcher (2007)	โดยปกติการใช้กลยุทธ์ธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จมักเป็นการใช้กลยุทธ์ประสมระหว่าง ต้นทุนต่ำ + เน้นกลุ่มเป้าหมาย หรือแบบประสมระหว่างการสร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย
	Nourse and Roulac (1993)	ศึกษาการนำกลยุทธ์ไปใช้งานในธุรกิจก่อสร้าง
	Smith and Amoako-Adu (1999)	ข้อเสียของการร่วมหุ้นทำให้การตัดสินใจไม่คล่องตัว
	Fama and Jensen (1983), Pedersen and Thomsen (1999)	การบริหารโดยไม่มีความเป็นอิสระส่งผลเชิงลบต่อผลประกอบการของธุรกิจ

ตาราง 5 (ต่อ)

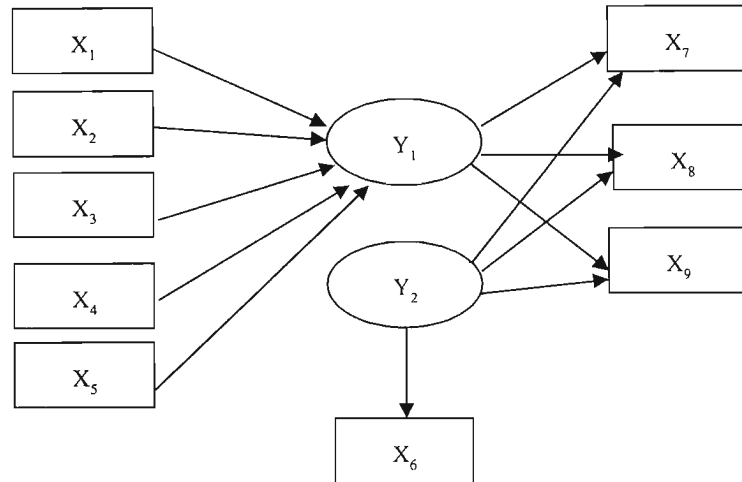
ตัวแปร	ผู้วิจัย	สาระสำคัญ
จำนวนผู้บริหาร	Cui and Mak (2002), Huddart (1993), Jensen and Murphy (1990)	การบริหาร โดยเจ้าของธุรกิจส่งผลเชิงบวกต่อผลประกอบการ
	Morck et al. (1988), Stulz (1988)	ถ้าเจ้าของธุรกิจไม่มีความเป็นมืออาชีพ ส่งผลให้ผลประกอบการ ไม่ดีเท่าที่ควร
	Chen (2012)	สัดส่วนการถือครองหุ้น โดยผู้บริหารส่งผลต่อผลประกอบการ
	Williams and Anderson (1991)	ตัวแทนที่เป็นผู้บริหารต้องมีธรรมชาติ
	Agrawal and Knoebe (1996), Ødegaard and Böhren (2003), Shleifer and Vishny (1986)	โครงสร้างการบริหารมีผลกับผลประกอบการของธุรกิจ
	Alchian and Demsetz (1975), McConnell and Servaes (1990), Williamson and Anderson (1971)	การมีผู้บริหารจำนวนมากส่งผลต่อค่าใช้จ่ายการทำธุรกรรม
	Jensen and Murphy (1990)	การมีผู้บริหารจำนวนมากส่งผลให้การผู้ลงทุนได้รับเงินปันผลน้อยลง
		การหาประโยชน์โดยผู้บริหารในบริษัทขนาดใหญ่จะน้อยลง เพราะมีกรรมการตรวจสอบมาก
		ความเหลื่อมล้ำทางเพศในสังคม
		โอกาสในการทำงานนอกบ้านของสตรีมีน้อยกว่าบุรุษในบางประเทศ
จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี	Asgari et al. (2012), Bigelow et al. (2014), Matsa and Miller (2013)	สตรีมักได้รับอคติจากความสัมพันธ์ (affinity bias)
จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี	Bligh et al. (2012)	ความขัดแย้งในด้านบทบาทของสตรีที่ทำงานนอกบ้าน
	Buchanan et al. (2012)	ปัญหาการกีดกันสตรี (glass ceiling) ในการเป็นผู้บริหาร
	Rikleen, Wende, and Becker (2015)	ผู้บริหารสตรีมีความรอบคอบในการตรวจสอบทางการเงิน
	Dover et al. (2016)	สิทธิสตรีในการเป็นผู้บริหาร
	Jensen and Murphy (1990)	สตรีมีความสามารถเป็นผู้นำระดับล่าง (operational leadership) ได้ดี
	Kellogg Insight (2013)	

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ผู้วิจัย	สาระสำคัญ
เงินทุนจดทะเบียน	Boulouta (2013)	องค์กรที่มีสตรีเป็นผู้บริหารมีผลกับการทำ CSR สูง
	Opstrup and Villadsen (2015)	การมีสตรีเป็นผู้บริหารช่วยสนับสนุน Group Thinking สนับสนุนการสร้าง Group Thinking
	Matsa and Miller (2013), Tate and Yang (2015)	การมีสตรีเป็นผู้บริหารจะมีความเอื้ออาทรต่อพนักงานมากกว่าผู้บริหารที่เป็นผู้ชาย
	Kolehmainen et al. (2014)	การเลือกผู้นำเป็นสตรีหรือผู้ชายต้องพิจารณาจากงานแต่ละลักษณะ
	Liow (1998; 2000)	เงินทุนจดทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งของความน่าเชื่อถือของธุรกิจ
	Oxford University (n.d.)	ความสำคัญของเงินทุนจดทะเบียนของบริษัท
	Ainuddin et al. (2007), Kaplan and Norton (2004), Marr et al. (2002)	การมีทรัพยากรจะส่งเสริมความสามารถในการแข่งขัน
	Barney (1991), Paauwe (1998)	การใช้ทฤษฎีฐานทรัพยากร

ตัวแบบในการศึกษา

ตัวแบบที่ 1

ภาพ 7 ตัวแบบที่ใช้ในการศึกษา

เขียนเป็นระบบสมการได้ดังนี้

$Y_{1t} = f(X_{1it}, X_{2it}, X_{3it}, X_{4it}, X_{5it})$; $k=1, 2$; $I = 1, 2, \dots, 40$; t ปี ส่วน Y_{1t} คือผลประกอบการธุรกิจ (Business Performance) ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของข้อมูล อันประกอบด้วย X_{7t} : กำไรสุทธิ X_{8t} : สินทรัพย์รวม X_{9t} : หนี้สินรวม

Y_{2t} : คือผลประกอบการธุรกิจ (Business Performance) ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของข้อมูล อันประกอบด้วย X_{7t} (กำไรสุทธิ) X_{8t} (สินทรัพย์รวม) และ X_{9t} (หนี้สินรวม)

X_{1t} : กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) ในปี t ที่แทนด้วยตัวแปรหุ่น (COST (0.1), DIFF(0, 1), FOC (0, 1))

X_{2t} : สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO ownership) ในปี t

X_{3t} : จำนวนผู้บริหาร (executives) ในปี t

X_{4t} : จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) ในปี t

X_{st} : เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ในปีที่ t

X_{6t} : มูลค่าหุ้นในตลาด (market value) ในปีที่ t

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ” ประกอบด้วยกระบวนการวิจัยดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย
2. แหล่งข้อมูล
3. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
4. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อหาตัวแบบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ และเสริมด้วยงานวิจัยคุณภาพ เพื่อสังเคราะห์ตัวแปรที่ศึกษา

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลประกอบด้วย 2 แหล่งคือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารในธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 5 บริษัทจากผู้บริหารทั้งสิ้นประมาณ 500 คน การเลือกผู้บริหารทั้ง 6 ราย ใช้หลักการแบบเจาะจง

(purposive) โดยยึดคุณสมบัติว่าจะต้องอยู่ในวงการธุรกิจนี้มาอย่างน้อย 10 ปี และมีความรู้ในประเด็นของตัวแปรที่วิจัยในเชิงปริมาณเป็นอย่างดีและยินดีที่จะให้สัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกในตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาเพื่อนำมาสนับสนุนงานวิจัยเชิงปริมาณ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ประกอบจาก 2 ส่วนคือ

2.1 จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อหาหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

2.2 จากการรวบรวมข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องจากบริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 40 บริษัทตั้งแต่ปีที่จดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ประเทศไทยในรูปแบบของ Panel Data โดยใช้ข้อมูลปี พ.ศ. 2550-2559

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรที่ศึกษาคือ บริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 59 บริษัท

ตัวอย่างที่ศึกษาคือ บริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ จำนวน 40 บริษัท

การกำหนดขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมอาศัย หลักการของ Yamane (1973)

$$\frac{N}{1 + NE^2} - \frac{50}{1 + 50\left(\frac{8}{100}\right)^2} \geq 36$$

การคำนวณหาขนาดเวลาที่เหมาะสมอาศัยหลักการของ Dawdy and Matalas (1964) ดังนี้ ถ้าตัวแปรที่ศึกษามีความเกี่ยวข้องกันในมิติเวลา (lag 1 period) ที่เรียกว่า first-order autoregressive ดังนั้น ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมคือ

$$n = N \frac{(1 - r_1)}{(1 + r_1)}$$

โดย N คือขนาดตัวอย่าง n คือขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม r_1 คือ first-order autoregressive ตัวอย่างเช่นขนาดตัวอย่างอนุกรมเวลา 100 ปี และมี first-order autoregressive 0.50 ดังนั้น ขนาดตัวอย่าง คือ $n = 20 \frac{(1 - 0.5)}{(1 + 0.5)} = 7 = 7$ ปีงานศึกษานี้ กำหนดให้เก็บย้อนหลังจำนวน 10 ปี

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

ปัจจัยตาม

Y1: ผลประกอบการธุรกิจ (business performance) ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยรวมของข้อมูล อันประกอบด้วย X7: กำไรสุทธิ, X8: สินทรัพย์รวม และ X9 : หนี้สินรวม

X1t: กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) ในปีที่ t (แยกเป็นตัวแปรหุ่น

COST = 0, 1, DIFF = 0, 1 และ FOCUS = 0, 1

X2t: สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO ownership) ในปีที่ t

X3t: จำนวนผู้บริหาร (executives) ในปีที่ t

X4t: จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) ในปีที่ t

X5t: เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ในปีที่ t

โดย ผลประกอบการจะสร้างตัวแปรใหม่

(1) $Y1t$ เกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยรวมของตัวแปร X7, X8, X9

(2) $X6t$ = มูลค่าหุ้นในตลาด

โดยตัวแบบในการวิเคราะห์มี 2 ตัวแบบ คือ

$$Y1 = f(\text{COST, DIFF, FOCUS, X2, X3, X4, X5}) \quad \dots (1)$$

$$X6 = f(Y2) \quad \dots (2)$$

ตัวแบบที่ 1 จะตอบวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยในส่วนของผลประกอบการว่าเกิดจากอิทธิพลของกลยุทธ์ระดับธุรกิจ สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO

ownership) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) และ เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) หรือไม่

ตัวแบบที่ 2 ตอบวัตถุประสงครองที่ว่า ถ้าไรสุทธิ ทรัพย์สินและหนี้สิน มีอิทธิพลต่อมูลค่าหุ้นในทางการตลาดหรือไม่

แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

การสัมภาษณ์ผู้บริหารที่คัดเลือกมาเพื่อสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (unstructured interview) ดำเนินการควบคุมไปพร้อมกับการวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจาก การสัมภาษณ์ต้องใช้เวลาดิสนัดหมายผู้บริหารนาน โดยทำการสัมภาษณ์ใช้เวลา 2 เดือน ประเด็นของการสัมภาษณ์ประกอบด้วย โดยให้ผู้บริหารที่เป็นหน่วยสัมภาษณ์ ตอบแบบเสรีในแต่ละประเด็น

1. การใช้กลยุทธ์ของธุรกิจ
2. การถือครองหุ้นของผู้บริหาร
3. จำนวนผู้บริหาร
4. ผู้บริหารสตรี
5. เงินทุนจดทะเบียนของธุรกิจ

ภายหลังการสัมภาษณ์จะนำข้อมูลแต่ละรายมาสรุปสาระและเขียนรายงานผล ในบทที่ 4

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงปริมาณ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วย

1. สถิติภาคพรรณนา ประกอบด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม มัธยฐาน ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความผันแปรของตัวแปรของแต่ละบริษัท
2. สถิติภาคอนุมาน ประกอบด้วย

2.1 การวิเคราะห์หาปัจจัยร่วม (factor analysis) เพื่อขจัดเรื่องความสัมพันธ์ร่วม (multi-collinearity) ในส่วนของตัวแปรทางการเงินเช่น กำไรสุทธิ สินทรัพย์รวม และหนี้สินรวม ซึ่งอาจจะมีความสัมพันธ์กันเอง

2.2 การใช้สมการถดถอยแบบพหุ กับข้อมูลแบบพาเนลในการทดสอบอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ซึ่งต้องมีรายละเอียดในการวิเคราะห์ดังองค์ประกอบต่อไปนี้

2.2.1 การทดสอบเรื่อง Autocorrelation เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรเดียวกันในอนุกรมเวลา ตัวอย่างเช่น หนี้สิน ในปีที่ t แล้วจะส่งผลกระทบต่อค่า หนี้สิน ในปีที่ $t + 1$ โดยใช้ Durbin Watson ในการทดสอบ

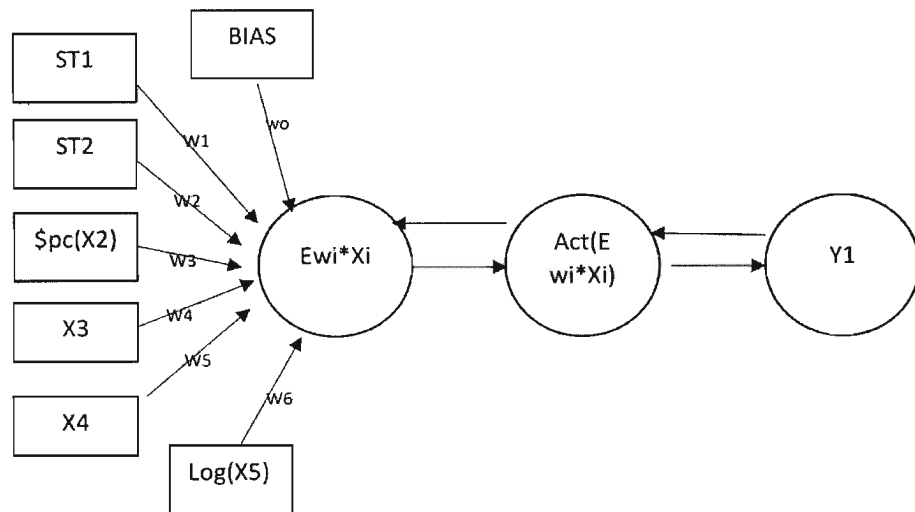
2.2.2 การใช้สมการถดถอยแบบพหุที่เกี่ยวข้องกับเวลาในรูปแบบทั่วไป ดังนี้

$$Y_{it} = \beta_0 + \beta_1 X_{1t} + \beta_2 X_{2t} + \beta_3 X_{3t} + \beta_4 X_{4t} + \beta_5 X_{5t} + e_{it}$$

หลักการวิเคราะห์ จะมีการปรับตัวแปรให้เหมาะสมเช่นการสร้าง dummy variable การแปลงตัวแปร (transformation) รวมทั้งการเพิ่ม lag term เพื่อปรับตัวแบบให้เหมาะสม

2.2.3 เนื่องจากข้อมูลเป็น พาเนล จึงทำให้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุแบบ Pooled Ordinary Least Square ไม่เหมาะสมในการวิเคราะห์ เพราะไม่สามารถวิเคราะห์ผลกระทบที่ไม่สามารถสังเกตได้ ซึ่งมีผลกระทบต่อผลประกอบการที่เป็นตัวแปรตาม ทำให้ได้ค่าประมาณที่มีความลำเอียง (biased) การวิเคราะห์ (Wooldridge, 2016) ครั้งนี้จึงวิเคราะห์ในรูปแบบ Fixed Effect และ Random Effect Regression โดยใช้รูปแบบจำลองแบบ Fixed Effect Regression

2.4 ใช้เทคนิคการพยากรณ์ด้วยเครือข่ายประสาทเทียมแบบย้อนรอย (backward propagation neural network: NN) เนื่องจากมีความผันผวนจากเวลา โดยมีโครงสร้าง โดยมี 3 เลเยอร์คือ Input Layer, Hidden Layer และ Output Layer จำนวน 40 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559

ภาพ 8 รูปแบบของเครือข่ายประสาทเทียมแบบย้อนรอย

วิธีการพยากรณ์แบบ NN จัดเป็น Un-reasoning จึงอาศัยการทำงานแบบซ้ำ ๆ กับข้อมูลจนกว่าค่า MSE จะไม่สามารถลดลงได้อีกจะ ได้ค่า Estimator ผลการทดลองกับข้อมูลโดยใช้การแปลงตัวแปรเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอย

2.5 ใช้ GLM (generalize linear model) ในการทดสอบโดยใช้ตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยตัวแบบด้วยเทคนิคในข้อ 2.3 เป็นเครื่องมือแนวทาง เพื่อทดสอบยืนยันเปรียบเทียบวิธีการวิเคราะห์ทั้ง 3 แบบ (2.3-2.5)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ” มีตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

X1t: กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) ในปีที่ t โดยใช้ตัวแปรหุ่น
(COST (0,1), DIFF(0,1), FOC(0,1))

X2t: สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO ownership) ในปีที่ t

X3t: จำนวนผู้บริหาร (executives) ในปีที่ t

X4t: จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) ในปีที่ t

X5t: เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ในปีที่ t

X6t: ราคาหุ้น (market price) ในปีที่ t

X7t: กำไรสุทธิ ในปีที่ t

X8t: สินทรัพย์รวม ในปีที่ t

X9t: หนี้สินรวมในปีที่ t

X6t: มูลค่าหุ้นในตลาด (market value) ในปีที่ t

ตัวแปรที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการศึกษาคือ

$Y1t$ = เกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของข้อมูล อันประกอบด้วย X7t : กำไรสุทธิ X8t :สินทรัพย์รวม และ X9t : หนี้สินรวม

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1

สถิติภาคพรรณนา

สถิติส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหาร (shareholder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) ของแต่ละบริษัท

ตาราง 6

สถิติของบริษัท POLAR

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	12.88	24.36	3.38	12.82	12.82	7.38
จำนวนผู้บริหาร	8.70	12.00	6.00	8.50	12.00	2.54
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.90	3.00	0.00	2.00	2.00	0.88
เงินทุนจดทะเบียน	208,328.41	995,806.61	780.00	3,340.00	1,015.00	415,432.67
มูลค่าหุ้นในตลาด	4.23	23.63	0.06	0.29	#N/A	8.56
กำไรสุทธิ	-38.35	255.66	-520.42	-19.49	#N/A	223.32
สินทรัพย์รวม	2,793.19	6,472.37	742.00	2,290.92	6,472.37	2,125.91
หนี้สินรวม	989.51	1,882.21	3,77.63	868.57	967.92	585.26

ในรอบ 10 ปี บริษัท POLAR มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี ร้อยละ 12.88 มีจำนวนสูงสุดคือร้อยละ 24.36 โดยต่ำสุดคือร้อยละ 3.38 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.38 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนในปีต้น ๆ มีจำนวน 1,015 ล้านบาท และเพิ่มขึ้นมาสูงสุดคือ 995,806.61 ล้านบาท ในปีพ.ศ. 2559 มูลค่าหุ้นในตลาด เฉลี่ยต่อปี 4.23 บาท

สูงสุดคือ 23.63 บาทและต่ำสุดคือ 0.06 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.56 บาท
 กำไรสุทธิ โดยเฉลี่ยคือขาดทุน -38.35 ล้านบาทต่อปี โดยมีค่ากำไรสูงสุด คือ 255.66
 ล้านบาท และขาดทุนมากที่สุดคือ -520.42 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 223.32
 ล้านบาท สินทรัพย์รวม เฉลี่ยต่อปี 2,793.19 ล้านบาท สูงสุดคือ 6,472.37 ล้านบาท และ
 ต่ำสุดคือ 742 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,125.91 ล้านบาท ในส่วนของ
 หนี้สิน โดยเฉลี่ยต่อปี คือ 989.51 ล้านบาท โดยมีค่าหนี้สินสูงสุดคือ 1,882.21 ล้านบาท
 และหนี้สินต่ำสุด คือ 377.63 ล้านบาทและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 2,125.91
 ล้านบาท

ตาราง 7

สถิติของบริษัท KC

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	23.71	38.90	17.12	20.77	20.77	7.29
จำนวนผู้บริหาร	6.20	7.00	5.00	7.00	7.00	1.03
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.20	3.00	1.00	2.00	2.00	0.79
เงินทุนจดทะเบียน	1,100.00	1,100.00	1,100.00	1,100.00	1,100.00	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.22	3.39	0.75	0.92	#N/A	0.80
กำไรสุทธิ	-18.72	88.11	-411.73	17.35	#N/A	143.43
สินทรัพย์รวม	2,511.56	2,974.03	1,544.93	579.59	#N/A	158.05
หนี้สินรวม	1,220.59	1,580.50	644.40	1239.19	#N/A	263.06

จากตาราง 7 ในรอบ 10 ปี บริษัท KC มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร
 ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 23.71จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 38.90 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 17.12
 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.29 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็น

ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเท่าเดิม 1,100.00 ล้านบาท ในปีเริ่มต้นไม่มีการเพิ่ม มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.22 บาท สูงสุด 3.39 บาท ต่ำสุด 0.75 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปีขาดทุน -18.72 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 88.11 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -411.73 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 143.43 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 2,511.56 ล้านบาท สูงสุด 2,974.03 ล้านบาท ต่ำสุด 1,544.93 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 158.05 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 20.40 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 1,580.50 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 644.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 263.06 ล้านบาท

ตาราง 8

สถิติของบริษัท GREEN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	20.42	35.43	6.55	18.61	#N/A	9.95
จำนวนผู้บริหาร	5.80	8.00	5.00	5.50	5.00	1.03
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.90	2.00	1.00	2.00	2.00	0.32
เงินทุนจดทะเบียน	684.95	1,275.00	250.00	375.00	375.00	458.39
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.74	3.37	0.72	1.57	#N/A	0.98
กำไรสุทธิ	-68.89	8.56	-182.51	-71.55	#N/A	63.05
สินทรัพย์รวม	539.25	761.84	303.72	579.59	#N/A	158.05
หนี้สินรวม	20.40	66.08	4.93	12.63	#N/A	17.93

จากตาราง 8 ในรอบ 10 ปี บริษัท GREEN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.42 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 35.43 ต่ำสุดคิดเป็น

ร้อยละ 6.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.95 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 684.95 ล้านบาท สูงสุด 1,275.00 ล้านบาท ต่ำสุด 1,275.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 458.39 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.74 บาท สูงสุด 3.37 บาท ต่ำสุด 0.72 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.98 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปีขาดทุน -68.89 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 8.56 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -182.51 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 63.05 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 539.25 ล้านบาท สูงสุด 761.84 ล้านบาท ต่ำสุด 303.72 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 158.05 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวม โดยเฉลี่ยต่อปี 20.40 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 66.08 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 4.93 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 17.93 ล้านบาท

ตาราง 9

สถิติของบริษัท CGD

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	16.75	24.36	9.85	18.07	9.85	3.79
จำนวนผู้บริหาร	6.10	9.00	5.00	5.50	5.00	1.45
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.30	4.00	0.00	3.00	3.00	1.25
เงินทุนจดทะเบียน	6,202.50	1,0814.95	650.00	7,557.76	7,557.80	3,980.48
มูลค่าหุ้นในตลาด	0.84	1.50	0.41	0.76	#N/A	0.40
กำไรสุทธิ	-152.18	255.66	-479.80	-97.78	#N/A	160.19
สินทรัพย์รวม	3,947.97	1,2667.20	343.77	790.35	#N/A	4,713.95
หนี้สินรวม	1,585.13	6,694.20	111.80	278.65	#N/A	2,284.25

จากตาราง 9 ในรอบ 10 ปี บริษัท CGD มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาคต่อปี คิดเป็นร้อยละ 16.75 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 24.36 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 9.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.79 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 6,202.50 ล้านบาท สูงสุด 10,814.95 ล้านบาท ต่ำสุด 650.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,980.48 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 0.84 บาท สูงสุด 1.50 บาท ต่ำสุด 0.41 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปีขาดทุน -152.18 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 255.66 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -479.80 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 160.19 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 3,947.97 ล้านบาท สูงสุด 1,2667.20 ล้านบาท ต่ำสุด 343.77 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,713.95 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,585.13 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 6,694.20 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 111.80 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 2,284.25 ล้านบาท

ตาราง 10

สถิติของบริษัท MK

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	23.30	26.44	12.01	26.13	26.13	5.96
จำนวนผู้บริหาร	12.00	12.00	12.00	12.00	12.00	0.00
จำนวนผู้บริหารสตรี	3.60	5.00	3.00	3.50	3.00	0.70
เงินทุนจดทะเบียน	890.61	992.01	861.32	867.62	867.62	53.52
มูลค่าหุ้นในตลาด	3.20	4.95	1.90	2.93	#N/A	1.01
กำไรสุทธิ	417.70	628.37	234.02	416.41	#N/A	128.17
สินทรัพย์รวม	7,914.37	1,3507.82	5,986.96	6,934.12	#N/A	2,544.45
หนี้สินรวม	2,657.67	6,814.40	1,366.89	1,881.66	#N/A	1,805.18

จากตาราง 10 ในรอบ 10 ปี บริษัท MK มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 23.30 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 26.44 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.96 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 12 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 4 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 890.61 ล้านบาท สูงสุด 992.01 ล้านบาท ต่ำสุด 861.32 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 53.52 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 3.20 บาท สูงสุด 4.95 บาท ต่ำสุด 1.90 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.01 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 417.70 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 628.37 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 234.02 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 128.17 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 7,914.37 ล้านบาท สูงสุด 13,507.82 ล้านบาท ต่ำสุด 5,986.96 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,544.45 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,657.67 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 6,814.40 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 1,366.89 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,805.18 ล้านบาท

ตาราง 11

สถิติของบริษัท S

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	35.39	51.67	12.82	40.06	12.82	14.07
จำนวนผู้บริหาร	8.60	10.00	6.00	8.50	10.00	1.43
จำนวนผู้บริหารสตรี	3.70	6.00	0.00	4.50	6.00	2.67
เงินทุนจดทะเบียน	2,408.36	8,973.00	400.00	450.00	400.00	3,334.48
มูลค่าหุ้นในตลาด	4.22	7.06	1.39	4.21	#N/A	2.00
กำไรสุทธิ	13.54	174.92	-249.60	38.20	#N/A	149.76
สินทรัพย์รวม	7,418.07	30,592.00	820.95	1,378.85	#N/A	11,213.08
หนี้สินรวม	3,678.93	15,096.00	295.74	737.31	#N/A	5,693.24

จากตาราง 11 ในรอบ 10 ปี บริษัท S มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 35.39 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 51.67 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.07 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 4 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,408.36 ล้านบาท สูงสุด 8,973.00 ล้านบาท ต่ำสุด 400.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,334.48 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 4.22 บาท สูงสุด 7.06 บาท ต่ำสุด 1.39 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.00 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 13.54 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 174.92 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -249.60 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 149.76 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 7,418.07 ล้านบาท สูงสุด 30,592.00 ล้านบาท ต่ำสุด 820.95 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11,213.08 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 3,678.93 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 15,096.00 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 295.74 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 5,693.24 ล้านบาท

ตาราง 12

สถิติของบริษัท GOLD

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฌิม	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท GOLD						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	41.39	58.98	24.90	38.75	#N/A	13.12
จำนวนผู้บริหาร	6.60	9.00	5.00	6.00	5.00	1.58
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.00	3.00	0.00	0.50	0.00	1.15
เงินทุนจดทะเบียน	11,595.52	16,382.13	7,087.82	11,037.67	7,087.82	4,391.23
มูลค่าหุ้นในตลาด	6.03	9.63	2.59	6.29	#N/A	2.25
กำไรสุทธิ	31.98	1036.69	-667.09	-269.52	#N/A	615.71
สินทรัพย์รวม	15,510.20	28,823.65	10,588.21	12,631.24	#N/A	6,258.08
หนี้สินรวม	8,309.77	15,009.81	4,739.06	6,036.18	#N/A	4,222.16

จากตาราง 12 ในรอบ 10 ปี บริษัท GOLD มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 41.39 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 58.98 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 24.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.12 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 7 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 11,595.52 ล้านบาท สูงสุด 16,382.13 ล้านบาท ต่ำสุด 7,087.82 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,391.23 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 6.03 บาท สูงสุด 9.63 บาท ต่ำสุด 2.59 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.25 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 31.98 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 1,036.69 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -667.09 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 615.71 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 15,510.20 ล้านบาท สูงสุด 28,823.65 ล้านบาท ต่ำสุด 10,588.21 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6,258.08 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 8,309.77 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 15,009.81 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 4,739.06 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 4,222.16 ล้านบาท

ตาราง 13

สถิติของบริษัท EVER

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท EVER						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	13.60	20.20	4.98	14.64	#N/A	4.87
จำนวนผู้บริหาร	4.20	7.00	2.00	3.00	3.00	2.25
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.80	3.00	0.00	2.00	3.00	1.23
เงินทุนจดทะเบียน	1,792.02	4,844.98	300.00	764.99	611.99	1,665.75
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.11	2.03	0.61	0.81	#N/A	0.57
กำไรสุทธิ	-34.64	139.51	-198.92	-28.61	#N/A	87.11
สินทรัพย์รวม	2,070.33	5,365.64	607.84	1,159.08	#N/A	1,691.48
หนี้สินรวม	887.60	2,440.92	201.58	599.21	#N/A	723.98

จากตาราง 13 ในรอบ 10 ปี บริษัท EVER มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 13.60 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 20.20 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 4.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.87 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 4 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,792.02 ล้านบาท สูงสุด 4,844.98 ล้านบาท ต่ำสุด 300.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,665.75 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.11 บาท สูงสุด 2.03 บาท ต่ำสุด 0.61 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -34.64 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 139.51 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -198.92 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 87.11 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 2,070.33 ล้านบาท สูงสุด 5,365.64 ล้านบาท ต่ำสุด 607.84 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,691.48 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 887.60 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 2,440.92 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 201.58 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 723.98 ล้านบาท

ตาราง 14

สถิติของบริษัท GLAND

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท GLAND						
ปีที่ดำเนินงาน 2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	58.38	73.73	51.19	55.83	#N/A	8.54
จำนวนผู้บริหาร	9.80	14.00	7.00	9.50	10.00	2.57
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.30	2.00	1.00	1.00	1.00	0.48
เงินทุนจดทะเบียน	4,563.32	6,535.48	1,312.30	5,129.19	1,312.30	1,910.30
มูลค่าหุ้นในตลาด	4.25	6.67	2.69	3.63	#N/A	1.47
กำไรสุทธิ	500.13	1916.44	-86.25	110.31	#N/A	687.56
สินทรัพย์รวม	1,2904.63	2,6397.86	1,904.93	12,072.67	#N/A	8,596.10
หนี้สินรวม	6,305.48	15,075.82	133.23	5,569.53	#N/A	5,330.63

จากตาราง 14 ในรอบ 10 ปี บริษัท GLAND มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 58.38 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 73.73 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 51.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.54 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 10 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 4,563.32 ล้านบาท สูงสุด 6,535.48 ล้านบาท ต่ำสุด 1312.30 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,910.30 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 4.25 บาท สูงสุด 6.67 บาท ต่ำสุด 2.69 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.47 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 500.13 ล้านบาท โดยมีกำไรสูงสุด 1,916.44 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -86.25 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 687.56 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 12,904.63 ล้านบาท สูงสุด 26,397.86 ล้านบาท ต่ำสุด 1,904.93 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,596.10 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 6,305.48 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 15,075.82 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 133.23 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 5,330.63 ล้านบาท

ตาราง 15

สถิติของบริษัท AMAN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท AMAN						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	56.11	59.17	53.14	55.13	#N/A	2.44
จำนวนผู้บริหาร	8.20	12.00	4.00	8.00	#N/A	3.03
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.20	2.00	1.00	1.00	1.00	0.45
เงินทุนจดทะเบียน	333.30	333.30	333.30	333.30	333.30	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	3.56	4.26	2.81	3.76	#N/A	0.59
กำไรสุทธิ	906.67	1501.44	-287.45	1206.64	#N/A	713.15
สินทรัพย์รวม	16,950.03	25,365.91	9,343.59	17,088.29	#N/A	6,345.52
หนี้สินรวม	9,511.45	14,611.57	4,423.94	10,175.18	#N/A	4,055.05

จากตาราง 15 ในรอบ 10 ปี บริษัท AMAN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 56.11 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 59.17 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 53.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.44 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 8 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 333.30 ล้านบาททุกปี มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 3.56 บาท สูงสุด 4.26 บาท ต่ำสุด 2.81 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 906.67 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 15,01.44 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -287.45 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 713.15 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 9,511.45 ล้านบาท สูงสุด 25,365.91 ล้านบาท ต่ำสุด 9,343.59 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6,345.52 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 9,511.45 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 14,611.57 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 4,423.94 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 4,055.05 ล้านบาท

ตาราง 16

สถิติของบริษัท ESTAR

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท ESTAR						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	50.50	69.10	43.65	46.58	43.65	10.16
จำนวนผู้บริหาร	9.70	11.00	8.00	10.00	10.00	0.82
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.80	4.00	1.00	1.00	1.00	1.14
เงินทุนจดทะเบียน	7,950.37	10,818.49	5,022.25	7,995.37	10,818.49	3,023.76
มูลค่าหุ้นในตลาด	0.61	0.89	0.35	0.60	#N/A	0.23
กำไรสุทธิ	76.62	278.58	-153.81	117.41	#N/A	139.31
สินทรัพย์รวม	5,159.83	6,794.11	4,259.33	4,797.40	#N/A	944.11
หนี้สินรวม	809.88	2,124.91	103.61	576.09	#N/A	732.72

จากตาราง 16 ในรอบ 10 ปี บริษัท ESTAR มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 50.50 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 69.10 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 43.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.16 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 10 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 7,950.37 ล้านบาท สูงสุด 10,818.49 ล้านบาท ต่ำสุด 5,022.25 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,023.76 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 0.61 บาท สูงสุด 0.89 บาท ต่ำสุด 0.35 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 76.62 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 278.58 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -153.81 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 139.31 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 5,159.83 ล้านบาท สูงสุด 6,794.11 ล้านบาท ต่ำสุด 4,259.33 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 944.11 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 809.88 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 2,124.91 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 103.61 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 732.72 ล้านบาท

ตาราง 17

สถิติของบริษัท LH

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท LH						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	23.45	24.43	20.90	23.76	23.76	1.10
จำนวนผู้บริหาร	9.70	18.00	7.00	7.00	7.00	4.32
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เงินทุนจดทะเบียน	10,857.32	12,031.11	10,354.27	10,354.27	10,354.27	809.99
มูลค่าหุ้นในตลาด	7.75	11.06	4.90	7.48	#N/A	1.94
กำไรสุทธิ	5,715.01	8,617.97	3,158.94	5,622.15	#N/A	2,089.52
สินทรัพย์รวม	67,549.26	101,505.54	41,746.01	62,617.02	#N/A	21,947.04
หนี้สินรวม	33,182.07	53,553.99	16,509.01	31,399.14	#N/A	13,352.94

จากตาราง 17 ในรอบ 10 ปี บริษัท LH มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 23.45 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 24.43 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 20.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 10 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรี เฉลี่ย 0 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 10,857.32 ล้านบาท สูงสุด 12,031.11 ล้านบาท ต่ำสุด 10,354.27 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 809.99 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 7.75 บาท สูงสุด 11.06 บาท ต่ำสุด 4.90 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.94 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 5,715.01 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 8,617.97 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 3,158.94 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,089.52 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 67,549.26 ล้านบาท สูงสุด 101,505.54 ล้านบาท ต่ำสุด 41,746.01 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21,947.04 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 33,182.07 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 53,553.99 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 16,509.01 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 13,352.94 ล้านบาท

ตาราง 18

สถิติของบริษัท PREECHA

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PREECHA						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	42.89	75.46	12.82	42.10	29.33	18.38
จำนวนผู้บริหาร	4.30	6.00	3.00	4.50	5.00	1.06
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.30	1.00	0.00	0.00	0.00	0.48
เงินทุนจดทะเบียน	436.80	1,344.00	336.00	336.00	336.00	318.76
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.61	2.88	0.84	1.36	#N/A	0.63
กำไรสุทธิ	28.58	241.95	-83.90	10.83	#N/A	87.74
สินทรัพย์รวม	945.43	1,492.97	620.66	860.85	#N/A	284.58
หนี้สินรวม	458.17	1,086.63	92.27	285.63	#N/A	350.11

จากตาราง 18 ในรอบ 10 ปี บริษัท PREECHA มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้น โดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 42.89 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75.46 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18.38 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 4 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 0 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 436.80 ล้านบาท สูงสุด 1,344.00 ล้านบาท ต่ำสุด 336.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 318.76 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.61 บาท สูงสุด 2.88 บาท ต่ำสุด 0.84 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.63 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 28.58 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 241.95 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -83.90 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 87.74 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 945.43 ล้านบาท สูงสุด 1,492.97 ล้านบาท ต่ำสุด 620.66 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 284.58 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 458.17 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 1,086.63 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 92.27 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 350.11 ล้านบาท

ตาราง 19

สถิติของบริษัท CI

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฌิมฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท CI						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	27.68	29.38	12.82	29.33	29.33	5.22
จำนวนผู้บริหาร	4.70	5.00	4.00	5.00	5.00	0.48
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.40	3.00	1.00	3.00	3.00	0.97
เงินทุนจดทะเบียน	655.20	792.00	600.00	600.00	600.00	74.23
มูลค่าหุ้นในตลาด	3.79	7.73	1.95	3.40	#N/A	1.81
กำไรสุทธิ	154.42	397.05	-7.54	135.60	#N/A	147.37
สินทรัพย์รวม	4,426.05	7,328.28	2,690.66	3,911.59	#N/A	1,509.10
หนี้สินรวม	2,940.14	5,039.76	1,639.98	2,435.08	#N/A	1,130.33

จากตาราง 19 ในรอบ 10 ปี บริษัท CI มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.68 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 29.38 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.22 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 655.20 ล้านบาท สูงสุด 792.00 ล้านบาท ต่ำสุด 600.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 74.23 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 3.79 บาท สูงสุด 7.73 บาท ต่ำสุด 1.95 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.81 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 154.42 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 397.05 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -7.54 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 147.37 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 4,426.05 ล้านบาท สูงสุด 7,328.28 ล้านบาท ต่ำสุด 2,690.66 ล้านบาท และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,509.10 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2940.14 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 5,039.76 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 1,639.98 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,130.33 ล้านบาท

ตาราง 20

สถิติของบริษัท J

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท J						
ปีที่ดำเนินงาน						
2558-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	67.50	67.50	67.50	67.50	67.50	0.00
จำนวนผู้บริหาร	9.00	9.00	9.00	9.00	9.00	0.00
จำนวนผู้บริหารสตรี	4.50	5.00	4.00	4.50	#N/A	0.71
เงินทุนจดทะเบียน	370.39	370.39	370.39	370.39	370.39	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.83	2.90	2.76	2.83	#N/A	0.10
กำไรสุทธิ	32.08	58.15	6.00	32.08	#N/A	36.88
สินทรัพย์รวม	1,857.29	2,265.00	1,449.57	1,857.29	#N/A	576.60
หนี้สินรวม	1,121.40	1,539.00	703.80	1,121.40	#N/A	590.58

จากตาราง 20 บริษัทเพ่งดำเนินงานในการจดทะเบียนเพียง 2 ปี บริษัท J มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 67.50 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 67.50 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 67.50 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 5 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 370.39 ล้านบาท สูงสุด 370.39 ล้านบาท ต่ำสุด 370.39 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.83 บาท สูงสุด 2.90 บาท ต่ำสุด 2.76 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.10 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 32.08 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 58.15 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 6.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 36.88 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 1,857.29 ล้านบาท สูงสุด 2,265.00 ล้านบาท ต่ำสุด 1,449.57 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 576.60 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,121.40 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 1,539.00 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 703.80 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 590.58 ล้านบาท

ตาราง 21

สถิติของบริษัท PRIN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PRIN						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร	47.38	75.08	23.24	41.21	24.55	20.48
จำนวนผู้บริหาร	5.40	7.00	4.00	5.00	5.00	1.07
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.90	2.00	0.00	1.00	1.00	0.57
เงินทุนจดทะเบียน	1,227.47	1,340.00	1,005.00	1,248.03	1,276.04	103.82
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.86	3.25	1.37	1.75	#N/A	0.55
กำไรสุทธิ	254.73	563.98	66.40	209.47	#N/A	172.91
สินทรัพย์รวม	7,698.77	10,434.76	5,567.52	7,168.66	#N/A	1,772.55
หนี้สินรวม	4,302.67	6,545.25	2,185.99	4,118.42	#N/A	1,404.39

จากตาราง 21 ในรอบ 10 ปี บริษัท PRIN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 47.38 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75.08 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 23.24 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.48 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,227.47 ล้านบาท สูงสุด 1,340.00 ล้านบาท ต่ำสุด 1,005.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 103.82 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.86 บาท สูงสุด 3.25 บาท ต่ำสุด 1.37 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 254.73 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 563.98 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 66.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 172.91 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 7,698.77 ล้านบาท สูงสุด 10,434.76 ล้านบาท ต่ำสุด 5,567.52 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1772.55 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 4,302.67 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 6,545.25 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 2,185.99 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,404.39 ล้านบาท

ตาราง 22

สถิติของบริษัท PSH

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PSH						
ปีที่ดำเนินงาน						
2558-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	75.46	75.46	75.46	75.46	75.46	0.00
จำนวนผู้บริหาร	5.00	5.00	5.00	5.00	#N/A	#NA
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.00	0.00	0.00	0.00	#N/A	#NA
เงินทุนจดทะเบียน	2,279.00	2,285.00	2,273.00	2,279.00	#N/A	8.49
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.34	1.34	1.34	1.34	1.34	0.00
กำไรสุทธิ	6,869.50	7,670.00	6,069.00	6,869.50	#N/A	1,132.08
สินทรัพย์รวม	65,826.50	66,344.00	65,309.00	65,826.50	#N/A	731.86
หนี้สินรวม	30,635.50	31,091.00	30,180.00	30,635.50	#N/A	644.17

จากตาราง 22 บริษัทเพิ่งจดทะเบียนมาเพียง 2 ปี บริษัท PSH มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 75.46 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 75.46 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 75.46 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน ผู้บริหารสตรีไม่มีเงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,279.00 ล้านบาท สูงสุด 2,285.00 ล้านบาท ต่ำสุด 2,273.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.49 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.34 บาท สูงสุด 1.34 บาท ต่ำสุด 1.34 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 6,869.50 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 7,670.00 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 6,069.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,132.08 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 6,5826.50 ล้านบาท สูงสุด 66,344.00 ล้านบาท ต่ำสุด 65,309.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 731.86 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 30,635.50 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 31,091.00 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 30,180.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 644.17 ล้านบาท

ตาราง 23

สถิติของบริษัท JCK

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท JCK						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	29.39	45.58	19.14	24.76	24.76	10.22
จำนวนผู้บริหาร	3.10	4.00	2.00	3.00	3.00	0.74
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เงินทุนจดทะเบียน	1,204.51	2,096.34	760.00	869.44	760.00	554.13
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.99	10.04	0.74	1.76	#N/A	3.05
กำไรสุทธิ	12.74	525.16	-318.34	32.28	#N/A	242.31
สินทรัพย์รวม	5,034.26	9,680.55	1,489.40	3,333.39	#N/A	3,201.83
หนี้สินรวม	3,607.59	7,755.84	616.50	2,013.27	#N/A	2,730.83

จากตาราง 23 ในรอบ 10 ปี บริษัท JCK มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 29.39 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 45.58 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 19.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.22 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 3 คน ผู้บริหารสตรีไม่มี เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,204.51 ล้านบาท สูงสุด 2,096.34 ล้านบาท ต่ำสุด 760.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 554.13 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.99 บาท สูงสุด 10.04 บาท ต่ำสุด 0.74 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.05 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 12.74 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 525.16 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -318.34 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 242.31 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 5,034.26 ล้านบาท สูงสุด 9,680.55 ล้านบาท ต่ำสุด 616.50 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,201.83 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวม โดยเฉลี่ยต่อปี 3,607.59 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 7,755.84 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 616.50 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 2,730.83 ล้านบาท

ตาราง 24

สถิติของบริษัท PRINC

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PRINC						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	54.54	71.64	46.63	47.91	46.63	10.56
จำนวนผู้บริหาร	7.10	9.00	6.00	7.00	6.00	1.10
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.40	5.00	1.00	2.00	2.00	1.17
เงินทุนจดทะเบียน	846.31	1,400.70	607.00	610.00	610.00	382.57
มูลค่าหุ้นในตลาด	3.70	14.27	1.30	2.93	#N/A	3.85
กำไรสุทธิ	-0.96	347.58	-207.23	-14.70	#N/A	145.72
สินทรัพย์รวม	3,003.40	8,482.38	1,932.00	2,133.57	#N/A	2,001.69
หนี้สินรวม	978.17	2,222.66	51.27	933.00	#N/A	821.90

จากตาราง 24 ในรอบ 10 ปี บริษัท PRINC มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 54.54 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 71.64 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 46.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.56 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 7 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 846.31 ล้านบาท สูงสุด 1400.70 ล้านบาท ต่ำสุด 607.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 382.57 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 3.70 บาท สูงสุด 14.27 บาท ต่ำสุด 1.30 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.85 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -0.96 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 347.58 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -207.23 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 145.72 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 3,003.40 ล้านบาท สูงสุด 8,482.38 ล้านบาท ต่ำสุด 1,932.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,001.69 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 978.17 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 2,222.66 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 51.27 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 821.90 ล้านบาท

ตาราง 25

สถิติของบริษัท KWG

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท KWG						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	45.45	45.45	45.45	45.45	45.45	0.00
จำนวนผู้บริหาร	6.20	12.00	3.00	5.00	9.00	3.29
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.80	3.00	0.00	0.50	0.00	1.03
เงินทุนจดทะเบียน	2,200.00	2,200.00	2,200.00	2,200.00	2,200.00	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.03	3.03	1.02	1.82	#N/A	0.69
กำไรสุทธิ	-72.91	125.80	-167.80	-78.05	#N/A	81.05
สินทรัพย์รวม	1,702.44	2,429.40	1,312.50	1,704.65	#N/A	315.60
หนี้สินรวม	1,396.01	2,221.90	1,090.50	1,228.45	#N/A	348.77

จากตาราง 25 ในรอบ 10 ปี บริษัท KWG มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 45.45 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 45.45 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 45.45 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0 (การถือหุ้นเท่าเดิมทุกปี) จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,200.00 ล้านบาท สูงสุด 2,200.00 ล้านบาท ต่ำสุด 2,200.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.03 บาท สูงสุด 3.03 บาท ต่ำสุด 1.02 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -72.91 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 125.80 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -167.80 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 81.05 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 1,702.44 ล้านบาท สูงสุด 2,429.40 ล้านบาท ต่ำสุด 1,312.50 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 315.60 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,396.01 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 2,221.90 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 1,090.50 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 348.77 ล้านบาท

ตาราง 26

สถิติของบริษัท SPALI

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท SPALI						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	27.58	29.35	24.89	28.19	28.19	1.48
จำนวนผู้บริหาร	6.00	10.00	3.00	4.00	4.00	3.06
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.80	3.00	1.00	1.00	1.00	1.03
เงินทุนจดทะเบียน	1,770.00	1,770.00	1,770.00	1,770.00	1,770.00	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	13.04	22.12	2.90	14.56	#N/A	7.69
กำไรสุทธิ	2,961.42	4,985.04	854.27	2,747.03	#N/A	1,398.76
สินทรัพย์รวม	26,446.48	51,679.59	10,732.24	22,073.89	#N/A	13,711.73
หนี้สินรวม	14,126.91	28,067.56	5,739.82	10,063.83	#N/A	8,211.15

จากตาราง 26 ในรอบ 10 ปี บริษัท SPALI มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.58 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 29.35 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 24.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.48 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,770.00 ล้านบาททุกปี มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 13.04 บาท สูงสุด 22.12 บาท ต่ำสุด 2.90 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.69 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 2,961.42 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 4,985.04 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 854.27 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,398.76 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 26,446.48 ล้านบาท สูงสุด 51,679.59 ล้านบาท ต่ำสุด 10,732.24 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13,711.73 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 14,126.91 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 28,067.56 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 5,739.82 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 8,211.15 ล้านบาท

ตาราง 27

สถิติของบริษัท MID

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท MID						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	32.36	36.48	14.53	36.04	36.26	8.02
จำนวนผู้บริหาร	6.30	7.00	6.00	6.00	6.00	0.48
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.20	3.00	2.00	2.00	2.00	0.42
เงินทุนจดทะเบียน	945.00	1050.00	700.00	1,050.00	1,050.00	169.07
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.87	4.66	2.00	2.81	#N/A	0.76
กำไรสุทธิ	247.90	663.98	-118.14	234.60	#N/A	242.49
สินทรัพย์รวม	10,729.56	15,894.83	5,327.06	9,361.37	#N/A	3,678.75
หนี้สินรวม	8,092.14	12,190.92	3,280.66	7,227.54	#N/A	3,175.95

จากตาราง 27 ในรอบ 10 ปี บริษัท MID มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.36 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 36.48 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 14.53 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.02 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 945.00 ล้านบาท สูงสุด 1,050.00 ล้านบาท ต่ำสุด 700.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 169.07 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.87 บาท สูงสุด 4.66 บาท ต่ำสุด 2.00 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 247.90 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 663.98 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -118.14 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 242.49 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 10,729.56 ล้านบาท สูงสุด 15,894.83 ล้านบาท ต่ำสุด 5,327.06 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,678.75 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 8,092.14 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 12,190.92 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 3,280.66 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 3,175.95 ล้านบาท

ตาราง 28

สถิติของบริษัท SIRI

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท SIRI						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	12.65	21.67	6.29	13.23	#N/A	5.51
จำนวนผู้บริหาร	18.90	26.00	6.00	23.50	24.00	8.74
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.15	9.00	0.00	2.00	1.00	1.66
เงินทุนจดทะเบียน	16,373.78	19,823.63	11,641.59	17,614.84	11,641.59	3,535.64
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.99	5.24	1.67	2.94	#N/A	1.14
กำไรสุทธิ	2,085.56	3,506.00	342.96	1,972.50	#N/A	1,223.98
สินทรัพย์รวม	44,342.92	73,147.00	13,498.67	41,172.00	#N/A	23,317.57
หนี้สินรวม	28,453.34	48,331.00	5,550.28	28,065.00	#N/A	15,839.86

จากตาราง 28 ในรอบ 10 ปี บริษัท SIRI มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 12.65 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 21.67 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 6.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.51 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 19 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 16,373.78 ล้านบาท สูงสุด 19,823.63 ล้านบาท ต่ำสุด 11,641.59 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,535.64 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.99 บาท สูงสุด 5.24 บาท ต่ำสุด 1.67 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.14 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 2,085.56 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 3,506.00 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 342.96 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,223.98 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 44,342.92 ล้านบาท สูงสุด 73,147.00 ล้านบาท ต่ำสุด 13,498.67 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 23,317.57 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 28,453.34 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 48,331.00 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 5,550.28 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 15,839.86 ล้านบาท

ตาราง 29

สถิติของบริษัท QH

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท QH						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	24.68	24.98	22.58	24.86	24.86	0.74
จำนวนผู้บริหาร	8.30	9.00	8.00	8.00	8.00	0.48
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.30	3.00	1.00	1.00	1.00	0.67
เงินทุนจดทะเบียน	9,339.80	10,714.43	8,883.56	9,033.67	8,883.56	737.34
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.33	3.60	1.58	2.06	#N/A	0.71
กำไรสุทธิ	2,240.90	3,329.00	853.00	2,194.50	#N/A	937.35
สินทรัพย์รวม	38,730.50	53,014.00	23,858.00	39,765.50	#N/A	10,640.65
หนี้สินรวม	22,637.80	31,453.00	12,232.00	24,587.00	#N/A	7,028.90

จากตาราง 29 ในรอบ 10 ปี บริษัท QH มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 24.68 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 24.98 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 22.58 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 8 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 9,339.80 ล้านบาท สูงสุด 10,714.43 ล้านบาท ต่ำสุด 8,883.56 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 737.34 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.33 บาท สูงสุด 3.60 บาท ต่ำสุด 1.58 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.71 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 2,240.90 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 3,329.00 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 853.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 937.35 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 38,730.50 ล้านบาท สูงสุด 53,014.00 ล้านบาท ต่ำสุด 23,858.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10,640.65 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 22,637.80 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 31,453.00 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 12,232.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 7,028.90 ล้านบาท

ตาราง 30

สถิติของบริษัท RICHY

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท RICHY						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	10.69	31.36	4.70	9.06	7.91	7.61
จำนวนผู้บริหาร	3.50	6.00	2.00	3.50	4.00	1.35
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.30	2.00	1.00	1.00	1.00	0.48
เงินทุนจดทะเบียน	2,840.00	9,600.00	1,000.00	1,950.00	1,000.00	2,635.74
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.75	3.54	1.30	1.50	1.50	0.68
กำไรสุทธิ	-255.12	307.66	-1,200.99	-201.43	#N/A	401.85
สินทรัพย์รวม	3,374.99	4,286.02	2,075.13	3,483.27	#N/A	728.31
หนี้สินรวม	2,346.39	3,380.88	1,149.48	2,303.59	#N/A	736.67

จากตาราง 30 ในรอบ 10 ปี บริษัท RICHY มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 10.69 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 31.36 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 4.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.61 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 4 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,840.00 ล้านบาท สูงสุด 9,600.00 ล้านบาท ต่ำสุด 1,000.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,635.74 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.75 บาท สูงสุด 3.54 บาท ต่ำสุด 1.30 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -255.12 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 307.66 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -1,200.99 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 401.85 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 3,374.99 ล้านบาท สูงสุด 4,286.02 ล้านบาท ต่ำสุด 2,075.13 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 728.31 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,346.39 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 3,380.88 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 1,149.48 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 736.67 ล้านบาท

ตาราง 31

สถิติของบริษัท SC

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท SC						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	60.62	61.79	60.06	60.40	60.82	0.57
จำนวนผู้บริหาร	8.10	10.00	4.00	9.00	9.00	1.85
จำนวนผู้บริหารสตรี	3.40	4.00	1.00	4.00	4.00	1.07
เงินทุนจดทะเบียน	3,740.00	4,200.00	3,500.00	3,500.00	3,500.00	316.93
มูลค่าหุ้นในตลาด	9.37	17.33	3.22	9.38	#N/A	4.91
กำไรสุทธิ	1,188.97	1,968.21	632.48	1,094.82	#N/A	477.75
สินทรัพย์รวม	20,419.82	33,486.57	8,520.88	20,585.95	#N/A	9,478.46
หนี้สินรวม	10,791.11	17,732.42	3,379.37	10,856.99	17,732.42	6,263.73

จากตาราง 31 ในรอบ 10 ปี บริษัท SC มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 60.62 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 61.79 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 60.06 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.57 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 8 คน โดยเป็น ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 3 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 3,740.00 ล้านบาท สูงสุด 4,200.00 ล้านบาท ต่ำสุด 3,500.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 316.93 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 9.37 บาท สูงสุด 17.33 บาท ต่ำสุด 3.22 บาท และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.91 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 1,188.97 ล้านบาท โดยมีค่า กำไรสูงสุด 1,968.21 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 632.48 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบน- มาตรฐาน 477.75 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 20419.82 ล้านบาท สูงสุด 33,486.57 ล้านบาท ต่ำสุด 8,520.88 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9,478.46 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 10,791.11 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 17,732.42 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 3,379.37 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ย 6,263.73 ล้านบาท

ตาราง 32

สถิติของบริษัท SENA

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บริษัท SENA						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	28.17	33.40	14.60	31.30	31.30	7.18
จำนวนผู้บริหาร	4.50	5.00	4.00	4.50	4.00	0.53
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.30	3.00	2.00	2.00	2.00	0.48
เงินทุนจดทะเบียน	845.50	1,234.51	700.00	735.29	700.00	214.59
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.46	3.36	1.60	2.46	#N/A	0.65
กำไรสุทธิ	342.99	764.30	98.25	290.85	#N/A	174.67
สินทรัพย์รวม	4,394.92	8,136.00	1,341.71	3,765.36	#N/A	2,487.92
หนี้สินรวม	2,178.22	4,594.60	475.29	1,788.40	#N/A	1,532.39

จากตาราง 32 ในรอบ 10 ปี บริษัท SENA มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 28.17 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 33.40 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 14.60 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.18 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 845.50 ล้านบาท สูงสุด 1,234.51 ล้านบาท ต่ำสุด 700.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 214.59 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.46 บาท สูงสุด 3.36 บาท ต่ำสุด 1.60 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 342.99 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 764.30 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 98.25 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 174.67 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 4,394.92 ล้านบาท สูงสุด 8,136.00 ล้านบาท ต่ำสุด 1,341.71 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,487.92 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,178.22 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 4,594.60 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 475.29 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,532.39 ล้านบาท

ตาราง 33

สถิติของบริษัท APEX

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท APEX						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	25.31	44.84	21.11	23.78	23.78	6.92
จำนวนผู้บริหาร	8.90	11.00	6.00	9.00	9.00	1.20
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.90	2.00	1.00	2.00	2.00	0.32
เงินทุนจดทะเบียน	1,764.66	2,999.85	1,071.79	1,607.69	1,071.79	785.28
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.80	2.80	2.80	2.80	2.80	0.00
กำไรสุทธิ	-91.43	65.62	-301.87	-113.49	#N/A	114.64
สินทรัพย์รวม	12,654.91	101,505.54	303.72	5,159.83	6,472.37	18,264.90
หนี้สินรวม	987.88	1,680.69	191.81	849.67	#N/A	455.53

จากตาราง 33 ในรอบ 10 ปี บริษัท APEX มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 25.31 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 44.84 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 21.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.92 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,764.66 ล้านบาท สูงสุด 2,999.85 ล้านบาท ต่ำสุด 1,071.79 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 785.28 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.80 บาท สูงสุด 2.80 บาท ต่ำสุด 2.80 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -91.43 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 65.62 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -301.87 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 114.64 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 12,654.91 ล้านบาท สูงสุด 10,150.54 ล้านบาท ต่ำสุด 303.72 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 18,264.90 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 987.88 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 1,680.69 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 191.81 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 455.53 ล้านบาท

ตาราง 34

สถิติของบริษัท BLAND

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท BLAND						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	24.82	27.42	22.59	24.73	24.86	1.26
จำนวนผู้บริหาร	13.10	18.00	10.00	13.00	13.00	2.23
จำนวนผู้บริหารสตรี	4.70	7.00	2.00	5.00	5.00	1.77
เงินทุนจดทะเบียน	28,184.55	29,584.07	26,671.69	27,829.79	29,584.07	1,293.75
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.06	1.80	0.40	0.88	#N/A	0.54
กำไรสุทธิ	2,004.98	6,022.72	291.78	1,921.14	#N/A	1,729.42
สินทรัพย์รวม	46,877.14	64,234.00	38,570.53	39,852.28	#N/A	10,522.43
หนี้สินรวม	10,510.18	24,067.68	7,030.40	8,625.41	#N/A	5,104.93

จากตาราง 34 ในรอบ 10 ปี บริษัท BLAND มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 24.82 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 27.42 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 22.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.26 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 13 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 5 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 28,184.55 ล้านบาท สูงสุด 29,584.07 ล้านบาท ต่ำสุด 2,6671.69 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,293.75 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.06 บาท สูงสุด 1.80 บาท ต่ำสุด 0.40 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 2,004.98 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 6,022.72 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 291.78 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,729.42 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 46,877.14 ล้านบาท สูงสุด 64,234.00 ล้านบาท ต่ำสุด 38,570.53 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10,522.43 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 10,510.18 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 24,067.68 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 7,030.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 51,04.93 ล้านบาท

ตาราง 35

สถิติของบริษัท AP

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฌิม	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท AP						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	22.94	24.21	21.30	23.44	21.30	1.16
จำนวนผู้บริหาร	16.40	22.00	12.00	15.00	12.00	4.14
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.20	4.00	1.00	2.00	2.00	1.14
เงินทุนจดทะเบียน	2,756.11	3,145.91	2,343.15	2,859.95	2,859.95	339.92
มูลค่าหุ้นในตลาด	6.00	7.38	4.43	5.95	#N/A	0.90
กำไรสุทธิ	2,047.04	2,702.63	898.83	2,121.32	#N/A	573.73
สินทรัพย์รวม	27,624.16	37,789.97	13,145.16	29,343.38	#N/A	8,769.70
หนี้สินรวม	15,612.13	20,402.22	7,628.88	17,579.11	#N/A	4,467.45

จากตาราง 35 ในรอบ 10 ปี บริษัท AP มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาค่อปี คิดเป็นร้อยละ 22.94 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 24.21 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 21.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.16 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 16 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 27,56.11 ล้านบาท สูงสุด 3,145.91 ล้านบาท ต่ำสุด 2,343.15 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,39.92 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 6.00 บาท สูงสุด 7.38 บาท ต่ำสุด 4.43 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.90 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 2,047.04 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 2,702.63 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 898.83 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 573.73 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 27,624.16 ล้านบาท สูงสุด 37,789.97 ล้านบาท ต่ำสุด 13,145.16 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,769.70 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 10,510.18 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 15,612.13 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 20,402.22 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 4,467.45 ล้านบาท

ตาราง 36

สถิติของบริษัท U

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท U						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	15.51	35.64	4.81	11.23	35.64	11.50
จำนวนผู้บริหาร	4.80	7.00	2.00	5.50	6.00	2.10
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.80	2.00	0.00	1.00	1.00	0.63
เงินทุนจดทะเบียน	277,170.36	861,413.13	12,085.74	90,646.38	60,430.92	344,478.08
มูลค่าหุ้นในตลาด	0.07	0.23	0.02	0.04	#N/A	0.07
กำไรสุทธิ	-606.16	377.02	-3397.34	-295.98	#N/A	1,157.17
สินทรัพย์รวม	8,340.27	25,185.10	1,701.47	3,815.34	#N/A	8,660.26
หนี้สินรวม	2,702.75	6,322.70	779.70	2,574.78	#N/A	1,526.60

จากตาราง 36 ในรอบ 10 ปี บริษัท U มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 15.51 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 35.64 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 4.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.50 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 277,170.36 ล้านบาท สูงสุด 861,413.13 ล้านบาท ต่ำสุด 12,085.74 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 344,478.08 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 0.07 บาท สูงสุด 0.23 บาท ต่ำสุด 0.02 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.07 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -606.16 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 377.02 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -3,397.34 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,157.17 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 8,340.27 ล้านบาท สูงสุด 25,185.10 ล้านบาท ต่ำสุด 1,701.47 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8,660.26 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,702.75 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 6,322.70 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 779.70 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,526.60 ล้านบาท

ตาราง 37

สถิติของบริษัท NOBLE

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท NOBLE						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	16.81	18.12	15.51	16.81	#N/A	1.85
จำนวนผู้บริหาร	4.90	5.00	4.80	4.90	#N/A	0.14
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.40	2.00	0.80	1.40	#N/A	0.85
เงินทุนจดทะเบียน	139,269.89	277,170.36	1,369.41	139,269.89	#N/A	195,020.72
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.38	4.69	0.07	2.38	#N/A	3.27
กำไรสุทธิ	-282.44	41.27	-606.16	-282.44	#N/A	457.80
สินทรัพย์รวม	6,826.73	8,340.27	5,313.20	6,826.73	#N/A	2,140.46
หนี้สินรวม	2,493.66	2,702.75	2,284.56	2,493.66	#N/A	295.70

จากตาราง 37 ในรอบ 10 ปี บริษัท NOBLE มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 16.81 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 18.12 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 15.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.85 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 5 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 139,269.89 ล้านบาท สูงสุด 277,170.36 ล้านบาท ต่ำสุด 1,369.41 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 195,020.72 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.38 บาท สูงสุด 4.69 บาท ต่ำสุด 0.07 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.27 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -282.44 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 41.27 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -606.16 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 457.80 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 6,826.73 ล้านบาท สูงสุด 8,340.27 ล้านบาท ต่ำสุด 5,313.20 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,140.46 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,493.66 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 2,702.75 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 2,284.56 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 295.70 ล้านบาท

ตาราง 38

สถิติของบริษัท A

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท A						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	37.11	53.99	28.44	34.85	29.36	9.17
จำนวนผู้บริหาร	8.50	12.00	5.00	9.00	6.00	2.59
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.20	2.00	1.00	1.00	1.00	0.42
เงินทุนจดทะเบียน	967.44	1,200.00	758.00	949.60	949.60	148.13
มูลค่าหุ้นในตลาด	4.37	6.32	3.52	3.70	#N/A	1.07
กำไรสุทธิ	160.08	518.01	-78.64	85.18	#N/A	192.94
สินทรัพย์รวม	8,158.33	13,515.77	5,084.12	6,298.40	#N/A	3,396.37
หนี้สินรวม	7,757.59	53,553.99	20.40	3,418.85	17,732.42	9,900.18

จากตาราง 38 ในรอบ 10 ปี บริษัท A มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 37.11 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 53.99 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 28.44 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 9.17 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็น ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 967.44 ล้านบาท สูงสุด 1,200.00 ล้านบาท ต่ำสุด 758.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 148.13 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 4.37 บาท สูงสุด 6.32 บาท ต่ำสุด 3.52 บาท และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.07 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 160.08 ล้านบาท โดยมีค่า กำไรสูงสุด 518.01 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -78.64 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน 1,92.94 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 8,158.33 ล้านบาท สูงสุด 13,515.77 ล้านบาท ต่ำสุด 5,084.12 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3,396.37 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 7,757.59 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 53,553.99 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 20.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 9,900.18 ล้านบาท

ตาราง 39

สถิติของบริษัท BROCK

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บริษัท BROCK						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	33.78	65.11	21.01	24.28	21.01	17.70
จำนวนผู้บริหาร	6.40	7.00	6.00	6.00	6.00	0.52
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.00	2.00	2.00	2.00	2.00	0.00
เงินทุนจดทะเบียน	1,048.61	1,231.10	1,000.00	1,000.00	1,000.00	96.21
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.46	2.71	0.61	1.35	#N/A	0.77
กำไรสุทธิ	25.14	84.04	-15.50	13.27	#N/A	32.49
สินทรัพย์รวม	1,257.81	1,285.19	1,240.61	1,256.84	#N/A	13.90
หนี้สินรวม	35.89	61.33	27.05	31.89	#N/A	10.66

จากตาราง 39 ในรอบ 10 ปี บริษัท BROCK มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 33.78 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 65.11 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 21.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.70 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1,048.61 ล้านบาท สูงสุด 1,231.10 ล้านบาท ต่ำสุด 1,000.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 96.21 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.46 บาท สูงสุด 2.71 บาท ต่ำสุด 0.61 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.77 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 25.14 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 84.04 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -15.50 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 32.49 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 1257.81 ล้านบาท สูงสุด 1,285.19 ล้านบาท ต่ำสุด 1240.61 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 13.90 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 35.89 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 61.33 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 27.05 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 10.66 ล้านบาท

ตาราง 40

สถิติของบริษัท ORI

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท ORI						
ปีที่ดำเนินงาน						
2558-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	33.74	37.50	29.97	33.74	#N/A	5.32
จำนวนผู้บริหาร	10.00	11.00	9.00	10.00	#N/A	1.41
จำนวนผู้บริหารสตรี	4.50	5.00	4.00	4.50	#N/A	0.71
เงินทุนจดทะเบียน	427.23	552.89	301.58	427.23	#N/A	177.70
มูลค่าหุ้นในตลาด	12.51	13.70	11.33	12.51	#N/A	1.68
กำไรสุทธิ	513.04	639.59	386.48	513.04	#N/A	178.98
สินทรัพย์รวม	5,052.95	6,758.41	3,347.49	5,052.95	#N/A	2,411.88
หนี้สินรวม	2,806.99	4,014.91	1,599.07	2,806.99	#N/A	1,708.26

จากตาราง 40 ในรอบ 2 ปี บริษัท ORI มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 33.74 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 37.50 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 29.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.32 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 10 คน โดยเป็น ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 5 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 427.23 ล้านบาท สูงสุด 552.89 ล้านบาท ต่ำสุด 301.58 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 177.70 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 12.51 บาท สูงสุด 13.70 บาท ต่ำสุด 11.33 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.68 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 513.04 ล้านบาท โดยมี กำไรสูงสุด 639.59 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 386.48 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบน- มาตรฐาน 178.98 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 5,052.95 ล้านบาท สูงสุด 6,758.41 ล้านบาท ต่ำสุด 1,599.07 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,411.88 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,806.99 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 4,014.91 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 1,599.07 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,708.26 ล้านบาท

ตาราง 41

สถิติของบริษัท LALIN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฌิม	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บริษัท LALIN						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	33.75	34.36	28.30	34.36	34.36	1.92
จำนวนผู้บริหาร	7.00	8.00	6.00	7.00	7.00	0.47
จำนวนผู้บริหารสตรี	0.90	1.00	0.00	1.00	1.00	0.32
เงินทุนจดทะเบียน	925.00	925.00	925.00	925.00	925.00	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	3.17	4.21	1.64	3.30	#N/A	0.97
กำไรสุทธิ	744.80	4,628.74	120.16	324.34	#N/A	1,369.73
สินทรัพย์รวม	5,920.02	9,184.83	3,750.15	5,492.77	#N/A	1,861.95
หนี้สินรวม	1,834.83	4,216.49	303.97	1,498.79	#N/A	1,348.86

จากตาราง 41 ในรอบ 10 ปี บริษัท LALIN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 33.75 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 34.36 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 28.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.92 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 7 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 925.00 ล้านบาท ทุกปี มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 3.17 บาท สูงสุด 4.21 บาท ต่ำสุด 1.64 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.97 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 744.80 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 4,628.74 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 120.16 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,369.73 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 5,920.02 ล้านบาท สูงสุด 9,184.83 ล้านบาท ต่ำสุด 3,750.15 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1861.95 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,834.83 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 4,216.49 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 303.97 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,348.86 ล้านบาท

ตาราง 42

สถิติของบริษัท CPN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท CPN						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	26.68	27.00	26.21	27.00	27.00	0.41
จำนวนผู้บริหาร	12.50	13.00	12.00	12.50	13.00	0.53
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.10	2.00	1.00	1.00	1.00	0.32
เงินทุนจดทะเบียน	2,204.89	2,244.00	2,178.82	2,178.82	2,178.82	33.66
มูลค่าหุ้นในตลาด	38.22	60.90	17.77	38.59	#N/A	16.05
กำไรสุทธิ	4,903.49	9,243.80	1,143.70	5,570.16	#N/A	2,913.81
สินทรัพย์รวม	69,420.54	104,527.35	37,204.64	67,171.49	#N/A	23,861.80
หนี้สินรวม	40,267.40	56,243.52	23,565.35	42,163.06	#N/A	10,402.78

จากตาราง 42 ในรอบ 10 ปี บริษัท CPN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 26.68 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 27.00 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 26.21 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.41 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 13 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,204.89 ล้านบาท สูงสุด 2,244.00 ล้านบาท ต่ำสุด 2,178.82 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 33.66 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 38.22 บาท สูงสุด 60.90 บาท ต่ำสุด 17.77 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 16.05 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 4,903.49 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 9,243.80 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 1,143.70 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,913.81 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 69,420.54 ล้านบาท สูงสุด 104,527.35 ล้านบาท ต่ำสุด 37,204.64 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 23,861.80 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 4,026.74 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 56,243.52 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 23,565.35 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,040.78 ล้านบาท

ตาราง 43

สถิติของบริษัท LPN

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท LPN						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	20.50	32.95	12.55	19.75	#N/A	7.30
จำนวนผู้บริหาร	14.70	23.00	5.00	14.50	23.00	7.33
จำนวนผู้บริหารสตรี	6.10	9.00	1.00	6.00	6.00	2.38
เงินทุนจดทะเบียน	1,475.70	1,475.70	1,475.70	1,475.70	1,475.70	0.00
มูลค่าหุ้นในตลาด	12.49	21.84	5.00	11.61	#N/A	6.17
กำไรสุทธิ	1,820.27	2,413.40	927.74	1,969.41	#N/A	512.65
สินทรัพย์รวม	13,337.58	19,783.69	7,175.76	12,142.65	#N/A	5,096.67
หนี้สินรวม	5,419.45	9,375.31	2,464.54	4,950.73	#N/A	2,377.55

จากตาราง 43 ในรอบ 10 ปี บริษัท LPN มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาคต่อปี คิดเป็นร้อยละ 20.50 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 32.95 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.30 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 15 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 6 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 1475.70 ล้านบาท ทุกปี มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 12.49 บาท สูงสุด 21.84 บาท ต่ำสุด 5.00 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 6.17 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 1,820.27 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 2,413.40 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 927.74 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 512.65 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 13,337.58 ล้านบาท สูงสุด 19,783.69 ล้านบาท ต่ำสุด 7,175.76 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5,096.67 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 5,419.45 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 9,375.31 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 2,464.54 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 2,377.55 ล้านบาท

ตาราง 44

สถิติของบริษัท PF

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PF						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	21.45	63.04	9.22	12.00	#N/A	20.95
จำนวนผู้บริหาร	8.50	11.00	5.00	8.00	8.00	1.78
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.10	3.00	1.00	2.00	2.00	0.57
เงินทุนจดทะเบียน	7,139.07	10,737.61	5,961.16	6,552.00	6,552.00	1,600.16
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.18	4.10	0.90	1.65	#N/A	1.28
กำไรสุทธิ	387.37	802.57	41.42	401.01	#N/A	208.42
สินทรัพย์รวม	26,136.07	48,790.22	12,911.03	23,625.35	#N/A	12,487.25
หนี้สินรวม	17,360.39	34,853.43	6,229.64	15,777.91	#N/A	9,808.17

จากตาราง 44 ในรอบ 10 ปี บริษัท PF มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 21.45 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 63.04 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 9.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.95 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็น ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 7,139.07 ล้านบาท สูงสุด 10,737.61 ล้านบาท ต่ำสุด ,5961.16 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1600.16 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.18 บาท สูงสุด 4.10 บาท ต่ำสุด 0.90 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.28 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 387.37 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 802.57 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 41.42 ล้านบาท และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน 208.42 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 26,136.07 ล้านบาท สูงสุด 48,790.22 ล้านบาท ต่ำสุด 12,911.03 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 12,487.25 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 17,360.39 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 34,853.43 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 6,229.64 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เฉลี่ย 9,808.17 ล้านบาท

ตาราง 45

สถิติของบริษัท SAMCO

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
บริษัท SAMCO						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	32.30	43.87	8.26	36.46	43.87	14.36
จำนวนผู้บริหาร	9.30	11.00	4.00	11.00	11.00	2.87
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.20	6.00	0.00	0.00	0.00	2.10
เงินทุนจดทะเบียน	547.82	589.41	530.00	530.00	530.00	28.70
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.53	4.33	1.60	2.18	#N/A	0.81
กำไรสุทธิ	79.38	122.51	6.21	94.12	#N/A	37.07
สินทรัพย์รวม	3,087.87	3,847.56	2,244.57	3,182.13	#N/A	561.82
หนี้สินรวม	1,098.21	1,593.17	625.51	1,132.16	#N/A	316.19

จากตาราง 45 ในรอบ 10 ปี บริษัท SAMCO มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.30 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 43.87 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 8.26 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.36 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 547.82 ล้านบาท สูงสุด 589.41 ล้านบาท ต่ำสุด 530.00 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 28.70 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.53 บาท สูงสุด 4.33 บาท ต่ำสุด 1.60 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.81 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 79.38 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 3,847.56 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด 2,244.57 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 37.07 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 3,087.87 ล้านบาท สูงสุด 3,847.56 ล้านบาท ต่ำสุด 2,244.57 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 561.82 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,098.21 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 1,593.17 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 625.51 ล้านบาท และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 316.19 ล้านบาท

ตาราง 46

สถิติของบริษัท RML

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท RML						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	32.91	47.50	24.98	29.21	24.98	8.99
จำนวนผู้บริหาร	7.70	12.00	4.00	7.50	9.00	2.58
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.90	5.00	1.00	3.00	2.00	1.20
เงินทุนจดทะเบียน	4,091.66	5,809.70	2,977.60	4,320.69	3,250.39	883.06
มูลค่าหุ้นในตลาด	1.14	1.77	0.30	1.22	#N/A	0.54
กำไรสุทธิ	369.64	1,224.51	-480.32	324.22	#N/A	559.54
สินทรัพย์รวม	11,169.20	15,299.45	7,926.17	9,851.62	#N/A	2,546.69
หนี้สินรวม	8,320.40	14,696.38	4,592.24	7,105.98	#N/A	3,550.19

จากตาราง 46 ในรอบ 10 ปี บริษัท RML มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 32.91 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 47.50 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 24.98 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.99 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 8 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 3 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 4,091.66 ล้านบาท สูงสุด 5,809.70 ล้านบาท ต่ำสุด 2,977.60 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 883.06 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 1.14 บาท สูงสุด 1.77 บาท ต่ำสุด 0.30 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 369.64 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 1,224.51 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -480.32 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 559.54 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 11,169.20 ล้านบาท สูงสุด 15,299.45 ล้านบาท ต่ำสุด 7,926.17 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2,546.69 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 8,320.40 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 14,696.38 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 4,592.24 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 3,550.19 ล้านบาท

ตาราง 47

สถิติของบริษัท NUSA

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัชฌิม	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท NUSA						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	27.23	59.81	12.09	23.53	24.41	14.81
จำนวนผู้บริหาร	8.80	13.00	1.00	10.50	12.00	4.18
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.50	6.00	0.00	2.50	0.00	1.90
เงินทุนจดทะเบียน	6,336.82	12,290.47	1,057.21	6,500.00	6,500.00	4,118.58
มูลค่าหุ้นในตลาด	0.66	1.03	0.48	0.51	0.50	0.22
กำไรสุทธิ	93.75	944.71	-194.36	59.75	#N/A	315.66
สินทรัพย์รวม	4,956.10	12,345.38	131.76	3,923.87	#N/A	4,504.28
หนี้สินรวม	2,237.95	4,985.55	2.98	2,035.66	#N/A	1,706.14

จากตาราง 47 ในรอบ 10 ปี บริษัท NUSA มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 27.23 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 59.81 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 12.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 14.81 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 9 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 3 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 6,336.82 ล้านบาท สูงสุด 12,290.47 ล้านบาท ต่ำสุด 1,057.21 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,118.58 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 0.66 บาท สูงสุด 1.03 บาท ต่ำสุด 0.48 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.22 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี 93.75 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 944.71 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -194.36 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 315.66 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 4,956.10 ล้านบาท สูงสุด 12,345.38 ล้านบาท ต่ำสุด 131.76 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4,504.28 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 2,237.95 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 4,985.55 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 2.98 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,706.14 ล้านบาท

ตาราง 48

สถิติของบริษัท PACE

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท PACE						
ปีที่ผ่านมา						
2554-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	52.26	60.43	43.27	51.94	#N/A	5.78
จำนวนผู้บริหาร	6.50	8.00	5.00	6.50	8.00	1.64
จำนวนผู้บริหารสตรี	1.00	1.00	1.00	1.00	1.00	0.00
เงินทุนจดทะเบียน	2,592.80	4,078.03	2,054.27	2,054.27	2,054.27	873.31
มูลค่าหุ้นในตลาด	2.12	3.09	1.10	2.19	#N/A	0.92
กำไรสุทธิ	-828.37	41.60	-2,326.40	-379.25	#N/A	1,010.87
สินทรัพย์รวม	15,561.41	31,831.16	3,820.10	13,906.65	#N/A	11,888.89
หนี้สินรวม	14,000.50	30,141.93	2,968.40	12,004.82	#N/A	11,556.91

จากตาราง 48 ในรอบ 6 ปี บริษัท PACE มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารต่อปี คิดเป็นร้อยละ 52.26 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 60.43 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 43.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.78 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 7 คน โดยเป็นผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 1 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 2,592.80 ล้านบาท สูงสุด 4,078.03 ล้านบาท ต่ำสุด 2,054.27 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 873.31 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 2.12 บาท สูงสุด 3.09 บาท ต่ำสุด 1.10 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -828.37 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 41.60 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -2,326.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,010.87 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 15,561.41 ล้านบาท สูงสุด 31,831.16 ล้านบาท ต่ำสุด 3,820.10 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11,888.89 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 14,000.50 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 30,141.93 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 2,968.40 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 11,556.91 ล้านบาท

ตาราง 49

สถิติของบริษัท AQ

รายการข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าสูงสุด	ค่าต่ำสุด	มัธยฐาน	ฐานนิยม	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
บริษัท AQ						
ปีที่ดำเนินงาน						
2550-2559						
สัดส่วนการถือหุ้น						
โดยผู้บริหาร	4.78	19.72	0.74	2.93	2.93	5.39
จำนวนผู้บริหาร	6.40	8.00	4.00	6.50	8.00	1.43
จำนวนผู้บริหารสตรี	2.20	3.00	1.00	2.50	3.00	0.92
เงินทุนจดทะเบียน	73,280.54	326,408.90	8,105.20	9,882.19	8,105.20	124,859.07
มูลค่าหุ้นในตลาด	0.50	1.12	0.22	0.49	#N/A	0.24
กำไรสุทธิ	-757.90	173.51	-3,744.51	-325.25	#N/A	1,253.64
สินทรัพย์รวม	4,203.76	7,009.80	1,788.77	4,487.87	#N/A	1,848.60
หนี้สินรวม	1,991.70	5,145.11	789.81	1,401.79	#N/A	1,435.80

จากตาราง 49 ในรอบ 6 ปี บริษัท AQ มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร ต่อปี คิดเป็นร้อยละ 4.78 จำนวนสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 19.72 ต่ำสุดคิดเป็นร้อยละ 0.74 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.39 จำนวนผู้บริหารเฉลี่ยต่อปี จำนวน 6 คน โดยเป็น ผู้บริหารสตรีเฉลี่ย 2 คน (บางปีไม่มี) เงินทุนจดทะเบียนเฉลี่ยต่อปี 73,280.54 ล้านบาท สูงสุด 326,408.90 ล้านบาท ต่ำสุด 8,105.20 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 124,859.07 ล้านบาท มูลค่าหุ้นในตลาดเฉลี่ยต่อปี 0.50 บาท สูงสุด 1.12 บาท ต่ำสุด 0.22 บาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.24 บาท กำไรสุทธิโดยเฉลี่ยต่อปี -757.90 ล้านบาท โดยมีค่ากำไรสูงสุด 173.51 ล้านบาท ขาดทุนมากที่สุด -3,744.51 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,848.60 ล้านบาท สินทรัพย์รวมเฉลี่ยต่อปี 4,203.76 ล้านบาท สูงสุด 7,009.80 ล้านบาท ต่ำสุด 1,788.77 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1,848.60 ล้านบาท ในส่วนของหนี้สินรวมโดยเฉลี่ยต่อปี 1,991.70 ล้านบาท หนี้สินรวมสูงสุด 5,145.11 ล้านบาท หนี้สินรวมต่ำสุด 789.81 ล้านบาท และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 1,435.80 ล้านบาท

จากตาราง 6-49 มีจำนวนบริษัทที่ประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ตามคุณสมบัติของหน่วยการศึกษามีจำนวน 45 บริษัท โดยมีบริษัท ที่มีข้อมูลย้อนหลังกลับ 10 ปี นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559 จำนวน 40 บริษัท ดังนั้น การศึกษารุ่นนี้จึงเลือกมาเพียง 40 บริษัท

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2

ก่อนการทดสอบสมมติฐานต้องดำเนินการแก้ปัญหาสองประการ คือ Multicollinearity และ Auto-correlation โดยดำเนินการในส่วนที่ 1 และ 2

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนข้อตกลงการแก้ปัญหาทางสถิติ เรื่องของ *Multicollinearity*

การวิเคราะห์เพื่อหาผลประกอบการในภาพรวมของ ผลผลประกอบการธุรกิจ (business performance) โดยใช้แนวทางที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมของ Liu et al. (1999) และ Schmidt et al. (2011) ที่สรุปผลประกอบการทางธุรกิจ (business performance) ว่าหมายถึงผลลัพธ์จากการดำเนินงานทางธุรกิจ ในส่วนที่เป็นสิ่งที่จับต้องได้และไม่ได้ ในงานนี้ใช้ สินทรัพย์ที่จับต้องได้ อันประกอบด้วย กำไรสุทธิ สินทรัพย์รวม และหนี้สินรวม โดยนำมาสร้างเป็นปัจจัยเดียว เรียกว่า ผลประกอบการ

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยผลประกอบการธุรกิจ (business performance) ซึ่งเกิดจากการวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของข้อมูล อันประกอบด้วย X7: กำไรสุทธิ และอัตราส่วนของ X8:สินทรัพย์รวม และ X9: หนี้สินรวม เพื่อกำหนดเป็นตัวแปร Y1 โดยทำการวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตาราง 50

ผลการวิเคราะห์ปัจจัย

KMO and Bartlett's Test

Test		Value
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		0.707
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	1381.545
	df	1
	Sig.	0.000

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยพบว่าค่า KMO สูงกว่า 0.5 แสดงว่า ความสามารถในการจำแนกในระดับที่ใช้ได้ โดยตัวแปรในกลุ่มนี้มีความสัมพันธ์กันสูง โดยเกณฑ์การตัดสินใจจาก KMO คือ 0.00 - 0.49, unacceptable, 0.50 to 0.59 miserable, 0.60 to 0.69 mediocre, 0.70 to 0.79 middling, 0.80 to 0.89 meritorious และ 0.90 to 1.00 marvelous (Cerny & Kaiser, 1977) ผลการวิเคราะห์ได้ค่า KMO 0.707 ที่อยู่ในช่วง Middling จัดว่าอยู่ในระดับดี และ ค่า p-value คือ 0.00 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานรองว่า ตัวแปรที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยคือ X7 และ อัตราส่วนระหว่าง X8 และ X9 มีความเกี่ยวข้องกัน การวิเคราะห์ปัจจัยร่วมของตัวแปรทั้งสามมีเจตนาจะแก้ปัญหา Multicollinearity จากการวิเคราะห์สมการถดถอยที่ตั้งอยู่บนข้อตกลงว่าตัวแปรต้องเป็นอิสระกัน ดังนั้น การที่จะทดสอบผลประกอบการโดยใช้การทดสอบตัวแปรอิสระทีละครั้ง จึงนำมา รวมกัน เป็นผลประกอบการรวมอันประกอบด้วย กำไรสุทธิ สินทรัพย์ และหนี้สิน

ตาราง 51

ค่า Variance จากการวิเคราะห์ปัจจัย

Total Variance Explained						
Initial Eigenvalues				Extraction Sums of Squared Loadings		
Component	% of			% of		
	Total	Variance	Cumulative %	Total	Variance	Cumulative %
1	1.846	92.307	92.307	1.846	92.307	92.307
2	0.154	7.693	100.00			

จากตาราง 51 พบว่าการมีปัจจัยเดียวสามารถสกัดค่าความแปรปรวนรวมออกมาได้สูงถึงร้อยละ 92.307 ดังนั้นจึงเพียงพอที่จะใช้เพียงปัจจัยเดียวที่ประกอบด้วยสามตัวแปร

ตาราง 52

ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรจากการวิเคราะห์ปัจจัยด้วยวิธี PCA

Component Score Coefficient Matrix	
	Component
	1
X7	0.538
X8/X9	0.493

จากตาราง 52 การคำนวณหาค่า Y1 จะดำเนินการโดยการนำค่า X7, X8/X9 ไปทำการ Normalize เป็นค่า Normal Distribution เรียกว่า Z7, Z8 แล้วสร้างค่า Y1 ได้จากสมการ $Y1 = 0.538*Z7 + 0.493*Z8$ ในปีที่ t

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนข้อตกลงการแก้ปัญหาทางสถิติ เรื่องของ *Auto-correlation*

การวิเคราะห์เพื่อทดสอบว่า กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO holder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) และ เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) มีอิทธิพลต่อผลประกอบการธุรกิจ (business performance)

$$Y1 = f(\text{COST, DIFF, FOC, X2, X3, X4, X5}) \quad \dots (1)$$

การวิเคราะห์สมการ (1) จะใช้ 2 วิธีการคือ วิธีการ วิเคราะห์สมการถดถอยแบบพหุตามเวลาจากข้อมูลแบบพาแนลแบบสมดุล (balance) จำนวน 40 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559 สมการที่เป็นพื้นฐานในการทดสอบคือสมการ ที่ (1) โดยปรับเป็นสมการดังนี้

$$Y1 = f(\text{COST*FOC, DIFF*FOC, X2, X3, X4, X5}) \quad \dots (1.1)$$

สมการนี้มีปัญหา Auto-Correlation โดยค่าของ Durbin Watson = 0.48102 แปลว่ามีปัญหาจึงแก้ปัญหาด้วยการแปลงตัวแปร เป็นสมการที่ 1.2

$$Y1 = f(\text{COST*FOC, DIFF*FOC, X2, X3, X4, log(X5), X6}) \quad \dots (1.2)$$

ผลการวิเคราะห์ โดยการแปลง ค่า X5 เป็น $\log(X5)$

ตาราง 53

การวิเคราะห์ตัวแบบที่ 1.2

Method: Least Squares

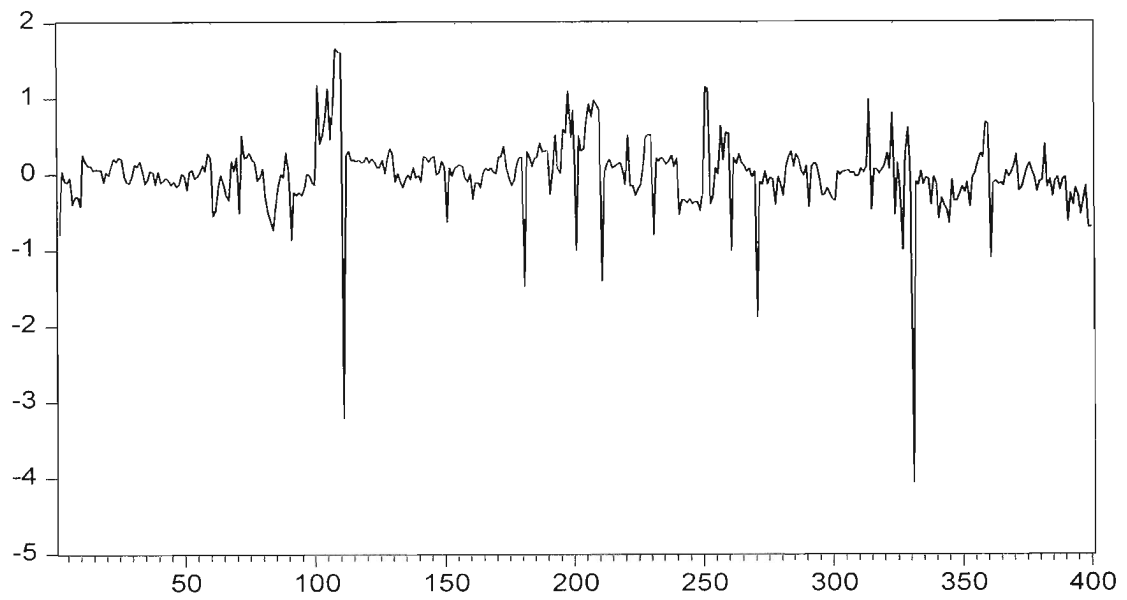
Sample (adjusted): 1 400

Included observations: 400 after adjustments

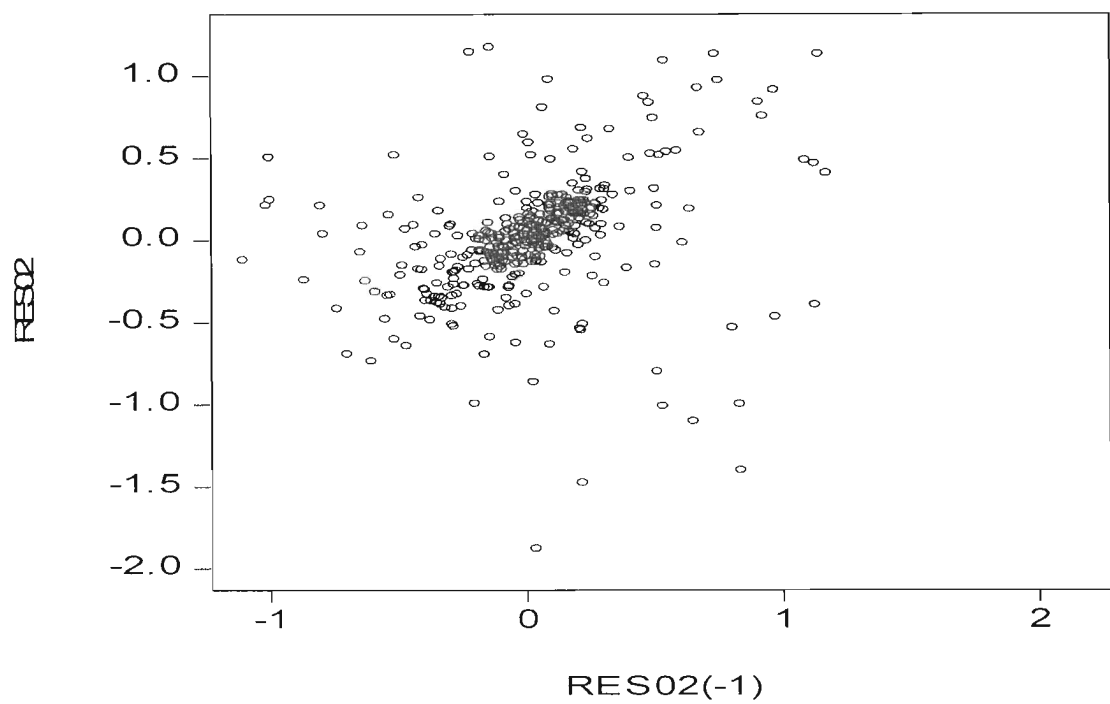
Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
COST*FOC	0.043014	0.107129	0.401518	0.6883
DIFF*FOC	0.131365	0.125976	1.042775	0.2977
X2	-0.012579	0.002641	-4.763619	0
X3	0.139718	0.012878	10.84925	0
X4	-0.197235	0.033035	-5.970417	0
LOG(X5)	-0.054949	0.019237	-2.856512	0.0045
R-squared	0.248382	Mean dependent var		2.00E-07
Adjusted R-sq	0.238843	S.D. dependent var		1
S.E. of regres	0.872443	Akaike info criterion		2.579847
Sum squared r	299.8957	Schwarz criterion		2.639719
Log likelihooc	-509.9695	Hannan-Quinn criter.		2.603557
Durbin-Watson	0.481744			

ค่า Durbin Watson อยู่ในเกณฑ์ที่แสดงว่ายังมีปัญหา Auto Correlation จึงทำการตรวจสอบค่า residual ด้วยกราฟดังนี้

RES02

ภาพ 9 ค่าของเศษเหลือในเวลา t

ภาพ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างเศษเหลือในเวลา t และ $t-1$

จากภาพ 9-10 พบว่า ตัวแบบมีปัญหา Auto Correlation จึงทำการปรับตัวแบบ โดยการเพิ่ม Lag Term ของ Y1 ย้อนไป 1 ปี และ แปลงค่า X2 และ X5 ดังตัวแบบ (1.3)

$$Y1 = f(\text{COST*FOC}, \text{DIFF*FOC}, @pc(X2), X3, X4, \log(X5), Y1(-1)) \dots (1.3)$$

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบที่แก้ปัญหาด้าน Multi-collinearity และ

ตาราง 54

ผลการวิเคราะห์ตัวแบบที่ 1.3

Dependent Variable: Y1

Method: Least Squares

Sample (adjusted): 2 400

Included observations: 399 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-0.908482	0.166524	-5.455546	0
COST*FOC	0.182984	0.06949	2.633227	0.0088
DIFF*FOC	0.226006	0.081318	2.779269	0.0057
@PC(X2)	-0.000844	0.000399	-2.112557	0.0353
X3	0.043944	0.008707	5.047146	0
X4	-0.02653	0.02102	-1.262124	0.2077
LOG(X5)	0.046355	0.018086	2.563029	0.0107
Y1(-1)	0.731459	0.030517	23.96858	0
R-squared	0.722123	Mean dependent var		0.001365
Adjusted R-squared	0.717148	S.D. dependent var		1.000883
S.E. of regression	0.532308	Akaike info criterion		1.596657
Sum squared resid	110.7905	Schwarz criterion		1.676636
Log likelihood	-310.533	Hannan-Quinn criter.		1.628333
F-statistic	145.1565	Durbin-Watson stat		1.808428
Prob(F-statistic)	0			

จากตาราง 54 Durbin Watson มีค่า 1.8084 ซึ่งอยู่ในช่วง DL และ DU ที่ขนาดตัวอย่าง 399 จำนวนตัวประมาณค่า 7 ค่า ตามเกณฑ์มาตรฐานคือ DW อยู่ระหว่าง 1.80399-1.87158 (ตามค่าวิกฤติที่กำหนดที่ระดับ 0.05 Critical Values for the Durbin-Watson Test: จากผลการตรวจสอบนี้แสดงว่า ตัวแบบ 1.3 ไม่มีปัญหาเรื่อง Autocorrelation

ลำดับถัดไปคือการทดสอบตัวแปรที่เป็นตัวแปรอิสระในตัวแบบเพื่อทดสอบปัญหา Multicollinearity โดยใช้ VIF (Variance Inflation Factor) ในการตรวจสอบระบบสมการ

$Y1 = f(\text{COST*FOC}, \text{DIFF*FOC}, @pc(X2), X3, X4, \log(X5), Y1(-1))$ โดยการทดสอบข้อตกลงในสมการถดถอยแบบพหุว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity ในที่ทำการทดสอบด้วยค่า VIF ที่ใช้วัดความรุนแรงของปัญหา โดยถ้าค่า VIF (Variance Inflation Factor) มีค่ามากกว่า 5 ขึ้นไปจัดว่ามีปัญหา (Ringle et al., 2015) แต่นักเศรษฐศาสตร์ส่วนใหญ่มักใช้ ค่ามากกว่า 10 ในการตัดสิน (Hair, Anderson, Tatham, & Black, 1995) การวิเคราะห์ครั้งนี้นี้กับตัวแปรทั้ง 7 ตัวได้ค่า VF ดังนี้

ตาราง 55

ค่าคำนวณ VF ของตัวแปรอิสระในตัวแบบ 1.3 โดยคำนวณจากแต่ละสมการที่มีตัวแปรเพียงตัวเดียว

ตัวแปร	VF
COST*FOC	1.5678
DIFF*FOC	1.3569
@pc(X2)	1.0004
X3	1.2690
X4	1.0056
Log(X5)	1.0597
Y1(-1)	3.1742

ตาราง 56

ค่าคำนวณ VF ของตัวแปรอิสระในตัวแบบ 1.3 โดยคำนวณจากสมการที่มีตัวแปรทั้งหมด

Variance Inflation Factors, Sample: 1 401, included observations: 399			
Variable	Coefficient Variance	Uncentered VIF	Centered VIF
C	0.027762	39.0577	NA
DIFF*FOC	0.006622	6.771102	1.84975
COST*FOC	0.004835	3.30707	1.699121
@PC(X2)	1.60E-07	1.05705	1.029896
X3	7.61E-05	8.659227	1.953424
X4	0.000443	4.114271	1.68343
LOG(X5)	0.000328	30.20353	1.102431
Y1(-1)	0.000933	1.307941	1.30793

ผลการทดสอบในตาราง 55 และ 56 พบว่าค่าตัวแปรตัวในสมการ (Central VIF) มีค่าน้อยกว่า 5 แปลว่าในสมการที่ 1.3 ตัวแปรไม่มีปัญหา Multicollinearity ดังนั้นสมการที่ 1.3 จึงไม่มีปัญหาขัดข้องต่อการสมการถดถอยแบบพหุตามอนุกรมเวลาทั้งสองประการที่พิสูจน์มาแล้ว

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1

ตาราง 54 เป็นตัวแบบที่ปรับให้สอดคล้องกับข้อตกลงทางสถิติ และเป็นตัวแบบที่เหมาะสมในการพิสูจน์สมมติฐานที่ 1

ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง 53 ได้ระบบสมการดังนี้

$$Y1 = -0.9084 + 0.1829*(DIFF*FOC) + 0.2260*(COST*FOC) - 0.00084*@pc(X2)$$

$$+ 0.0439 * X_3 - 0.0265 * X_4 + 0.0107 * \text{LOG}(X_5) - 1.6500 * @pc(X_6) + 0.7314 * Y(-1)$$

โดยตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญประกอบด้วย

1. COST*FOC คือการใช้กลยุทธ์ประสมระหว่าง การสร้างความแตกต่างและ เน้นกลุ่มเป้าหมาย มีค่าระดับนัยสำคัญ 0.001 และ t-stat = 2.6332

2. DIFF*FOC คือการใช้กลยุทธ์ประสมระหว่าง ต้นทุนต่ำและเน้น กลุ่มเป้าหมาย มีค่าระดับนัยสำคัญ 0.001 และ t-stat = 2.7792

3. @pc(X2) คือร้อยละของจำนวนการถือครองหุ้นโดยผู้บริหารค่าระดับ นัยสำคัญ 0.05 และ t-stat = -2.1125

4. X3 คือ จำนวนผู้บริหารมีค่าระดับนัยสำคัญ 0.001 และ t-stat = 5.0471

5. LOG(X5) คือตัวแปร เงินทุนจดทะเบียนที่แปลงด้วยฟังก์ชัน LOG เพื่อลด ขนาดค่าระดับนัยสำคัญ 0.05 และ t-stat = 2.5630

6. Y1(-1) คือตัวแปร ผลประกอบการที่ย้อนเวลาไป 1 ปี มีระดับนัยสำคัญ 0.001 และ ค่าระดับนัยสำคัญ 0.001 และ t-stat = 23.9685

โดยตัวแปรที่มีค่าไม่สัมประสิทธิ์ไม่มีนัยสำคัญประกอบด้วย X4 จำนวนผู้บริหาร สตรี ทั้งนี้ตัวแบบดังกล่าวมีค่า R^2 ร้อยละ 72 และ F-Stat มีค่า 145.1565 ทั้งนี้ ค่า Durbin Watson อยู่ระดับ 1.8084 (อยู่ในช่วง 1.8039-1.8716) แสดงว่าเป็นตามข้อตกลงของการวิเคราะห์สมการถดถอยว่าไม่มีปัญหา Multicollinearity ในการทดสอบ ตัวแปรที่มีผลเชิงลบคือ X2 ซึ่งการแปลงค่า @pc(X2) เป็นค่าการแปลงคิดเป็นร้อยละ ของการเปลี่ยนจำนวนการถือครองหุ้นในปีที่ t เทียบกับปีที่ t-1 คิดได้ดังนี้

$$@pc(X_2) = \left(\frac{X_{2t} - X_{2t-1}}{X_{2t-1}} \right) * 100$$

โดยค่าสัดส่วนของการถือหุ้นเมื่อเทียบย้อนเวลาไป 1 ปี มีสัมประสิทธิ์เป็นลบ มีค่า -0.00084 และค่า t-stat คือ -2.1125 นั้นหมายความว่าอัตราการใช้หุ้นที่ผู้บริหารถือหุ้น มากขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่แล้วจะส่งผลในทิศทางลบกับผลประกอบการธุรกิจอันอาจ

เนื่องจากความไม่เชื่อมั่นในความโปร่งใสของผู้บริหาร ในส่วนของตัวแปร X4 จำนวนผู้บริหารสตรีมีทิศทางเป็นลบเช่นกันแต่มีขนาดน้อยไม่ส่งผลถึงระดับนัยสำคัญ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ -0.0265 และมีค่า t-stat คือ -1.2621 แสดงว่าการมีจำนวนสตรีเป็นผู้บริหารมากในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีแนวโน้มที่จะส่งผลทางลบต่อผลประกอบการ ทั้งนี้อาจเนื่องจากโดยภาพรวมลักษณะธุรกิจก่อสร้าง มักมีการคำนึงถึงการใช้ลักษณะทางกายภาพทางร่างกายเข้าไปจัดการ ในด้านการบริหารในสถานที่ก่อสร้างรวมทั้งในระดับการบริหารก็ต้องทำงานร่วมกับหัวหน้างานฝ่ายก่อสร้างซึ่งเป็นผู้ชาย จึงทำให้ปัจจัยดังกล่าวมีสัมประสิทธิ์เชิงลบในตัวแปรที่เป็นสตรีแต่ไม่มีนัยสำคัญ นอกจากนั้นจากข้อมูลสถิติภาคพรรณนาก็พบว่าแต่ละบริษัทมีมีสตรีเป็นผู้บริหารน้อยมาก บางบริษัทก็ไม่มี

ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2

การทดสอบว่ามูลค่าหุ้นในตลาด (X6) ขึ้นอยู่กับ ผลประกอบการ Y2 ซึ่งคำนวณมาจาก ปัจจัยร่วมระหว่าง กำไรสุทธิและ อัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินรวม ($X10=(X8/X9)$) เพื่อลดความลำเอียง ในขนาดธุรกิจ

$$Y2 = \text{ปัจจัยร่วม} (X7, X10)$$

$$X6 = f(Y2) \quad \dots(2.1)$$

การวิเคราะห์สมการที่ 2.1 ปรับให้เหมาะสมกับข้อตกลงของสมการถดถอยพหุที่เกี่ยวข้องกับเวลาใช้หลักการเดียวกันกับการวิเคราะห์ในสมการที่ 1.1 – 1.3 ผลการปรับตัวแบบ 2.1 จนได้ตัวแบบที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ดังตาราง 58

ตาราง 57

ผลการวิเคราะห์สมการที่ 2.1

Dependent Variable: X6 Method: Least Squares Sample (adjusted): 1 400

Included observations: 400 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	2.604858	0.336755	7.73516	0
Y2	0.002727	0.000179	15.21348	0
R-squared	0.375953	Mean dependent var		4.254304
Adjusted R-squared	0.372809	S.D. dependent var		7.103441
S.E. of regression	5.625596	Akaike info criterion		6.300003
Sum squared resid	12563.99	Schwarz criterion		6.329939
Log likelihood	-1257.001	Hannan-Quinn criter.		6.311858
F-statistic	119.5851	Durbin-Watson stat		0.393352
Prob(F-statistic)	0			

ผลการทดสอบไม่ผ่านทั้งค่า Durbin Watson และระดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต่ำจึงทำการปรับสมการด้วยการแปลงค่าตัวแปร ดังสมการ 2.2

$$X6 = f(Y2, Y2(-1)) \quad \dots(2.2)$$

ตาราง 58

ผลการวิเคราะห์สมการที่ 2.2

Dependent Variable: X6 Method: Least Squares Sample (adjusted): 1 400

Included observations: 398 after adjustments

Variable	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	0.444935	0.208669	2.13225	0.0336
Y2	0.021038	0.000148	4.05943	0.00297
Y2(-1)	0.806035	0.029495	27.32794	0
R-squared	0.791667	Mean dependent var		4.174311
Adjusted R-squared	0.789547	S.D. dependent var		7.02637
S.E. of regression	3.223361	Akaike info criterion		5.191209
Sum squared resid	4083.292	Schwarz criterion		5.24129
Log likelihood	-1028.051	Hannan-Quinn criter.		5.211046
F-statistic	373.3509	Durbin-Watson stat		1.847274
Prob(F-statistic)	0			

ผลจากตาราง 58 ได้ตัวแบบที่เหมาะสมและสนับสนุนข้อตกลงในการวิเคราะห์สมการถดถอย ค่า Durbin Watson คือ 1.8472 (ค่า DW ที่ $n=398$, $k=4$ คือ 1.82081 - 1.85103)

$$X6 = 0.4449 + 0.021038 Y2 + 0.806035 Y2(-1)$$

โดยตัวแปรที่มีน้ำหนักในระดับนัยสำคัญประกอบด้วย

Y2 ในปีที t มีอิทธิพลเชิงบวกที่ระดับ 0.001 ค่า $t\text{-stat} = 4.05943$

Y2 (-1) อิทธิพลเชิงบวกที่ระดับ 0.001 ค่า $t\text{-stat} = 27.3279$

สรุปได้ว่า มูลค่าหุ้นในปี ที t ขึ้นอยู่ผลประกอบการในปีที t และ $t-1$ ปี โดยผลในเชิงบวก ทั้งนี้พบว่าตัวแบบนี้มีค่า R^2 สูงถึงร้อยละ 79 โดยค่า DW อยู่ในเกณฑ์รับได้ตามค่าวิกฤติที่กำหนดที่ระดับ 0.05 คือ 1.8472 ซึ่งอยู่ระหว่าง 1.82081-1.85103 ที่ $n=398$, $k=4$ (Critical Values for the Durbin-Watson Test)

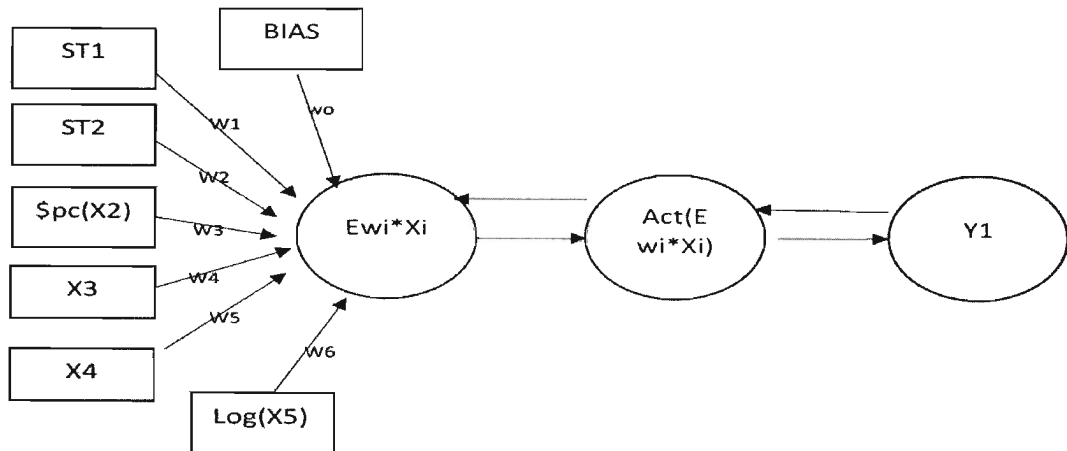
ส่วนที่ 3 ทดสอบสมมติฐานที่ 1 ใช้การทดสอบด้วย Neural Network (NN) และ GLM

1. การทดสอบด้วย NN

วิธีการ Neural Network แบบ Back Propagation โดยมี 3 เลเยอร์คือ Input Layer, Hidden Layer และ Output Layer โดยใช้ข้อมูลวิเคราะห์จำนวน 40 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559 กับตัวแปรที่ศึกษาเพื่อศึกษาว่า กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO holder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) และผลกำไร (market value) มีอิทธิพลต่อ ผลประกอบการธุรกิจ (business performance)

$$Y1 = f(\text{COST*FOC}, \text{DIFF*FOC}, @pc(X2), X3, X4, \log(X5))$$

เพื่อความสะดวกในการเขียนตัวแบบ กำหนดให้ ST1 คือ ตัวแปร COST*FOC และตัวแปร ST2 คือ DIFF*FOC ดังนั้นรูปแบบของ NN แบบ Back Propagation เป็นดังนี้

ภาพ 11 รูปแบบของเครือข่ายประสาทเทียมแบบย้อนรอย

วิธีการพยากรณ์แบบ NN จัดเป็น Un-reasoning ซึ่งอาศัยการทำงานแบบซ้ำ ๆ กับข้อมูลจนกว่าค่า MSE จะไม่สามารถลดลงได้อีกจะ ได้ค่า Estimator คือน้ำหนักของตัวแปรที่เป็น Input ผลการทดลองกับข้อมูลโดยใช้การแปลงตัวแปรเช่นเดียวกับ

การวิเคราะห์ด้วยสมการถดถอยกับ ข้อมูลพาดเวลาที่ดำเนินการมาแล้วเป็นเครื่องมือนำทาง
ปรากฏการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 59

ตาราง 59

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย NN

ตัวแปร	น้ำหนัก	Rank ตามค่าสัมบูรณ์
COST * FOC	0.045	6
DIFF * FOC	0.762	2
@pc(X2)	-0.062	5
X3	0.464	3
X4	-0.007	7
Log(X5)	0.260	4
Yt-1	0.876	1

ค่า MSE = 0.0634

เนื่องจากการทำงานของ NN แตกต่างจากวิธีการทางสถิติ การเปรียบเทียบ
ความเหมาะสมของตัวแบบจึงพิจารณาจาก ค่า MSE ว่าตัวแบบใดให้ค่า MSE ต่ำกว่ากัน
ตัวแบบนั้นจะเหมาะสมในการนำไปใช้ ส่วนค่าของสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพิจารณา
จากน้ำหนักว่าตัวแปรใดมีค่ามากกว่ากัน (พิจารณาจากค่าสัมบูรณ์) ซึ่งผลการเปรียบเทียบ
ในตาราง 58 พบว่า ผลประกอบการในปีที่ t จะเกิดจากอิทธิพลของผลประกอบการในปี
ที่ $t-1$ มากที่สุดรองลงมาคือ กลยุทธ์สร้างความแตกต่างผสมกับกลยุทธ์เน้น
กลุ่มเป้าหมาย โดยตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ จำนวน ผู้บริหารสตรี ซึ่งผลที่ได้
สนับสนุน ผลในตาราง 56 ซึ่งคำนวณโดยในหลักการทางสถิติและความเกี่ยวเนื่องใน
ช่วงเวลา

2. การทดสอบด้วย GLM

การทดสอบตัวแบบ $Y1 = f(\text{COST*FOC}, \text{DIFF*FOC}, @pc(X2), X3, X4, \log(X5))$ โดยวิธี GLM ผลการทดสอบปรากฏดังนี้

ตาราง 60

ผลการวิเคราะห์ด้วย GLM

ตัวแปร	Coeff	Std Coeff	StdError	Z	P value
log(X5)	0.11767	0.07920	0.04189	2.80928	0.00528
Yt-1	0.80747	0.82502	0.03022	26.72172	0.00000
@pc(X2)	-0.16093	-0.08316	0.05244	-3.06901	0.00234
ST1 (COST*FOCUS)	0.13258	0.06639	0.06939	1.91054	0.05698
ST2 (DIFF*FOC)	0.22088	0.09843	0.08243	2.67945	0.00777
X3	0.04014	0.17121	0.00880	4.55974	0.00001
X4	-0.02538	-0.04224	0.02076	-1.22252	0.22243
Intercept	-0.87645	0.05177	-0.45608	1.92171	0.05555

จากตาราง 60 มีตัวแปร X4 คือจำนวนผู้บริหารสตรี ที่มีสัมประสิทธิ์ไม่มีนัยสำคัญ นอกจากจากนี้ยังทิศทางเป็นลบ ส่วนตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์ที่มีนัยสำคัญแต่ให้ผลในทิศทางลบคือ อัตราส่วนของสัดส่วนการถือหุ้นของปีที่ t เทียบ กับ $t-1$ นอกนั้นตัวแปรทุกตัวมี สัมประสิทธิ์เป็นบวกในระดับนัยสำคัญ ในระดับ ร้อยละ 5, 1 และ .01

สรุปผล การทดสอบทั้ง 3 วิธี โดย 2 วิธีอิงอยู่บนหลักการสถิติ คือ Least Square Regression และ GLM ส่วนวิธีของ NN อยู่บนหลักของการ Simulate ข้อมูลน้ำหนักโดยเน้นเรื่องเวลาเช่นกัน ผลการวิเคราะห์ เมื่อนำผลการวิเคราะห์ทั้งสามแบบ (ตาราง 54, 59 และ 60) มาเปรียบเทียบได้ผลดังตาราง 61

ตาราง 61

ผลการเปรียบเทียบทั้งสามวิธี

ตัวแปร	Regression Analysis (time series)	GLM	NN น้ำหนักและลำดับ ตามค่าสัมบูรณ์
COST * FOC	0.1829**	0.1325*	0.045 (6)
DIFF * FOC	0.2260**	0.2208**	0.762 (2)
@pc(X2)	-0.00084*	-0.1609**	-0.062 (5)
X3	0.0439***	0.0401***	0.464 (3)
X4	-0.0265	-0.2538	-0.007 (7)
Log(X5)	0.0463**	0.1176**	0.260 (4)
Yt-1	0.7314***	0.8074***	0.876 (1)

สรุปผลการทดสอบทั้งสามวิธีได้ว่า ผลประกอบการของบริษัทธุรกิจ
อสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียน จำนวน 40 บริษัท โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2559
เพื่อศึกษา ผลประกอบการ (สร้างจากการวิเคราะห์ปัจจัย กำไรสุทธิ สินทรัพย์และ
หนี้สิน) เป็นตัวแปรตาม โดยใช้ตัวแปรอิสระประกอบด้วย (1) การใช้กลยุทธ์แบบ
ต้นทุนต่ำ กลยุทธ์แบบสร้างความแตกต่าง และกลยุทธ์แบบเน้นกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนนี้
พบว่า บริษัทใช้กลยุทธ์แบบผสม คือ กลยุทธ์สร้างความแตกต่างผสมกับกลยุทธ์การเน้น
กลุ่มเป้าหมาย และกลยุทธ์ต้นทุนต่ำผสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่มเป้าหมาย (2) สัดส่วน
การถือหุ้นโดยผู้บริหาร (3) จำนวนผู้บริหาร (4) จำนวนผู้บริหารสตรี (5) เงินทุนจ
ทะเบียน โดยตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพล คือจำนวนผู้บริหารสตรี ตัวแปรทุกตัวส่งผลเชิงบวก
ยกเว้น สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารที่ให้ผลเชิงลบ

ผลการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาในส่วนของการงานวิจัยคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 6 รายในประเด็นเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ได้สาระสำคัญดังนี้

1. การทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการบริหารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และการกำหนดกลยุทธ์

ในเรื่องของกลยุทธ์ทางธุรกิจจะได้รับคำตอบไปในทิศทางเดียวกันคือ กลยุทธ์ ส่งผลต่อผลประกอบการ และมีความสำคัญมากกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งธุรกิจประเภทนี้ใช้กลยุทธ์ 2 แบบคือ เน้นไปที่ต้นทุนต่ำและการสร้างความแตกต่างให้กับตัวผลิตภัณฑ์โดยยึดจากกลุ่มลูกค้าเป็นหลัก ถ้าหากผู้บริหารมีความรู้ มีความสามารถ และมีความชำนาญในธุรกิจมาก ก็สามารถกำหนดทิศทางและนโยบายของบริษัทให้เปลี่ยนไปตามกาลเวลารวมถึงรับมือกับสถานะแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ และนำพาให้บริษัทมีการเติบโตไปในทิศทางที่ดีก็จะส่งผลไปยังผลประกอบการที่ดี

2. จำนวนผู้บริหารทุกรายตอบตรงกัน “การมีจำนวนผู้บริหารจำนวนมากในบริษัทขนาดใหญ่ซึ่งมีภาระงานส่งผล การดูแลงานมีความละเอียดในการควบคุม” และเป็นผลดีต่อบริษัทเมื่อเทียบค่าใช้จ่ายที่เสียกว่าคุ้มค่า เพราะการดูแลธุรกิจในส่วนของการก่อสร้างผู้บริหารต้องลงพื้นที่เพื่อดูหน้างานด้วยรวมทั้งต้องเร่งรัดให้งานก่อสร้างเป็นไปตามแผนการตลาด

3. สัดส่วนการถือครองหุ้นของผู้บริหาร

สัดส่วนการถือครองหุ้นโดยผู้บริหารซึ่งได้รับคำตอบไปในทิศทางเดียวกันคือ ถ้าหากเจ้าของเดิมซึ่งมานั่งเป็น CEO มองว่าส่งผลดีต่อผลประกอบการ คือมีความเชื่อมโยงผูกพันในด้านของธุรกิจและได้รับผลประโยชน์ด้วย ถ้าหากบริหารงานดีก็จะส่งผลไปยังผลประกอบการและส่งผลไปยังเงินปันผล ฉะนั้นจำเป็นต้องบริหารให้ดีเนื่องจากมีผลประโยชน์ของตัวเองรวมอยู่ด้วย เช่นคุณทองมา บริษัทพฤกษาถือครองหุ้นเกิน 50% ก็ไม่ได้ประสบปัญหาแต่อย่างใด ในมุมมองกลับกันส่งผลให้ธุรกิจเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง

4. จำนวนผู้บริหารสตรี

จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรีซึ่งได้รับคำตอบที่แตกต่างแบ่งเป็น 2 ประเด็นคือ

4.1 ผู้บริหาร กลุ่มที่ 1 (2 ราย) ให้ความเห็นประเด็นนี้ว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความเท่าเทียมกันหากแต่ว่าความชำนาญในด้านของการทำงานที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้หญิงอาจมีข้อจำกัดของการทำงานในธุรกิจประเภทนี้บ้างแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่สามารถบริหารได้ ซึ่งมีผู้บริหารงานที่เป็นผู้ชายบางคนก็จบจากสายบัญชี หรือการเงิน ไม่ใช่สายก่อสร้าง ก็สามารถมานั่งในตำแหน่งของ CEO ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจและส่งผลดีต่อบริษัทในด้านของการบริหารสภาพคล่องทางการเงินเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของบริษัท และมองว่าการเป็นสตรีหรือนรุษไม่เกี่ยวข้องกับการสู่ตำแหน่งผู้บริหารในธุรกิจนี้ แต่ขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลในการแสดงศักยภาพเพื่อไปสู่จุดสูงสุดมากกว่า

4.2 ผู้บริหาร กลุ่มที่ 2 (4 ราย) ผลการสัมภาษณ์ บอกว่า “การเป็นชาย หรือหญิง” เกี่ยวข้องกับธุรกิจ เพราะต้องมีการลงพื้นที่ และประชุมกับ หัวหน้าคนงานที่เป็นผู้ชาย ดังนั้น ผู้บริหารที่เป็นนรุษจะมีความเหมาะสมกว่าผู้บริหารสตรี ทั้งนี้เพราะลักษณะของงานเอื้อให้ผู้ชายมาเป็นผู้บริหารมากกว่าผู้หญิงเพราะงานส่วนใหญ่เป็นงานของการออกภาคสนาม ประเด็นนี้จึงเสมือนว่าธุรกิจนี้มักเลือกนรุษมาเป็นผู้บริหารมากกว่าสตรี ซึ่งตรงกับสถิติเชิงปริมาณซึ่งได้จากการศึกษา

5. เงินทุนจดทะเบียน

เงินทุนจดทะเบียนจากการสัมภาษณ์ได้รับคำตอบไปในทิศทางเดียวกันคือ มองว่าส่งผลต่อผลประโยชน์คือมีส่วนเชื่อมโยงไปยังแหล่งเงินทุนจากภายนอก เช่น การกู้ยืมจากธนาคารหรือออกหุ้นกู้ เป็นสร้างความน่าเชื่อถือให้กับบริษัทในเรื่องของการยื่นกู้จากทางธนาคาร เพิ่มความมั่นใจให้ทางธนาคารว่าหากเจ้าของกิจการลงทุนในจำนวนเงินที่มากก็จะพยายามบริหารงานให้มีประสิทธิภาพเพราะมีเงินของเจ้าของเป็นตัวการันตี และค่อย ๆ เพิ่มทุนจดทะเบียนไปตามผลประโยชน์ที่เติบโตขึ้นและสร้างความน่าเชื่อถือ ความมั่นใจให้กับให้นักลงทุนอีกด้วย

สรุปผลการวิจัยเชิงคุณภาพกับปริมาณได้รับผลสอดคล้องกัน ยกเว้นในประเด็นเรื่องเกี่ยวกับการวิเคราะห์ในตัวแปรจำนวนการถือหุ้นของผู้บริหารที่ได้ผลสรุปต่างมิตกัน

ในการวิจัยเชิงปริมาณในสัดส่วนการถือหุ้นที่วัดจาก อัตราการเปลี่ยนของการถือครองหุ้น ปีที่ t กับ ปีที่ $t-1$ ซึ่งการวิเคราะห์เชิงปริมาณได้สัมประสิทธิ์เป็น ลบจาก 40 บริษัท แต่จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 6 คนจาก 3 บริษัท ที่เป็นบริษัทขนาดใหญ่ ให้ข้อคิดเห็น ในตัวแปรนี้โดยมองการถือครองเท่านั้น ด้วยเหตุผลที่อธิบายว่าถ้าผู้บริหารมีส่วนเป็น เจ้าของก็มองว่าต้องพัฒนาสินทรัพย์ให้ได้ประโยชน์มากขึ้น แต่ตอบไม่ได้การมีปริมาณ มากน้อยมีผลอย่างไรกับผลประกอบการ อันเกิดจากการมองของผู้ลงทุนภายนอกที่ไม่ได้ เป็นผู้บริหาร ส่วนการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของจำนวนหลักทรัพย์เมื่อเทียบกับปีที่แล้ว จึงประเมินไม่ได้ ดังนั้นการผลสรุปของตัวปัจจัยนี้ จึงนำมาเปรียบเทียบกับไม่ได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลประกอบการของธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในบริบทการบริหารด้วยตัวแทนทางธุรกิจ” (The Business Performance of the Thai Listed Real Estate Business in the Context of Business Management Agent) ประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. การอภิปรายผล
3. ข้อจำกัดในการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากข้อมูลบริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่มีลักษณะธุรกิจตามข้อกำหนดมีจำนวน 45 บริษัท แต่เนื่องจากบริษัทมีการดำเนินธุรกิจไม่ถึง 10 ปี (พ.ศ. 2550-2559) มีเพียง 40 บริษัท ข้อมูลที่ปรากฏเป็นหลักฐานในการศึกษามีถึง ปี พ.ศ. 2559

1. ข้อมูลพื้นฐานของบริษัท ทั้ง 40 บริษัทในปี พ.ศ. 2550-2559 โดยข้อมูลในตัวแปรที่ศึกษาสรุปได้ดังนี้

ภาพรวมค่าเฉลี่ยกำไรสุทธิในรอบ 10 ปีของธุรกิจมีค่าเฉลี่ยเพียง 661 ล้านบาท โดยมีค่าต่ำสุด คือขาดทุนสูงถึง -3,744.51 ล้านบาท และมีการกระจายข้อมูลกำไรสุทธิสูงโดยเทียบเป็นค่า $CV = 1,580.02 / 661.35 = 2.39$ คิดเป็นร้อยละประมาณ 24 ซึ่งสูงมากในส่วนของการถือครองหุ้นโดยผู้บริหารมีร้อยละของสัดส่วนต่ำสุดคือ 0.74 และสูงสุดคือ 75.08 ของบริษัท PRIN ในปี พ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นปีเริ่มต้นที่เข้าสู่ตลาด แต่ในปี พ.ศ.

2559 เหลือเพียง 41.21 สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหารมีลักษณะผันผวน เช่นบางบริษัท ในปีแรก ๆ ที่เข้ามามีจำนวนสูงและลดลงในปี ถัดมา ในขณะที่บางบริษัท ก็เป็นไปในทางตรงกันข้าม การใช้กลยุทธ์ของบริษัท ทุกบริษัทจะมีการกล่าวถึงกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก และนำไปประสมกับ การมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ หรือไปประสมกับการสร้างความแตกต่าง มีบริษัทอยู่ 85 ครั้งของบริษัทที่ใช้กลยุทธ์ การมุ่งเน้นต้นทุนต่ำ ประสมกับกลุ่มเป้าหมาย ในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำที่มีลักษณะพื้นที่และการดำรงชีวิตแตกต่างกัน และ ขณะเดียวกัน ก็จับกลุ่มเป้าหมายระดับรายได้สูงโดยเน้นไปที่อยู่อาศัยที่มีรูปลักษณะแตกต่างกัน เพื่อสอดคล้องกับการใช้ชีวิตในเมือง เช่นบริษัท PF

ในส่วนของจำนวนผู้บริหารในบริษัท โดยเฉลี่ยมีจำนวน 8 คน มากที่สุดคือ 26 คน ในบริษัทขนาดใหญ่เช่น SIRI จำนวนผู้บริหารที่มีน้อยที่สุดคือ 1 คนคือ NUSA ในปี พ.ศ. 2551 จำนวนผู้บริหารสตรีโดยเฉลี่ยมีจำนวนบริษัทละ 2 คนในแต่ละปี โดยจำนวนผู้บริหารสตรีที่มีมากที่สุดคือ 9 คน ซึ่งจะอยู่ในบริษัทที่มีผู้บริหารจำนวนมากเช่น LPN ที่มีผู้บริหาร ประมาณ 20 คนต่อปีในบางบริษัทเช่น SAMCO ตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2555 ไม่มีผู้บริหารสตรีเลยและมีจำนวน 4 คนในปี พ.ศ. 2557 และลดลงเหลือ 1 คนในปี ถัดมา ในด้านเงินทุนจดทะเบียน มีขนาดค่อนข้างแตกต่างกันมากโดยบริษัท POLAR มีเงินทุนจดทะเบียนสูงถึง 995,806.61 ล้านบาทในปี พ.ศ. 2559 โดยในปี พ.ศ. 2550 มีเงินทุนจดทะเบียนเริ่มต้นเพียง 780 ล้านบาท

จากผลการวิเคราะห์ในเชิงปริมาณ และจากการ สัมภาษณ์ผู้บริหาร ในข้อคิดเห็น ของ ตัวแปรที่ศึกษา ได้ผลสรุปเพื่อขยายรายละเอียดดังนี้

2. การตอบสมมติฐานในการวิเคราะห์เพื่อหาว่า กลยุทธ์ระดับธุรกิจ (business strategy) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (CEO holder) จำนวนผู้บริหาร (executives) จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี (female executives) และ เงินทุนจดทะเบียน (registered capital) มีอิทธิพลต่อ ผลประกอบการธุรกิจ (business performance) โดยใช้วิธีวิเคราะห์ 3 แบบคือ วิธี Pooled OLS Regression แบบอนุกรมเวลา แบบ GLM และแบบ NN เพื่อเปรียบเทียบกัน ได้ผลสรุปว่าการวิเคราะห์ทั้งสามวิธีพบว่า ผลสนับสนุนและสอดคล้องกัน โดยผลประกอบการ (สร้างจากการวิเคราะห์ปัจจัย กำไรสุทธิ สินทรัพย์ และหนี้สิน) เป็นตัวแปรตาม ส่วนตัวแปรอิสระประกอบด้วย (1) การใช้กลยุทธ์แบบ

ต้นทุนต่ำ กลยุทธ์แบบสร้างความแตกต่าง และกลยุทธ์แบบเน้นกลุ่มเป้าหมาย ในส่วนนี้พบว่า บริษัทใช้กลยุทธ์แบบประสม คือ กลยุทธ์สร้างความแตกต่างประสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่มเป้าหมาย และ กลยุทธ์ต้นทุนต่ำประสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่มเป้าหมาย

(2) สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร (3) จำนวนผู้บริหาร (4) จำนวนผู้บริหารสตรี (5) เงินทุนจดทะเบียน โดยตัวแปรด้านกลยุทธ์ประสม ทั้งสองแบบ (กลยุทธ์สร้างความแตกต่างประสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่มเป้าหมาย และ กลยุทธ์ต้นทุนต่ำประสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่ม เป้าหมาย) มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ โดย กลยุทธ์สร้างความแตกต่างประสมกับกลยุทธ์การเน้นกลุ่มเป้าหมาย ให้ผลสูงกว่า ในส่วนของตัวแปร สัดส่วนการถือครองหุ้นของผู้บริหารมีอิทธิพลเชิงลบ โดยตัวสัมประสิทธิ์มีนัยสำคัญ ตัวแปรที่มีอิทธิพลเชิงบวก อีกสองตัวประกอบด้วย จำนวนผู้บริหาร และเงินทุนจดทะเบียน รวมทั้งตัวผลประกอบการปีที่ล้ามา 1 ปี ส่งผลถึงผลประกอบการปีนี้ด้วย ตัวแปรที่ไม่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจคือจำนวนผู้บริหารสตรี รวมทั้งยังมีแนวโน้มเป็นลบ (-0.0265) โดยมีประเด็นเดียวที่วิเคราะห์ต่างกันคือ จำนวนการถือครองหุ้น การวิจัยเชิงปริมาณใช้การเปรียบอัตราการเปลี่ยนแปลงในแต่ละปี (จำนวน 40 บริษัทในระยะเวลา 10 ปี) ในส่วนของการสัมภาษณ์ จำนวน ผู้บริหาร 6 คนจาก 4 บริษัทได้สรุปว่า การถือครองหุ้นจะทำให้ผลประกอบการเป็นเชิงบวก เพราะผู้บริหารมีความตั้งใจและทุ่มเทมากขึ้น ส่วนจำนวนผู้บริหารสตรี ไม่มีผลต่อผลประกอบการ

3. การทดสอบในส่วนของ การทดสอบว่ามูลค่าหุ้นในตลาด เกิดจากอิทธิพล กำไรสุทธิ และอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์และหนี้สินรวม ผลการทดสอบด้วยสมการถดถอยกับข้อมูลแบบพาแนล พบว่า กำไรสุทธิในปีที่ t มีผลเป็นบวก แต่ กำไรสุทธิในปีที่ $t-1$ มีอิทธิพลเชิงลบ และมูลค่าหุ้นในปีที่ $t-1$ มีอิทธิพลเชิงบวกกับมูลค่าหุ้นในปีที่ t

การอภิปรายผล

จากการทบทวนวรรณกรรมในบทบาทของผู้บริหารว่าเป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์กร โดยสรุปได้ว่าผู้บริหารที่จะประสบผลสำเร็จต้องมีความสามารถในการตัดสินใจหลัก ๆ คือ (1) สามารถเลือกใช้กลยุทธ์

ได้อย่างเหมาะสมทำให้องค์การประสบผลสำเร็จตามที่กำหนดไว้ โดยการกำหนดแผนนโยบาย โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่าเพื่อให้ได้ผลตามที่กำหนด (Feurer & Chaharbaghi, 1995) (2) มีคุณธรรมจริยธรรม ซึ่งเป็นคุณลักษณะสำคัญขององค์การที่ดี ที่ผู้บริหารจะต้องมีคุณธรรมและจริยธรรม ในมิติของการที่ผู้บริหารเป็นตัวแทนในการดำเนินการของกลุ่มผู้ที่ถือหุ้น ซึ่งไม่สามารถสัมผัสกับผู้บริหารหรือกลุ่มผู้บริหารที่เป็นตัวแทนได้ ปัจจัย “คุณธรรมจริยธรรม” ก็อาจจะใช้ปัจจัยอื่นมาแทน เช่น สัดส่วนการถือหุ้นโดยผู้บริหาร จำนวนผู้บริหาร และ จำนวนผู้บริหารที่เป็นสตรี ในกรณีที่มีการศึกษาเรื่องความเชื่อมั่นในการบริหาร (Christofides et al., 2013) (3) การมีทรัพยากรสนับสนุนการบริหารที่เพียงพอ ในงานวิจัยนี้จึงกำหนดในรูปแบบของเงินทุนจดทะเบียน และมูลค่าของสินทรัพย์ในตลาด (market capital)

มิติการวัดผลประกอบการทางธุรกิจ ธุรกิจส่วนใหญ่มักจะวัดผลประกอบการด้วยกำไรสุทธิ หรือจำนวนลูกค้า หรือตัวชี้วัดอื่นๆตามความเหมาะสม ตัวชี้วัดนี้เหล่านี้ถือเป็นกุญแจสำคัญที่จะช่วยสนับสนุนให้ ธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งให้ดำรงอยู่ได้ (Banz, 1981; Stattman, 1980) และในทางกลับกัน สำหรับนักลงทุนที่จะเข้าไปร่วมลงทุนในธุรกิจก็จะใช้ข้อมูลเหล่านี้สนับสนุนการตัดสินใจ แต่ในขณะเดียวกันธุรกิจบางประเภทที่จะต้องอาศัยการผลิตสินค้าเป็นเวลานาน และมีการลงทุนก่อนล่วงหน้าเช่น ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ การประเมินค่าผลการดำเนินการทางธุรกิจจะต้องอาศัยการประเมินมูลค่าทางการเงินโดยใช้เวลานาน จึงมีการใช้ดัชนีชี้วัดอื่นเข้ามาประกอบ เช่น ค่าชี้วัดคุณภาพของธุรกิจ ในรูปแบบคะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 10 ที่เรียกว่า Jitta Score โดยค่า 10 แสดงถึงธุรกิจที่มีศักยภาพสูง สามารถทำกำไรได้อย่างต่อเนื่อง และมีความยั่งยืนในการทำธุรกิจ ในขณะที่ 0 แสดงถึงธุรกิจที่ไร้ประสิทธิภาพและไม่นำลงทุน (Schmidt et al., 2011; Stambaugh et al., 2012) ด้วยข้อจำกัดของการคำนวณ Jitta Score (Smith & Amoako-Adu, 1999; Smith & Goddard, 2002) ในการศึกษาครั้งนี้จึงให้หลักการวิเคราะห์ปัจจัยจากกำไร และอัตราส่วนของสินทรัพย์ต่อหนี้สินมาคำนวณ ซึ่งสามารถทำได้สะดวกกว่า

ในส่วนของการสุทธระดับธุรกิจด้านอสังหาริมทรัพย์ เห็นได้ว่า เมื่อผู้บริโภคมีความหลากหลายทั้งด้านรายได้ และการใช้ชีวิต ดังนั้นการใช้แนวคิดเชิงกลยุทธ์จึงมีความหลากหลาย ซึ่งแต่ละแนวคิดนั้นต่างมีวัตถุประสงค์เพื่อนำองค์การไปสู่ความ-

ได้เปรียบเทียบการแข่งขันทั้งสิ้น (Nourse & Roulac, 1993) เนื่องจากการเลือกกลยุทธ์ ต้นทุนต่ำ หรือการเลือกกลยุทธ์สร้างความแตกต่างก็เท่ากับเจาะกลุ่ม (focus) กลุ่มลูกค้า อยู่แล้วว่าเป็นตลาดคนละกลุ่มกัน ดังนั้นจึงเป็นการนำกลยุทธ์ทั้งแบบ คือ ต้นทุนต่ำ และ กลยุทธ์การสร้างความแตกต่างมาประสมกับกลยุทธ์แบบเน้นเฉพาะกลุ่ม (Deepan & Fletcher, 2007) การศึกษาครั้งนี้พบว่า การใช้กลยุทธ์ประสมทั้งสองแบบมีอิทธิพลกับ ผลประกอบการ เนื่องจากความแตกต่างด้านรายได้ และสภาพพื้นที่ในการประกอบ- อาชีพและการดำรงชีวิต ของผู้บริโภคมีความแตกต่างกันจึงทำให้ตัวแปรกลยุทธ์ มีอิทธิพลต่อผลประกอบการในเชิงบวกในงานวิจัยนี้สนับสนุนงานศึกษาของ Nourse and Roulac (1993)

งานวิจัยนี้ศึกษาธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้นผู้บริหารของธุรกิจซึ่งโดยปกติ มักไม่ใช่เป็นเจ้าของเงินที่ก่อตั้งทั้งหมด แต่ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของธุรกิจตั้งแต่แรก ก่อนจดทะเบียนเข้าตลาดหลักทรัพย์ หรืออาจมีการครอบครองหุ้นมากขึ้นในช่วง ดำเนินการธุรกิจในตลาด กรณีที่มีการถือครองหุ้นบางครั้งส่วนสัดส่วนของการถือ ถืออาจจะมีทั้งผลบวกและผลลบต่อสายตาของนักลงทุน ผลในเชิงบวกก็คือเมื่อผู้บริหาร มีการถือครองหุ้น ย่อมจะต้องรักษาผลประโยชน์ของธุรกิจไว้เพราะถ้าธุรกิจเกิดผลเสีย ก็ส่งผลถึงตนเองด้วย ส่วนในมุมมองคืออาจมีความไม่สุจริต ในการทำธุรกรรมเกี่ยวข้องกับราคาหุ้นในตลาดอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อตนเองและพวก (Kollock, 1993) จาก งานวิจัยนี้ในมุมมองของผู้ลงทุนไทยในการถือครองจำนวนหุ้นมีสัมประสิทธิ์เชิงลบ ซึ่ง ตรงกับผลการศึกษาของ McColgan (2001) ใน ปัญหาความขัดแย้งทางจริยธรรม (moral-hazard agency conflicts) เนื่องจากผู้บริหารมองเห็นประโยชน์ของตนเองเป็นหลัก ปัญหาด้านจริยธรรมเป็นอันตรายมากและมีแนวโน้มที่จะเกิดมากใน บริษัท ขนาดใหญ่ (Jensen & Ruback, 1993) เพราะมีบริษัทขนาดใหญ่ความซับซ้อนของการดำเนินการ ยิ่งมีมากและต้องอาศัยการตรวจสอบจากภายนอกมากขึ้น ส่งผลต่อการเพิ่มกรรมการ ตรวจสอบและเพิ่มค่าใช้จ่าย

นอกจากนี้ผลการวิจัยในสัดส่วนการถือครองหุ้นของผู้บริหารที่มีอิทธิพลเชิงลบ ยังตรงกับผลการศึกษาของภิญญดา พัทธัญชัยรัสเจริญลาภ (2558) ศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและผลการดำเนินงานของบริษัท: กรณีศึกษาบริษัท

จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100)” โดยศึกษาข้อมูลสถิติภูมิระหว่างปีพ.ศ. 2552-2557 ที่รวบรวมจากงบการเงินแบบแสดงรายการข้อมูล ประจำปี (แบบ 56-1) รายงานทางการเงินฐานข้อมูลของระบบ SETSMART โดยพบว่า สัดส่วนการถือครองหุ้นสามัญบริษัทของผู้บริหารสูงสุดและ การเป็นตัวแทนสมาชิกในครอบครัวของผู้บริหารสูงสุด มีความสัมพันธ์เชิงลบกับอัตราผลตอบแทนต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้นนั้นหมายความว่าความน่าลงทุนจะมองตัวแปรนี้ในมุมมองลบมากกว่าบางประเด็นของจำนวนคณะกรรมการผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์จากการ การศึกษาของ Cadbury (1992), Fama and Jensen (1983), Weisbach (1988) รายงานว่าควรจะมีผู้บริหารหลาย ๆ คนเพื่อร่วมกันรับผิดชอบและตรวจสอบ โดยควรจะต้องประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อยสามคน ที่เป็นกรรมการอิสระเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ ซึ่งงานวิจัยนี้ได้ผลการสนับสนุนของตัวแปรนี้ที่มีอิทธิพลต่อผลประโยชน์ โดยมีส่วนประสิทธิมีค่า 0.0439 ในระดับนัยสำคัญสูงถึง 99.99 ซึ่งสนับสนุนรายงานผลของการศึกษาของ Williams and Anderson (1991) ในการตรวจสอบความเป็นธรรมชาติขององค์การ โดยระบุให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นกรรมการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ทั้งภายในองค์การและนอกองค์การว่ามีการบริหารบนหลักของ ความยุติธรรม ความเสมอภาค ความโปร่งใส และตรวจสอบได้

จำนวนผู้บริหารสตรีในบริษัทธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์จากผลสรุปทางสถิติจะมีจำนวนน้อยมากโดยในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนผู้บริหารสตรีคิดเป็นร้อยละ 20 ต่อผู้บริหารบุรุษเมื่อเทียบกับสถิติของผู้บริหาร NASDAQ Stockholm ซึ่งมีถึงร้อยละ 38 (AP2’s Female Representation Index for 2018) ในบางบริษัทผู้บริหารสตรีในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ก็คือกลุ่มคนที่มาจากฐานเดิมที่เป็นเจ้าของบริษัทก่อนเข้าจดทะเบียน ทั้งนี้จากข้อมูลใน 40 บริษัทที่มีข้อสังเกตนอกจากจะมีจำนวนน้อยแล้วในระยะแรก ๆ ของการเข้าสู่การจดทะเบียนมี สตรีเป็นผู้บริหารน้อยและจะมีเพิ่มบ้างในช่วงหลัง ๆ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารให้เหตุผลว่าเนื่องจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง ซึ่งโดยภาพรวมงานลักษณะนี้เหมาะกับผู้ชายมากกว่า นอกจากนี้ยังต้องมีการประชุมวางแผนกับฝ่ายงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้ชายเป็นส่วนใหญ่ งานบริหารดังกล่าวจึงเหมาะกับบุรุษมากกว่าสตรี ในประเด็นนี้อาจกล่าวได้ว่าเป็น

ช่องว่างของการเป็นผู้บริหารของสตรีดังเช่นรายงานสถิติปี ค.ศ. 2016 คำนีของ Global Gender Gap Index ในประเทศต่าง ๆ พบว่า ประเทศแถบยุโรปและสหรัฐอเมริกา ช่องว่างระหว่างชายหญิงในสิทธิต่าง ๆ ลดลง แต่ในประเทศแถบเอเชียตะวันออกและประเทศแถบแอฟริกา ยังมีสูงถึงร้อยละมากกว่า 30 ปัญหาการมีช่องว่างในการให้สิทธิสตรี ซึ่งเห็นได้ว่าในงานลักษณะทั่วไปยังมีช่องว่างระหว่างชายและหญิงและยังเป็นอาชีพที่ต้องเน้นลักษณะทางกายภาพและการตัดสินใจที่ได้ขาดเช่นการบริหารธุรกิจก่อสร้าง บางสังคมยังไม่ยอมรับ ด้วยแนวคิดและวัฒนธรรมเช่นนี้ที่มีมาตั้งแต่โบราณแล้ว (Asgari et al., 2012; Bigelow et al., 2014) งานวิจัยนี้จึงได้คำตอบที่ออกมาในลักษณะที่ปัจจัย ตัวแปรจำนวนผู้บริหารสตรี ที่ไม่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการ (รวมทั้งยังมีแนวโน้มส่งผลเชิงลบ) ผลการศึกษาครั้งนี้ตรงกับงานศึกษาของ Ionascu, Ionascu, Sacarin, and Minu (2018) ที่รายงานว่า ปัจจัยด้านเพศไม่มีผลกับผลประกอบการของบริษัทที่อยู่ตลาดหลักทรัพย์ของประเทศ โรมาเนีย ส่วนข้อค้นพบในงานวิจัยของ Adams and Ferreira (2009) จากจำนวน 1,939 ธุรกิจในประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงปี ค.ศ. 1998-2003 พบว่าจำนวนผู้บริหารสตรีมีอิทธิพลเชิงลบกับ ค่า ROE และ Tobins's Q ส่วนงานศึกษาของ Pasaribu (2009) ที่พบว่าผู้บริหารสตรีมีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจขนาดเล็ก แต่ในธุรกิจขนาดใหญ่ไม่มีอิทธิพล

เหตุผลที่สตรีมักไม่ค่อยได้รับโอกาสในการเข้าสู่ตำแหน่งผู้บริหาร ทั้งนี้เพราะโดยปกติภายใต้จิตใต้สำนึก (unconscious) คนทั่วไปซึ่งยังมองภาพลักษณ์ของสตรีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่ไม่เข้มแข็งเท่าบุรุษ ลักษณะเดียวกับที่เรามักตัดสินคนด้วยอาชีพว่า พยาบาลจะเป็นคนใจดี มีเมตตา ถ้าเป็นพ่อค้ามักจะเอาเปรียบ เป็นต้น ด้วยจิตใต้สำนึกดังกล่าวจึงปรากฏเป็นความลำเอียงที่เรียกว่า อคติจากความสัมพันธ์ “affinity bias” (Bligh et al., 2012) และส่งผลให้การคัดเลือกสตรีเข้าสู่การเป็นผู้บริหารจึงมีจำนวนน้อยกว่าบุรุษ ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการสัมภาษณ์ในธุรกิจประเภทนี้

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในการศึกษาในการที่จะนำความรู้จากผลการวิจัยไปใช้ในลักษณะที่เป็นความรู้แบบ Generality ในส่วนที่ศึกษาเฉพาะธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นธุรกิจที่เจ้าของเดิมที่เริ่มต้นธุรกิจเป็นผู้บริหารส่วนใหญ่ ดังนั้น ความเป็นตัวแทนในการบริหาร ผู้บริหารที่เป็นเจ้าของด้วยและเป็นผู้บริหารด้วย อาจจะไม่ได้คิดในลักษณะตัวแทนแต่คิดว่าตัวเองยังเป็นเจ้าของอยู่ หลักการบริหาร อาจจะยังใช้ความคิดและประสบการณ์ของตนเอง แต่เนื่องจากมีประสบการณ์มา ยาวนานจึงสามารถบริหารให้ประสบผลสำเร็จได้ ดังนั้นตัวแบบในการศึกษาอาจจะขาด ปัจจัยสำคัญที่เป็นคุณสมบัติของผู้บริหารที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการทางธุรกิจ

ข้อเสนอแนะ

การนำประโยชน์จากผลการวิจัยไปใช้ในทฤษฎี

ได้ขยายผลทฤษฎีตัวแทน (agency theory) กับ ตัวแทนที่ดำเนินการในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทย

งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลประกอบการของธุรกิจคือ การใช้กลยุทธ์ประสมแต่ละแบบ (แบบที่ (1) ดันทุนคำ + เน้นกลุ่มเป้าหมาย และแบบที่ (2) สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) และมีบางบริษัทใช้กลยุทธ์ประสมทั้งสองแบบ ทั้งนี้ด้วยผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกราย บอกว่า จะมองกลุ่มเป้าหมายก่อนแล้ว จึงเลือกกลยุทธ์ประเภท ดันทุนคำ หรือ สร้างความแตกต่างมาประสมให้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่ม การที่บริษัทต้องดำเนินการเช่นนี้ เพราะธุรกิจการสร้างที่อาศัย ต้องการเงินทุนค่อนข้างมาก สินค้าที่สร้างเสร็จต้องปล่อยให้ออกโดยไว ดังนั้น การใช้กลยุทธ์มุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมาย จึงเป็นกลยุทธ์หลักและประสมกับกลยุทธ์อื่นที่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจของลูกค้า การศึกษาส่วนนี้คือการขยายผลวรรณกรรมด้านกลยุทธ์และการทำหน้าที่เป็นตัวแทนของผู้บริหารในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ไทย

การนำประโยชน์จากผลการวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติ

ผู้บริหารในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์นำความรู้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการสนับสนุนการบริหารเพื่อให้ผลประกอบการธุรกิจสูงขึ้น โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของปัจจัยที่ให้ผลเชิงลบ และปัจจัยที่ไม่ส่งผล ดังนี้

1. กลยุทธ์ธุรกิจที่ประสบผลสำเร็จในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์คือ กลยุทธ์ประสมแบบที่ 1 (สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) และกลยุทธ์ประสมแบบที่ 2 (ต้นทุนต่ำ + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) จากผลการวิจัยพบว่า การใช้กลยุทธ์ประสมแบบที่ 2 ให้ผลประกอบการสูงกว่าแบบที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะมูลค่าของสินค้าราคาสูงกว่า และลูกค้าเป็นกลุ่มมีรายได้สูง จากความรู้นี้ชี้ให้เห็นว่า ถ้าบริษัทมีความสามารถที่จะสร้างที่อยู่อาศัยที่มีความโดดเด่นและแตกต่างให้กับผู้บริโภคในระดับ ราคาสูงได้ ก็จะสร้างผลประกอบการได้สูงกว่า ในขณะที่ียวถ้าเป็นสายตายนักลงทุน การที่ลงทุนในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กับบริษัทที่ใช้กลยุทธ์ ประสมแบบที่ 1 (สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) โอกาสที่จะได้ผลตอบแทนที่สูงกว่า

2. จากผลการวิเคราะห์ที่สัดส่วนการถือครองหุ้นโดยผู้บริหารส่งผลเชิงลบต่อผลประกอบการ ดังนั้น การที่บริหารจะมีการถือครองหุ้นเพิ่มขึ้นซึ่งในสายตาของผู้ลงทุนอาจมองในแง่ความไม่โปร่งใส ธุรกิจนั้นๆควรมีการสื่อสารความโปร่งใสการทำงานเพื่อให้รับรู้การเป็นธรรมาภิบาลขององค์กร (good governance) เพื่อสร้างความเชื่อมั่น (trust) ให้กับนักลงทุนซึ่ง การสร้าง Trust จะส่งผลประดี้นสัดส่วนการถือครองหุ้นที่เพิ่มโดยผู้บริหาร ไม่สร้างความคลางแคลงใจในการถือครอง

3. ตัวแปรจำนวนสตรีที่เป็นผู้บริหารซึ่งผลการวิเคราะห์ไม่มีนัยสำคัญ อันเนื่องจากบริษัทที่ศึกษามีผู้บริหารสตรีจำนวนค่อนข้างน้อย ด้วยเหตุผลในข้อจำกัดลักษณะของธุรกิจที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้นในอนาคตหากมีเพิ่มจำนวนสตรีที่เป็นผู้บริหารให้มากขึ้น ก็อาจให้สตรีไปดำรงตำแหน่งในสายงานที่เหมาะสม ดังเช่น บริษัทลุมพินีวิลที่มีจำนวนสตรีเป็นผู้บริหารจำนวนมากและเน้นไปทำการบริหารฝ่ายการตลาดซึ่งเป็นลักษณะเด่นของสตรีที่เป็นผู้บริหารตามผลการทบทวนวรรณกรรม ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่าคำตอบในการวิจัยในสถานการณ์นี้ก็อาจเปลี่ยนไป

4. ผู้ลงทุนสามารถนำความรู้จากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการสนับสนุนการตัดสินใจเลือกลงทุนเพื่อป้องกันความเสี่ยง โดยพิจารณาจาก (1) การกำหนดกลยุทธ์ของธุรกิจ ถ้าใช้กลยุทธ์ประสมแบบที่ 1 (สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) หรือ/และ กลยุทธ์ประสมแบบที่ 2 (ต้นทุนต่ำ + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) ก็จะได้ผลตอบแทนที่ดี และ ถ้าเปรียบเทียบทั้งสองแบบในส่วนของอิทธิพลต่อผลประกอบการกลยุทธ์ประสมแบบที่ 1 (สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย) จะดีกว่า ในส่วนปัจจัยอื่นที่ควรพิจารณาคือ เงินทุนจดทะเบียน ผลประกอบการในปีที่ผ่านมา และจำนวนผู้บริหารที่มีมากพอสมควรกับระดับของธุรกิจ และตัวแปรสัดส่วนการถือหุ้น ถ้ามีการถือครองเพิ่มขึ้นตลอดเวลา น่าจะเป็นสัญญาณลบของผู้ลงทุน ในเป็นเรื่องของการหาผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interest)

งานวิจัยในอนาคต

งานวิจัยในอนาคตที่ควรศึกษาคือขยายการศึกษาไปสู่ข้อดีข้อเสียของการถือครองหุ้นของผู้บริหารในการเปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลา ร่วมกับทิศทางการบริหารและปัจจัยสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เพื่อศึกษาการบริหารความไวและความเสี่ยง รวมทั้งการศึกษาเปรียบผลประกอบการระหว่างบริษัทที่ใช้กลยุทธ์แบบที่ (1) ต้นทุนต่ำ + เน้นกลุ่มเป้าหมาย แบบที่ (2) สร้างความแตกต่าง + เน้นกลุ่มเป้าหมาย และบริษัทที่ใช้กลยุทธ์ทั้งคู่ คือ แบบที่ (1) และ แบบที่ (2)

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้บริหารธุรกิจอสังหาริมทรัพย์

**รายชื่อผู้บริหารธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
ที่ให้การสัมภาษณ์**

1. คุณอริป พิชานนท์	นายกสมาคมธุรกิจบ้านจัดสรร
2. คุณประทีปตั้ง มติธรรม	ประธานกรรมการบริหาร
บริษัท ศุภาลย์ จำกัด (มหาชน)
3. คุณอดิศักดิ์ วารินทร์ศิริกุล	ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ สายงานโครงการ
ภูมิภาค 3 บริษัท ศุภาลย์ จำกัด (มหาชน)
4. คุณวิษณุ สุชาติล้ำพงศ์	รองกรรมการผู้อำนวยการ บริษัท เอพี
(ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
5. คุณภูมิพัฒน์ สีนาเจริญ	เลขานุการและรองกรรมการผู้อำนวยการ
สายงานพัฒนาทรัพยากร บริษัท เอพี
(ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)
6. คุณชานนท์ เรืองกฤตยา	ประธานเจ้าหน้าที่บริหารและกรรมการ
ผู้จัดการใหญ่ บริษัทอนันดา ดีเวลลอปเม้นท์
จำกัด (มหาชน)

ภาคผนวก ข
แบบสัมภาษณ์

**การสัมภาษณ์ผู้บริหารงานวิจัยคุณภาพเป็นการสัมภาษณ์แบบไร้โครงสร้าง
(unstructured interview)**

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร 6 รายในประเด็นเกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัย ประกอบด้วยประเด็นดังนี้

1. การทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการบริหารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร และการกำหนดกลยุทธ์
2. การกำหนดจำนวนผู้บริหารในธุรกิจ มีข้อดีข้อเสียอย่างไร
3. ความคิดเห็นต่อสัดส่วนการถือครองหุ้นโดยผู้บริหาร
4. ความคิดเห็นต่อการแต่งตั้งสตรีเข้ามาเป็นผู้บริหาร
5. ความสำคัญของมูลค่าเงินทุนจดทะเบียน

บรรณานุกรม

- เกศรา มัญชุศรี. (2557). *บทบาทสตรีในฐานะผู้บริหาร*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/597486>
- จาตุรนต์ อธิธิประภากุล. (2554). *8 ประเภทของหุ้นแบ่งตามอุตสาหกรรม*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.speculoser.blogspot.com/2012/02/type-of-stock.html>
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (ม.ป.ป.). *การจัดกลุ่มอุตสาหกรรมและหมวดธุรกิจ*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก https://www.set.or.th/th/regulations/simplified_regulations/industry_sector_p1.html
- บมจ. พุกखा เรียลเอสเตท. (ม.ป.ป.). *ประวัติบริษัท*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.pruksa.com/about-us/company-history>
- บริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน). (ม.ป.ป.). *ข้อมูลบริษัท*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://sansiri.com/thai>
- บริษัทจะมีกำไรเพิ่ม เมื่อมีผู้ถือหุ้นในบอร์ดยกขึ้น*. (2560). ค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2560, จาก <http://www.bbc.com/thai/international-41499913>
- ภิญญา พัทธชัยจรัสเจริญลาภ. (2558). *คุณลักษณะของผู้บริหารสูงสุดและผลการดำเนินงานของบริษัท: กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- วีระพงษ์ เจตน์พิพัฒน์พงษ์. (2560). *อสังหาริมทรัพย์ 2560*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.maruey.com/article/contentinjournal0083.html>
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2550). *หลังวิกฤตอสังหาริมทรัพย์ไทย: ทิศทางตลาดครึ่งหลังปี พ.ศ. 2550*. ค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2560, จาก <https://positioningmag.com/36129>

- Adams, R. B., & Ferreira, D. (2009). Women in the boardroom and their impact on governance and performance. *Journal of Finance and Economy*, 94, 291-309.
- Agrawal, A., & Knoeber, C. R. (1996). Firm performance and mechanisms to control agency problems between managers and shareholders. *Journal of Financial and Quantitative Analysis*, 31(3), 377-397.
- Ainuddin, R. A., Beamish, P. W., Hulland, J. S., & Rouse, M. J. (2007). Resource attributes and firm performance in international joint ventures. *Journal of World Business*, 42, 47-60.
- Alchian, A. A., & Demsetz, H. (1975). Production, information costs, and economic organization. *American Economic Review*, 62(5), 777-795.
- Asgari, S., Dasgupta, N., & Stout, J. G., (2012). When do counterstereotypic ingroup members inspire versus deflate: The effect of successful professional women on young women's leadership self-concept. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 38(3), 370-383.
- Banz, R. W. (1981). The relationship between return and market value of common stocks. *Journal of Financial Economics*, 9(1), 3-18.
- Barney, J. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal of Management*, 17, 99-120.
- Barney, J. (1998). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal o Management*, 17(1), 99-120.
- Beltratti, A., & Stulz, R. (2012). The credit crisis around the globe: Why did some banks perform better. *Journal of Financial Economics*, 105(1), 1-17.

- Bennett, R., & Gabriel, H. (2001). Corporate reputation, trait covariance, and the averaging principle: The case of the UK mis-selling scandal. *European Journal of Marketing*, 35(3/4), 387-409.
- Bigelow, L., Lundmark, L., Parks, J. M., & Wuebker, R. (2014). Skirting the issues: Experimental evidence of gender bias in IPO prospectus evaluations. *Journal of Management*, 40(6), 1732-1759.
- Bligh, M. C., Schlehofer, M. M., Casad, B. J., & Gaff, A. M., (2012). Competent enough, but would you vote for her: Gender stereotypes and media influences on perceptions of women politicians. *Journal of Applied Social Psychology*, 42(3), 560-597.
- Bogner, W., & Barr, P. (2000). Making sense of hypercompetitive environment: A cognitive explanation for the persistence of high velocity competition. *Organization Science*, 11(2), 212-226.
- Boulouta, I. (2013). Hidden connections: The link between board gender diversity and corporate social performance. *Journal of Business Ethics*, 113(2), 185-197.
- Brown, S. L., & Eisenhardt, K. M. (1998). *Competing on the edge: Strategy as structured chaos*. Boston: Harvard Business School Press.
- Buchanan, F. R., Warning, R. L., & Tett, R. P. (2012). Trouble at the top: Women who don't want to work for a female boss. *Journal of Business Diversity*, 12(1), 33-46.
- Burns, J. M. (1978). *Leadership*. New York: Harper and Row.
- Cadbury, A. (1992). *Codes of best practice*. London: Gee Publishing.

- Center for American Women and Politics. (2012). *Women presidential and vice presidential candidates: A selected list*. Retrieved August 6, 2017, from http://www.cawp.rutgers.edu/levels_of_office/women-presidential-and-vice-presidential-candidates-selected-list
- Cerny, B. A., & Kaiser, H. F. (1977). A study of a measure of sampling adequacy for factor-analytic correlation matrices. *Multivariate Behavioral Research*, 12(1), 43-47.
- Chen, L. (2012). *The effect of ownership structure on firm performance*. Retrieved August 6, 2017, from http://pure.au.dk/portal/files/48424135/The_E%20ffect_of_Ownership_Structure_on_Firm_Performance_Ch en_Luzhen_2012.pdf
- Christofides, L. N., Polycarpou, A., & Vrachimis, K. (2013). Gender wage gaps, 'sticky floors' and 'glass ceilings' in Europe. *Labour Economics*, 21, 86-102.
- Chung, M., Moon, J., Choe, Y. C., & Lee, C. H. (2007). Understanding producers continuing use of food traceability system. *Korean Journal of Agricultural Economics*, 48(4), 133-160.
- Coase, R. H. (1973). The nature of the firm. *Economica*, 4(16), 386-405.
- Creswell, J. W. (2003). *Research design: Qualitative, quantitative, and mixed methods approaches*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Cui, H., & Mak, Y. T. (2002). The relationship between managerial ownership and firm performance in high R & D firms. *Journal of Corporate Finance*, 8(4), 234-257.

- Deepan, G., & Fletcher, J. K. (2007). Leadership, power, and positive relationships. In J. E. Dutton & B. R. Ragins (Eds.), *Exploring positive relationships at work: Building a theoretical and research foundation* (pp. 347-371). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Demsetz, H., & Lehn, K. (1985). The structure of corporate ownership: Causes and consequences. *Journal of Political Economy*, 93(6), 1155-1177.
- Donaldson, L. (2001). *The contingency theory of organizations*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Dover, T. L., Kaiser, C. R., & Major, B. (2016). *Diversity policies rarely make companies fairer, and they feel threatening to white men*. Retrieved August 6, 2017, from <http://www.hbr.org/2016/01/diversity-policies-dont-help-women-or-minorities-and-theymake-white-men-feel-threatened>
- Dumond, E. J. (1994). Making best use of performance-measures and information. *International Journal of Operations & Production Management*, 14(9), 16-31.
- Edwards, P. K., & Scullion, H. (1982). *The social organization of industrial conflict: Control and resistance in the workplace*. Oxford, United Kingdom: Blackwells.
- Eisenberg, T., Sundgren, S., & Wells, M. T. (1998). Larger board size and decreasing firm value in small firms. *Journal of Financial Economics*, 48, 35-54.
- Fama, E. F., & Jensen, M. C. (1983). Agency problems and residual claims. *The Journal of Law & Economics*, 26(2), 327-349.

- Feurer, R., & Chaharbaghi, K. (1995). Dynamic strategy formulation and alignment. *Journal of General Management*, 20(3), 76-90.
- Floyd, D. (2016). *The 4 most important effects of rising interest rates investopedia*. Retrieved August 6, 2017, from <https://www.investopedia.com/news/4-most-important-effects-rising-interest-rates/#ixzz59mjlWlSD>
- Forza, C., & Salvador, F. (2000). Assessing some distinctive dimensions of performance feedback information in high performing plants. *International Journal of Operations & Production Management*, 20(3), 359-385.
- Freeman, R. E. (1999). Response: Divergent stakeholder theory. *Academy of Management Review*, 24(2), 233-236.
- Gates, S. (1999). *Aligning strategic performance measures and results*. New York: The Conference Board.
- Ghodeswar, B., & Vaidyanathan, J. (2008). Business process outsourcing: An approach to gain access to world-class capabilities. *Business Process Management Journal*, 14(1), 23-38.
- Grandone, E., Margaglione, M., Colaizzo, D., Cappucci, G., Sciannamé, N., Montanaro, S., et al. (1999). Prothrombotic genetic risk factors and the occurrence of gestational hypertension with or without proteinuria. *Thromb Haemost*, 81(3), 349-352.
- Hair, J., Anderson, R., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1995). *Multivariate data analysis with readings*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.

- Healy, P. (1985). The effect of bonus schemes on accounting decisions. *Journal of Accounting and Economics*, 7(1-3), 85-108.
- Hellmann, T., & Puri, M. (2001). Venture capital and the professionalization of start-up firms: Empirical evidence. *Journal of Finance*, 57, 69-197.
- Hofstede, G. (1984). *Culture's consequences: International differences in work-related values* (2nd ed.). Beverly Hills, CA: Sage.
- Hu, K. J., & Bentle, H. M. (1995). The relationships between organizational culture, total quality management practices and operational performance. *The International Journal of Operations & Production Management*, 31(7), 789-814.
- Huddart, S. (1993). The effect of a large shareholder on corporate value. *Management Science*, 39(11), 1407-1421.
- Hyde, J. S. (2014). Gender similarities and differences. *Annual Review of Psychology*, 65, 373-398.
- Ionascu, M., Ionascu, I., Sacarin, M., & Minu, M. (2018). Women on boards and financial performance: Evidence from a European emerging market. *Journal of Sustainability*, 10, 1-18.
- Jensen, M. C., & Meckling, W. H. (1996). Theory of the firm: Managerial behavior, agency costs, and ownership structure. *Journal of Financial Economics*, 3(4), 305-360.
- Jensen, M. C., & Murphy, K. J. (1990). Performance pay and top-management incentives. *Journal of Political Economy*, 98(2), 225-240.
- Jensen, M. C., & Ruback, R. S. (1993). The market for corporate control: The scientific evidence. *Journal of Financial Economics*, 11, 5-50.

- Johnson, J. G., & Scholes, K. (2001). *Dirección estratégica*. Madrid, Spain: Prentice Hall.
- Kamasak, R., & Bulutlar, F., (2010). Influence of knowledge sharing on innovation. *European Business Review*, 22(3), 306-317.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). Linking the balanced scorecard to strategy. *California Management Review*, 39(1), 53-68.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (2004). *Strategy maps: Converting intangible assets into tangible outcomes*. Boston: Harvard Business School Press.
- Kellogg Insight. (2013). *Leaders do matter but when does their gender matter, too: Kellogg Insight podcast*. Retrieved August 26, 2017, from insight.kellogg.northwestern.edu/article/leaders_do_matterbut_when_does_their_gender_matter_too
- Koenig, A. M., Eagly, A. H., Mitchell, A. A., & Ristikari, T. (2011). Are leader stereotypes masculine: A meta-analysis of three research paradigms. *Psychological Bulletin*, 137(4), 616-642.
- Kolehmainen, C., Brennan, M., Filut, A., Isaac, C., & Carnes, M. (2014). Afraid of being “witchy with a ‘B’”: A qualitative study of how gender influences residents’ experiences leading cardiopulmonary resuscitation. *Academic Medicine*, 89(9), 1276-1281.
- Kollock, P. (1993). An eye for an eye leaves everyone blind: Cooperation and accounting systems. *Journal of American Sociological Review*, 58, 768-786.
- Laffont, J. J., & Martimort, D. (2002). *The theory of incentives I: The principal agent model*. Princeton, NJ: Princeton University Press.

- Liow, K. H. (1998). Relationship between Singapore property stock and real estate returns. *Journal of Real Estate and Construction*, 8, 1-16.
- Liow, K. H. (2000). The long term investment performance of Singapore real estate and property stocks. *Journal of Propperty Investment & Finance*, 19(12), 156-174.
- Liu, W., Strong, N., & Xu, X. (1999). The profitability of momentum investing. *Journal of Business Finance & Accounting*, 26(9/10), 1043-1091.
- Marr, B., Schiuma, G., & Neely, A. (2002). Assessing strategic knowledge assets in E-business. *International Business Performance Management*, 4(2), 279-295.
- Matsa, D. A., & Miller, A. R. (2013). A female style in corporate leadership: Evidence from quotas. *American Economic Journal Applied Economics*, 5(3), 291-301.
- McColgan, P. (2001). *Agency theory and corporate governance: A review of the literature from a UK perspective*. Retrieved August 6, 2017, from <https://pdfs.semanticscholar.org/79c5/2954af851c95a27cb1fb702c23feaae86ca1.pdf>
- McConnell, J. J., & Servaes, H. (1990). Additional evidence on equity ownership and corporate value. *Journal of Financial Economics*, 27(2), 595-612.
- Menguc, B., & Auh, S., (2006). Creating a frm-level dynamic capability through capitalizing on market orientation and innovativeness. *Journal of the Academy of Marketing Science*, 34(1), 63-73.

- Mile, R. E., & Snow, C. C. (1978). *Organizational strategy, structure, and process*. New York: McGraw-Hill.
- Mitonga-Monga, J., Coetzee, M., & Cilliers, F. V. N. (2012). Perceived leadership style and employee participation in a manufacturing company in the democratic republic of Congo. *African Journal of Business Management*, 6(15), 5389-5398.
- Morck, R., Shleifer, A., & Vishny, R. W. (1988). Management ownership and market valuation: An empirical analysis. *Journal of Financial Economics*, 20(1), 293-324.
- Mulgan, G. (2010). *Measuring social value*. Retrieved August 6, 2017, from http://www.ssireview.org/articles/entry/measuring_social_value
- Ngamkroeckjot, C., & Johri, L. (2003) Coping with hypercompetition in the financial services industry in Thailand: Environmental scanning practices of leaders and followers. *International Journal of Bank Marketing*, 21(6-7), 359-368.
- Northouse, P. G. (2015). *Leadership*. Thousand Oaks, CA: Sage.
- Nourse, H., & Roulac, S. (1993). Linking real estate decisions to corporate strategy. *Journal of Real Estate Research*, 8(4), 475-494.
- O'Mara, M. A. (1999). *Strategy and place: Managing corporate real estate and facilities for competitive advantage*. New York: The Free Press.
- Ødegaard, B. A., & Bøhren, Ø. (2003). Governance and performance revisited. *ECGI-Finance Working Paper*, 28, 192-195.

- Opstrup, N., & Villadsen, A. R. (2015). The right mix: Gender diversity in top management teams and financial performance. *Public Administration Review*, 75(2), 291-301.
- Oxford University. (n.d.) (2007). *Authorized capital in a dictionary of law*. Retrieved March 1, 2007, from <http://www.oxfordreference.com/view/10.1093/oi/authority.20110803095435730>
- Paauwe, J. (1998). *HRM and performance: The linkage between resources and institutional context*. Rotterdam, Netherlands: Erasmus University Rotterdam.
- Park, A., & Glascock, J. L. (2001). The performance impact of strategic corporate real estate in franchise organizations. *Journal of Corporate Real Estate*, 21(8), 359-368.
- Pasaribu, P. (2009). *The examinations of board chairman characteristics and board diversity: Evidence from the UK listed firm*. Retrieved August 6, 2017, from http://www.etheses.whiterose.ac.uk/12204/1/Pasaribu_P_Leeds_University_Business_School_PhD_2015.pdf
- Pedersen, T., & Thomsen, S. (1999). Economic and systemic explanations of ownership concentration among Europe's largest companies. *International Journal of the Economics of Business*, 6(3), 367-381.
- Pfeifer, P. E., Haskins, M. E., & Conroy, R. M. (2005). Customer lifetime value, customer profitability, and the treatment of acquisition spending. *Journal of Managerial Issues*, 7(1), 11-25.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive strategy*. New York: The Free Press.

- Porter, M. E. (1990). *The competitive advantage of the nations*. New York: The Free Press.
- Porter, M. E. (2004). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. New York: The Free Press.
- Raduan, C. R., Jegak, U., Haslinda, A., & Alimin, I. I. (2009). Management, strategic management theories and the linkage with organizational competitive advantage from the resource-based view. *European Journal of Social Sciences*, 11(3), 402-417.
- Rikleen, L. S. (2015). *Women lawyers continue to lag behind male colleagues: Report of the ninth annual NAWL national survey on retention and promotion of women in law firms*. Chicago, IL: National Association of Women Lawyers.
- Ringle, C. M., Wende, S., & Becker, J. M. (2015). Smart PLS 3. *Journal of Organizational Behavior*, 16(3), 289-298.
- Schmidt, P. S., Arx, U. V., Schrimpf, A., Wagner, A. F., & Ziegler, A. (2011). *On the construction of common size, value and momentum factors in international stock markets: A guide with applications*. Retrieved August 6, 2017, from <https://www.ethz.ch/content/dam/ethz/special-interest/mtec/cer-eth/cer-eth-dam/documents/working-papers/WP-11-141.pdf>
- Shleifer, A., & Vishny, R. W. (1986). Large shareholders and corporate control. *The Journal of Political Economy*, 94(3), 461-488.

- Singer, B. P., Bossink, B. A. G., & Vande Putte, H. J. M. (2007). Corporate real estate and competitive strategy. *Journal of Corporate Real Estate*, 9(1), 25-38.
- Smith, B. F., & Amoako-Adu, B. (1999). Management succession and financial performance of family controlled firms. *Journal of Corporate Finance*, 5(4), 341-357.
- Smith, P. C., & Goddard, M. (2002). Performance management and operational research: A marriage made in heaven. *Journal of the Operational Research Society*, 53(3), 247-255.
- Stambaugh, R. F., Yu, J., & Yuan, Y. (2012). The short of it: Investor sentiment and anomalies. *Journal of Financial Economics*, 104(2), 288-302.
- Stattman, D. (1980). Book values and stock returns. *The Chicago MBA: A Journal of Selected Papers*, 4, 25-45.
- Steiss, A. W. (2003). *Strategic management for public and nonprofit organizations*. New York: Marcel Dekker.
- Stulz, R. M. (1988). Managerial control of voting rights: Financing policies and the market for corporate control. *Journal of Financial Economics*, 20(12), 25-43.
- Tate, G., & Yang, L., (2015). Female leadership and gender equity: Evidence from plant closure. *Journal of Financial Economics*, 117(1), 77-97.
- Too, L., Harvey, M., & Too, E. (2010). Globalisation and corporate real estate strategies. *Journal of Corporate Real Estate*, 12(4), 234-248.

- Weisbach, M. S. (1988). Outside directors and CEO turnover. *Journal of Financial Economics*, 20(1-2), 431-460.
- White, D. W. (1998). The impact of environmental uncertainty on strategy creation style in a franchise channel setting. *Journal of Strategic Marketing*, 6, 273-304.
- Williams, L. J., & Anderson, S. E. (1991). Job satisfaction and organizational commitment as predictors of organizational citizenship and in-role behaviors. *Journal of Management*, 17, 601-617.
- Williamson, O. E. (1975). *Markets and hierarchies: Analysis and antitrust implications*. New York: The Free Press.
- Williamson, O. E. (2007). *Transaction cost economics: An introduction*. Retrieved March 1, 2007, from <http://www.file:///C:/Users/USER/Downloads/dp2007-3.pdf>
- Yamane, T. (1973). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนนุช เฟื่องวงศ์
เกิดวันที่	2 กุมภาพันธ์ 2528
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบางปลาม้าสูงสมุทรพุดังวิทย์ ปีการศึกษา 2547 สำเร็จปริญญาตรีบริหารธุรกิจบัณฑิตศึกษา (บริหารธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2551 สำเร็จปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ) จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา 2553
ตำแหน่งหน้าที่ การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยผู้บริหาร ฝ่ายการตลาด บริษัท สุภาลัย (มหาชน) จำกัด